

การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้ภาพการ์ตูนเป็นสื่อการเรียนรู้
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
โรงเรียนราชประชาสถาย ในพระบรมราชูปถัมภ์

สารนิพนธ์
ของ
นางสาวสระศรี ภิรมย์โยธี

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ
กันยายน 2547
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้ภาพการ์ตูนเป็นสื่อการเรียนรู้
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
โรงเรียนราชประชาสถาย ในพระบรมราชูปถัมภ์

๑๘๓.๓. ๒๕๔๘

บทคัดย่อ
ของ
นางสาวสระศรี ภิรมย์โยธี

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ

กันยายน ๒๕๔๗

(๓๐-)

๓ ๒๕๔๗/๒๕๔๘

สระศรี ภิรมย์โยธี. (2547). การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้ภาพการ์ตูนเป็นสื่อการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนราชประชาสถาย ในพระบรมราชูปถัมภ์. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์: อาจารย์ เตือนใจ เฉลิมกิจ.

การศึกษาครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนราชประชาสถาย ในพระบรมราชูปถัมภ์ โดยการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้ภาพการ์ตูนเป็นสื่อการเรียนรู้ และ เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับการใช้ภาพการ์ตูนเป็นสื่อในการจัดการเรียนรู้

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนราชประชาสถาย ในพระบรมราชูปถัมภ์ จำนวน 47 คน ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2547 ที่ได้มาจากวิธีสุ่มตัวอย่างง่าย ใช้เวลาในการดำเนินการทดลอง เป็นเวลา 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 คาบ คาบละ 60 นาที รวมทั้งสิ้น 20 คาบ ใช้เนื้อหาบทเรียนการอ่านโดยใช้ภาพการ์ตูนเป็นสื่อการเรียนรู้ ดำเนินการทดลองโดยใช้แผนการวิจัยแบบ One group pretest posttest design เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ แผนการสอน แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษ และ แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้ภาพการ์ตูนเป็นสื่อการเรียนรู้

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) และ t-test for Dependent samples

ผลการศึกษาพบว่า

1. นักเรียนมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสูงขึ้น หลังจากได้รับการพัฒนาการอ่านโดยใช้ภาพการ์ตูน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. นักเรียนมีความพึงพอใจเกี่ยวกับการใช้ภาพการ์ตูนเป็นสื่อการเรียนรู้ในระดับมาก

USING CARTOONS TO IMPROVE ENGLISH READING ABILITIES
FOR PRATOMSUKSA 5 STUDENTS AT RAJPRACHASAMASAI SCHOOL
UNDER THE ROYAL PATRONAGE OF HIS MAJESTY THE KING

AN ABSTRACT
BY
MISS SRASRI PHIROMYOTHEE

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Arts degree in Teaching English as a Foreign Language
at Srinakharinwirot University
September 2004

Srasri Phiromyothee. (2004). *Using Cartoons to Improve English Reading Abilities for Pratomsuksa 5 Students at Rajprachasamasai School under the Royal Patronage of His Majesty the King*. Master's Project, M.A. (Teaching English as a Foreign Language). Bangkok: Graduate School, Srinakarinwirot University.
Project Advisor: Ms Tuenjai Chalermkit.

The purposes of this study were 1) to compare the reading abilities of 47 Pratomsuksa 5 students at Rajprachasamasai School before and after the use of a series of cartoon based lessons and 2) to study the students' opinions on the use of cartoons in English language learning materials.

The subjects of the study were 47 Pratomsuksa 5 students at the Rajprachasamasai School, under the Royal Patronage of His Majesty the King, studying in the first semester of the 2004 academic year. The subjects were selected using Simple random sampling. They were taught for 20 periods (60 minutes per period) using cartoon based reading materials. The study was carried out for 5 weeks.

This study utilized the One group pretest posttest design. The instruments employed were the lesson plans, pre-test and post-test on reading comprehensive. A questionnaire was also provided to the students to learn their opinions on using cartoons in reading materials.

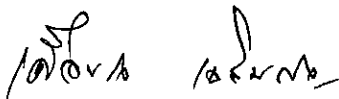
The data were statistically analysed by Mean, Standard deviation and t-test for Dependent samples.

The results of the study indicated that:

1. The reading ability of the students was improved significantly at the .01 level after being taught by using cartoons as their learning materials.
2. The students' opinions on using cartoons in reading lessons were positive.

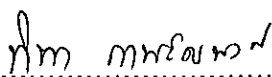
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการสอบ
ได้พิจารณาสารนิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

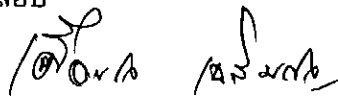
(อาจารย์ เตือนใจ เฉลิมกิจ)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

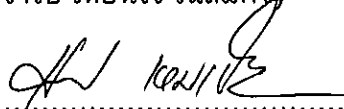
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ทิพา เทพอักษรพงศ์)

คณะกรรมการสอบ

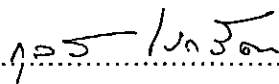
ประธาน

(อาจารย์ เตือนใจ เฉลิมกิจ)

กรรมการสอบสารนิพนธ์

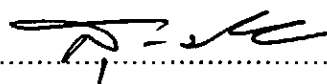
(อาจารย์ ดร. แสงจันทร์ เหมเชื้อ)

กรรมการสอบสารนิพนธ์

(อาจารย์ กุลทิพย์ โรหิตรัตนะ)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณบดีคณะมนุษยศาสตร์

(รองศาสตราจารย์ สุภา ปานเจริญ)

วันที่ 20 เดือน กันยายน พ.ศ. 2547

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความช่วยเหลือให้คำปรึกษาและคำแนะนำอย่างดียิ่ง จากท่านอาจารย์ เตือนใจ เฉลิมกิจ อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์เฉลียวศรี พิบูลชล อาจารย์เตือนตา เลาสุขศรี และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์นงเยาว์ กอสนาน กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการทำวิจัยครั้งนี้ อาจารย์ดร. แสงจันทร์ เหมเชื้อ และ อาจารย์ กุลทิพย์ โรหิตรัตนะ ที่กรุณารับเป็นกรรมการในการสอบปากเปล่าสารนิพนธ์

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ใหญ่สุเทพ โพธิ์เมือง ผู้ช่วยฝ่ายวิชาการดวงสมร โพธิ์อยู่ อาจารย์รัชดา ทองเชื่อนพันธ์ อาจารย์ขจร วิมุกตะลพ และอาจารย์มณฑา สุวิชาชนันท์ และคณะอาจารย์ โรงเรียนราชประชาสมาสัย ในพระบรมราชูปถัมภ์ และขอขอบใจนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2547 โรงเรียนราชประชาสมาสัย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ทุกคน ที่อำนวยความสะดวกและให้ความร่วมมือในการทดลอง

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้อำนวยการสุนิตย์ ยงค์กมล ผู้ช่วยสายใจ รักษ์ศาสนา และผู้ช่วยศรีคุณาภรณ์ ทรัพย์เอนกยศ โรงเรียนสารสาสน์วิเทศศึกษาที่กรุณาเป็นกำลังใจให้เสมอมา

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ ลี คิวิก (Prof. Lee Quick) ที่ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษในงานวิจัยนี้

ขอขอบคุณทุกท่านที่มีส่วนช่วยเหลือในการจัดทำสารนิพนธ์ฉบับนี้จนสำเร็จ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเพื่อนๆ และพี่ๆ วิชาเอกการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ

ท้ายสุดนี้ ผู้วิจัยขอโน้มรำลึกถึงพระคุณอันยิ่งใหญ่ของ บิดา มารดา ครู – อาจารย์ ทุกๆ ท่าน ที่ได้อบรมสั่งสอนให้ผู้วิจัยมีความรู้ จนสามารถประสบผลสำเร็จในการศึกษา

สระศรี ภิรมย์โยธี

สารบัญ

บทที่

หน้า

1	บทนำ.....	1
	ภูมิหลัง.....	1
	ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	3
	ความสำคัญของการวิจัย.....	3
	ขอบเขตของการวิจัย.....	4
	ประชากรที่ใช้ในการวิจัย.....	4
	กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	4
	ตัวแปรที่ศึกษา.....	4
	นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
	ภาพการ์ตูน.....	5
	ความสามารถด้านการอ่าน.....	5
	กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	5
	สมมุติฐานในการวิจัย.....	5
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน.....	7
	ความหมายของการอ่าน.....	7
	ความเข้าใจในการอ่าน.....	7
	ระดับความเข้าใจในการอ่าน.....	8
	องค์ประกอบของการอ่าน.....	9
	ประเภทและวิธีการอ่าน.....	11
	วิธีการสอนอ่าน.....	11
	เอกสารที่เกี่ยวกับแรงจูงใจ.....	14
	ความหมายของแรงจูงใจ.....	14
	ประเภทของแรงจูงใจ.....	14
	การสร้างแรงจูงใจในการจัดการเรียนรู้.....	15
	แรงจูงใจในการอ่าน.....	16
	เอกสารที่เกี่ยวกับสื่อการเรียนรู้ประเภทภาพการ์ตูน.....	17
	ความหมายของการ์ตูน.....	17

สารบัญ (ต่อ)

บทที่		หน้า
2(ต่อ)	องค์ประกอบพื้นฐานของภาพการ์ตูน.....	18
	ประเภทของการ์ตูน.....	18
	ลักษณะที่ดีและลักษณะที่ไม่เหมาะสมของการ์ตูน.....	21
	ประโยชน์ของการ์ตูนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้.....	22
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาพการ์ตูนในการจัดการเรียนรู้.....	23
	งานวิจัยในประเทศ.....	23
	งานวิจัยในต่างประเทศ.....	24
3	วิธีดำเนินการวิจัย.....	26
	การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	26
	ประชากร.....	26
	การเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	26
	ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง.....	26
	การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	26
	ขั้นตอนในการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้.....	27
	ขั้นตอนในการสร้างแบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ.....	30
	ขั้นตอนในการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้ภาพการ์ตูนสื่อการเรียนรู้.....	30
	การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	30
	การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	31
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	32
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	32
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	32
5	สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	36
	ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	36

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5(ต่อ)	
ขอบเขตของการวิจัย.....	36
สมมุติฐานในการวิจัย.....	36
วิธีดำเนินการวิจัย.....	36
สรุปผลการวิจัย.....	38
อภิปรายผล.....	38
ข้อเสนอแนะ.....	41
บรรณานุกรม.....	43
ภาคผนวก.....	48
ภาคผนวก ก ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้	49
เอกสารที่ใช้ในการวิจัย.....	57
ภาคผนวก ข แบบทดสอบความสามารถในการอ่าน	
ภาษาอังกฤษ.....	80
ภาคผนวก ค แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับ	
การใช้ภาพการ์ตูนเป็นสื่อการเรียนรู้.....	89
ภาคผนวก ง ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	91
ภาคผนวก จ จดหมายขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ.....	94
จดหมายขอความอนุเคราะห์.....	98
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์.....	99

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

1	ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้ภาพการ์ตูน เป็นสื่อการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5.....	33
2	ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้ภาพการ์ตูนเป็นสื่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5.....	34
3	แสดงคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน ก่อนและหลังการทดลอง.....	91

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	5
-----------------------------	---

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การศึกษาเป็นกระบวนการที่สำคัญยิ่งในการพัฒนาคนให้มีคุณธรรม และมีความสามารถที่จะปรับตัวได้อย่างเท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงต่างๆที่จะมาถึง พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 กำหนดแนวทางในการปฏิรูปการศึกษาโดยให้ความสำคัญกับผู้เรียนเป็นหลัก และยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางให้ผู้เรียนได้พัฒนาเต็มศักยภาพสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง คิดเป็น ทำเป็นรักการอ่าน รู้จักแสวงหาความรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต (Lifelong Learning) และปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ให้เป็นคนที่มีสมบูรณ์ คือเป็นคนดี คนเก่ง และมีความสุขอย่างแท้จริง (กระทรวงศึกษาธิการ. 2544 : 1-2) การวางแผนการจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความต้องการของผู้เรียนเป็นสิ่งสำคัญ ต้องให้ผู้เรียนเกิดความสุขได้เรียนรู้ทักษะต่างๆทางด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน การที่ผู้เรียนมีโอกาสดำเนินการจะทำให้เกิดการพัฒนาทักษะภาษาด้านการอ่าน พัฒนาลักษณะนิสัยที่ดีและมีนิสัยรักการอ่านในที่สุด (ขจิต ฝอยทอง. 2546 : 53-54; กุลวรา ชูพงศ์ไพโรจน์. 2545 : 83) สำหรับโครงสร้างหลักสูตรภาษาต่างประเทศกำหนดตามระดับความสามารถทางภาษาและการพัฒนาของผู้เรียน(Proficiency-Based)เป็นสำคัญ โดยแบ่งระดับประถมศึกษาออกเป็น 2 ช่วงชั้น กล่าวคือ ช่วงชั้นที่ 1 (ประถมศึกษาปีที่ 1-3) เป็นระดับเตรียมความพร้อม (Preparatory Level) คือ จัดให้ผู้เรียนได้ฝึกการสื่อสารด้วยการฟัง-พูด และช่วงชั้นที่ 2 (ประถมศึกษาปีที่ 4-6) เป็นภาษาอังกฤษระดับต้น (Beginner Level) เริ่มการฝึกฝนการสื่อสารด้วยการอ่าน-เขียน และสะกดคำในระดับอ่าน หลักสูตรที่จัดขึ้นมุ่งเน้นให้ผู้เรียนพัฒนาคุณภาพชีวิต ทักษะพื้นฐานด้านการอ่าน การคิดวิเคราะห์ การติดต่อสื่อสาร เน้นการบูรณาการอย่างสมดุลในด้านร่างกาย สติปัญญา และอารมณ์ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2544 : 9)

ปัจจุบันพบว่ากระบวนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ ในระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลาย ยังไม่ได้ผลดีเท่าที่ควร ส่วนใหญ่มีปัญหาเรื่องการอ่านเพราะครูผู้สอนยังคงเน้นการฟังและการพูด ซึ่งเป็นทักษะแรกๆ ในชั้นประถมศึกษาตอนต้นก่อนจะเริ่มการอ่านโดยมิได้เพิ่มการสอนทักษะการอ่านอย่างแท้จริงตามที่กำหนดในหลักสูตร

การอ่านถือเป็นกิจกรรมด้านการคิด อันหมายรวมถึงการสะกดคำ การตีความหมายของคำ และการคิดสร้างสรรค์ เช่น การใช้จินตนาการ การแก้ปัญหา การอ่านยังครอบคลุมถึงการตีความ และเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่านในภาพรวมด้วย (นภเนตร ธรรมบวร. 2545 : 131-133) จะเห็นได้ว่าหนังสือเรียนที่ครูผู้สอนใช้สอน อาจเต็มไปด้วยบทอ่านแบบต่างๆ แต่บางครั้งพบว่าบทอ่านและแบบฝึกไม่เอื้อต่อการพัฒนาความสามารถในการอ่านของผู้เรียน

การใช้เอกสารจริงกับผู้เรียนวัยเยาว์มักจะเต็มไปด้วยข้อความหรือคำพูดที่เป็นสำนวนภาษาที่ยากเกินไป จึงเป็นอุปสรรคอีกประการหนึ่งในการสอนอ่าน (ชาร์ห์ ฟิลิปส์. 2545 : 73-74)

จากรายงานการวิจัย ซึ่งศึกษาสภาพการเรียนรู้ ของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย ผลการวิจัยพบปัญหาและเหตุผลในการไม่อ่านหนังสือของผู้เรียน คือ ผู้เรียนอ่านไม่คล่อง ไม่ชอบอ่านหนังสือ และสนใจสื่อประเภทอื่นๆ มากกว่าการอ่านหนังสือ (โดยกระทรวงศึกษาธิการ. 2541 : 59-61)

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาสภาพการจัดการเรียนรู้โดยการสังเกตผู้เรียนในชั้นเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนราชประชาสมาสัย ในพระบรมราชูปถัมภ์ จำนวน 3 ห้องเรียน รวมทั้งสัมภาษณ์ครูผู้สอน พบว่า ผู้เรียนกลุ่มดังกล่าวส่วนใหญ่มีปัญหาด้านการอ่านภาษาอังกฤษ กล่าวคือ ไม่มีสมาธิในการอ่าน อ่านภาษาอังกฤษไม่ออกและไม่เข้าใจสิ่งที่อ่าน สังเกตได้จากการตอบคำถามเพื่อตรวจสอบความเข้าใจในการอ่าน ผู้เรียนส่วนใหญ่ให้คำตอบไม่ถูกต้องกับคำถาม เป็นคำตอบที่ผิด ปัญหาดังกล่าวเหล่านี้ควรได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วน เนื่องจากการอ่านเป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญในการแสวงหาความรู้และรู้เท่าทันเหตุการณ์ความเปลี่ยนแปลง ทำให้สามารถปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมในสังคมได้

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัย พบว่า การมุ่งหวังให้ผู้เรียนที่อยู่ในวัยเยาว์เรียนภาษาเพื่อการสื่อสารได้จริงในชีวิตประจำวัน จำเป็นต้องใช้ทฤษฎีและกระบวนการการจัดการเรียนรู้ที่สัมพันธ์กับการรับรู้และการเรียนรู้ภาษาของผู้เรียนอย่างเป็นธรรมชาติ หากมีการวางพื้นฐานที่ดีโดยการสร้างแรงจูงใจให้อยากอ่านก็จะช่วยผู้เรียนพัฒนาด้านการอ่านได้ เกษม อยู่สำราญ (2540 : 19) กล่าวว่าวิธีที่จะกระตุ้นให้ผู้เรียนตื่นตัวอยู่เสมอพร้อมที่จะเรียนและพร้อมที่จะรับรู้ในสภาพของการจัดการเรียนรู้สิ่งเร้าที่มีประโยชน์ที่สุดและสามารถดึงดูดใจผู้เรียน คือ อุปกรณ์การสอน อิซเมลล์ (Ismail. 2003 : Online) กล่าวว่า ภาพเป็นสื่อการเรียนรู้ที่มีความสำคัญช่วยให้เนื้อหาเข้าใจง่ายขึ้น กุลวรา ชูพงศ์ไพโรจน์. (2545 : คำนำ) กล่าวเพิ่มเติมว่า เนื่องจากภาพประกอบจะช่วยอธิบายและเสริมเนื้อหาให้ชัดเจน สามารถดึงดูดความสนใจของผู้เรียน และธรรมชาติของผู้เรียนที่อยู่ในวัยเยาว์ทุกคนมักจะชอบอ่านหนังสือภาพ

นอกจากนี้ ชาร์ห์ ฟิลิปส์ (2545 : 73) กล่าวว่าวิธีหนึ่งในการให้ผู้เรียนได้เริ่มเรียนรู้การอ่านคือการอ่านเรื่องจากหนังสือภาพให้ฟัง ให้ผู้เรียนเห็นภาพและคำในขณะที่ครูอ่าน ผู้เรียนจะเริ่มรู้จักเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างเสียงและความหมายกับสัญลักษณ์ที่เขียนเป็นตัวอักษรขึ้น และในการศึกษาวิจัยแบบของภาพ พบว่า ภาพการ์ตูนเป็นสื่อการเรียนรู้มิติใหม่ที่สามารถใช้ในการจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะเนื่องจากภาพการ์ตูนนั้นสามารถแยกแยะรายละเอียดต่างๆ ได้อย่างชัดเจน ผู้เรียนจึงได้รับการกระตุ้นให้ถ่ายทอดความคิด จินตนาการได้อย่างหลากหลายและง่ายดาย และจากความเห็นของ พิตท์แมน (Pittman อ้างอิงในวัณณา บุญวิรัตน์. 2538 : 25) กล่าวว่า สิ่งที่อยู่รอบๆ ตัว ไม่ว่าจะเป็นเครื่องใช้ใดๆ ในชีวิตประจำวันของผู้เรียน เช่น เสื้อผ้า เครื่องเขียนแบบเรียนล้วนแต่มีภาพการ์ตูนเข้ามาเกี่ยวข้องเป็นส่วนประกอบอยู่ด้วยเสมอ

เนื่องจากภาพการ์ตูนเป็นเสมือน สิ่งกระตุ้น และดึงดูดความสนใจของผู้เรียน ให้เสริมสร้างจินตนาการได้เป็นอย่างดี จากผลการวิจัยของ สุพิมล ทรงประดิษฐ์ (2540 : 39) ในการใช้ภาพการ์ตูนประกอบบทเรียน การสอนซ่อมเสริมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านตรวจ จังหวัดสุรินทร์ พบว่าคะแนนผลการทดสอบหลังเรียนของผู้เรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ภาพการ์ตูนประกอบบทเรียนมีผลการเรียนดีขึ้น และจากผลการวิจัยของ ทรงฤทธิ์ สร้อยอาภรณ์ (2538 : 56 - 58) ได้ศึกษาประสิทธิภาพของสื่อการสอนประเภทการ์ตูนโดยใช้วิธีวิเคราะห์ห่อภิมาณ (Meta - Analysis) ปรากฏว่าการสอนโดยใช้สื่อการสอนประเภทการ์ตูนให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าการสอนตามปกติเป็นส่วนใหญ่ ดังนั้นอาจสรุปได้ว่าภาพการ์ตูนมีคุณค่าเป็นอย่างมากเมื่อนำมาใช้ในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ และน่าจะแก้ปัญหามาจัดการเรียนรู้ทักษะด้านการอ่านของผู้เรียนในวัยเยาว์ได้เป็นอย่างดี

จากเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาวิจัยเพื่อแก้ปัญหาด้านการอ่าน คือ ผู้เรียนไม่มีสมาธิในการอ่าน อ่านไม่ออก และไม่เข้าใจสิ่งที่อ่าน โดยใช้สื่อการเรียนรู้อะกัษการอ่านในลักษณะภาพการ์ตูนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นกับผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนราชประชาสถาย ในพระบรมราชูปถัมภ์ เพื่อสร้างแรงจูงใจแก่ผู้เรียน ให้มีความสนุกสนานเพลิดเพลิน มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ และแก้ปัญหาด้านการอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนราชประชาสถาย ในพระบรมราชูปถัมภ์ โดยใช้ภาพการ์ตูนเป็นสื่อในการจัดการเรียนรู้
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับการใช้ภาพการ์ตูนเป็นสื่อในการจัดการเรียนรู้

ความสำคัญของการวิจัย

ผลของการวิจัยการใช้ภาพการ์ตูนเป็นสื่อในการจัดการเรียนรู้ในครั้งนี้ น่าจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษ ตลอดจนเป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนที่สนใจจะใช้ภาพการ์ตูนนำไปปรับใช้ให้สอดคล้องกับสถานการณ์การจัดการเรียนรู้ในระดับที่ตนสอน อันจะส่งผลต่อการพัฒนาทักษะการอ่านของผู้เรียน

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ในพระบรมราชูปถัมภ์ ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2547 จำนวน 4 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 188 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2547 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 47 คน เลือกโดยวิธีสุ่มตัวอย่างง่าย โดยวิธีจับฉลาก
2. ระยะเวลา ในการวิจัยครั้งนี้ใช้เวลาสอนนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง เป็นเวลา 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 คาบ คาบละ 60 นาที รวมทั้งสิ้น 20 คาบ
3. เนื้อหาที่ใช้ในการสร้างภาพการ์ตูน ซึ่งมีอยู่ในแบบเรียนที่โรงเรียนใช้ตามปกติ คือ

Talking about food and animals; expressing likes and dislikes

(do/does not)

Talking about sweet; making suggestion (How many/How much)

Talking about shopping; counting things (How many/How much)

Talking about things in a house; looking for things (have/has)

Talking about problems; asking for help (There is/There are)

Describing how to make food; sequencing cooking (There is/There are)

Describing routines; talking about activities in a day (have/has)

Describing food for each person in a family; talking about breakfast

(do/does not)

ตัวแปรที่ศึกษา

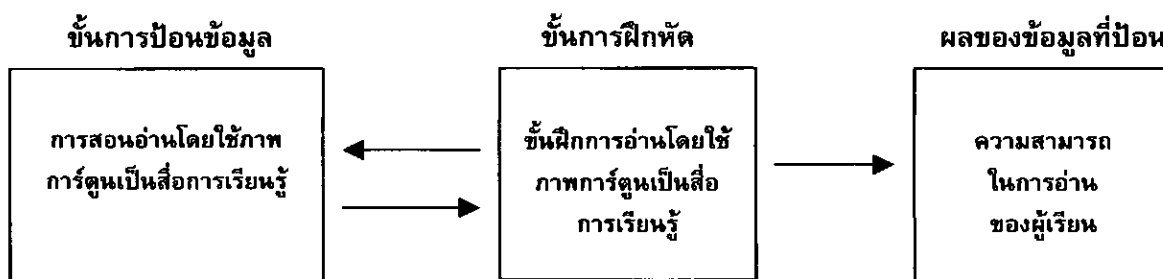
1. ตัวแปรอิสระ คือ การสอนโดยใช้ภาพการ์ตูนประกอบการสอนทักษะการอ่านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ และความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้ภาพการ์ตูนเป็นสื่อในการจัดการเรียนรู้ ของผู้เรียนโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ในพระบรมราชูปถัมภ์

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **ภาพการ์ตูน** หมายถึง ภาพการ์ตูนซึ่งวาดล้อจากภาพจริงในลักษณะต่างๆ เช่น ภาพรูปสัตว์ สิ่งของและรูปคน โดยได้แนวคิดจากภาพของ แคธี ลาวเดย์ (Cathy Lawday) และ ลิซ ดริสคอลล์ (Liz Driscoll) ในการนำเสนอโครงสร้างทางภาษา และมีถ้อยคำบรรยายประกอบตามเนื้อเรื่อง

2. **ความสามารถด้านการอ่าน** หมายถึง ความสามารถในการอ่านของผู้เรียนตามเกณฑ์สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ชั้นประถมศึกษาตอนปลายหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 ซึ่งกำหนดให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจบทความที่เป็นบทสนทนา ประโยคข้อความสั้นๆ โดยสามารถถ่ายโอนจากสิ่งที่อ่าน เป็นภาพ หรือสัญลักษณ์ได้ และสามารถเข้าใจรูปแบบพฤติกรรมตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา (กระทรวงศึกษาธิการ. 2544 : 88) โดยใช้แบบทดสอบก่อนเรียน (pre-test) และหลังเรียน (post- test) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นในการวัดความสามารถด้านการอ่าน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมุติฐานในการวิจัย

1. การใช้ภาพการ์ตูนเป็นสื่อการเรียนรู้ช่วยให้กลุ่มตัวอย่างพัฒนาความสามารถด้านทักษะการอ่าน
2. นักเรียนเกิดความพึงพอใจเกี่ยวกับการใช้ภาพการ์ตูนเป็นสื่อการเรียนรู้ในการสอนอ่านภาษาอังกฤษ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและได้นำเสนอไว้ตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน
 - 1.1 ความหมายของการอ่าน
 - 1.2 ความเข้าใจในการอ่าน
 - 1.3 ระดับความเข้าใจในการอ่าน
 - 1.4 องค์ประกอบของการอ่าน
 - 1.5 ประเภทและวิธีการอ่าน
 - 1.6 วิธีการสอนอ่าน
2. เอกสารที่เกี่ยวกับแรงจูงใจ
 - 2.1 ความหมายของแรงจูงใจ
 - 2.2 ประเภทของแรงจูงใจ
 - 2.3 การสร้างแรงจูงใจในการจัดการเรียนรู้
 - 2.4 แรงจูงใจในการอ่าน
3. เอกสารที่เกี่ยวกับการเรียนรู้ประเภทภาพการ์ตูน
 - 3.1 ความหมายของการ์ตูน
 - 3.2 องค์ประกอบพื้นฐานของภาพการ์ตูน
 - 3.3 ประเภทของการ์ตูน
 - 3.4 ลักษณะที่ดีและลักษณะที่ไม่เหมาะสมของการ์ตูน
 - 3.5 ประโยชน์ของการ์ตูนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาพการ์ตูนในการจัดการเรียนรู้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน

1.1 ความหมายของการอ่าน

ได้มีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้คำนิยามของการอ่านไว้ในลักษณะที่คล้ายๆ กัน ดังนี้

วรรณ โสมประยูร (2544 : 121) กล่าวว่า การอ่านหมายถึงกระบวนการทางสมองที่ต้องใช้สายตาสัมผัสตัวอักษรหรือสิ่งพิมพ์อื่นๆ รับรู้และเข้าใจความหมายของคำหรือสัญลักษณ์ โดยแปลออกมาเป็นความหมายที่ใช้สื่อความคิดและความรู้ ระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่านให้เข้าใจตรงกัน และผู้อ่านสามารถนำเอาความหมายนั้นๆ ไปใช้ให้เป็นประโยชน์ได้ ซึ่งความคิดนี้สอดคล้องกับ สมุทรร เชนเชาวิช (2542 : 1) ที่กล่าวว่า การอ่านเปรียบเสมือนกับกระบวนการถอดรหัสบางอย่าง ตัวอักษรแต่ละตัวคือรหัสที่ได้ถูกจัดเรียงเรียงไว้อย่างมีระเบียบผู้อ่านจะต้องถอดรหัสเหล่านั้น (Decode) และนำเครื่องหมายสัญลักษณ์ไปสู่สมองซึ่งรหัสเหล่านั้นคือคำและประโยคนั่นเอง

เดย์ และ แบมฟอร์ด (Day and Bamford. 1998 : 12) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่านคือการค้นหาความหมายหรือความเข้าใจจากตัวอักษรและสัญลักษณ์ ที่ปรากฏอยู่ในข้อมูล ซึ่งผู้อ่านจะต้องใช้กระบวนการคิดเชื่อมโยงระหว่างข้อมูลที่อ่าน กับความรู้และประสบการณ์เดิม การอ่านไม่ใช่การมองผ่านประโยคและย่อหน้าเท่านั้น แต่เป็นการรวบรวม การตีความหมาย และการประเมินความเห็นเหล่านั้น

จากความหมายทั้งหมดที่นักการศึกษาได้กล่าวไว้ข้างต้น สรุปได้ว่า การอ่านเป็นกระบวนการทางความคิดที่ซับซ้อน และมีการแปลความหมายจากรหัส ตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ที่มองเห็น ทั้งนี้ต้องอาศัยความสามารถในการขยายความตลอดจนความรู้และประสบการณ์เดิมของผู้อ่านเป็นพื้นฐานเดิม เพื่อให้เข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่าน

1.2 ความเข้าใจในการอ่าน

ความเข้าใจ ถือเป็นเป้าหมายสูงสุดของการอ่านทั้งนี้เนื่องจากจุดมุ่งหมายหลักของการอ่านก็คือ เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจข้อความ ที่ผู้เขียนต้องการสื่อข้อความมา การอ่านที่เพียงแต่ออกเสียง แต่ไม่มีความเข้าใจ ไม่นับว่าเป็นการอ่าน ดังนั้นในการสอนอ่านจึงมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้อ่านได้พัฒนาทักษะที่จะทำให้เกิดความเข้าใจในการอ่าน (Williams. 1994 : 2-3) ความคิดนี้สอดคล้องกับ กันนิง และ รูบิน (Gunning. 1992 : 188; Rubin. 1993 :194) ซึ่งกล่าวว่า ความเข้าใจในการอ่านคือความสามารถในการทำความเข้าใจในภาษาเขียน ซึ่งถือได้ว่าเป็นวัตถุประสงค์หลักของการอ่าน ถ้าไม่เกิดความเข้าใจนั้นหมายความว่าไม่เกิดการอ่าน นอกจากนี้ สมุทรร เชนเชาวิช (2542 : 73) มีความเห็นเช่นเดียวกันว่า ความเข้าใจในการอ่านคือ ความสามารถที่จะอนุมานข้อสันนิษฐาน หรือความหมายอันพึงประสงค์จากสิ่งที่อ่านมาแล้วได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ความเข้าใจนี้เป็นเรื่องที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกัน

การศึกษา และประสบการณ์ต่างๆ หลายๆ ด้านของแต่ละคนและถือเป็นองค์ประกอบที่สำคัญยิ่งอย่างหนึ่งของการอ่าน ถ้าอ่านแล้วไม่เกิดความเข้าใจใดๆ เลยก็อาจจะกล่าวได้ว่าการอ่านที่แท้จริงยังไม่เกิดขึ้น และการอ่านในลักษณะเช่นนี้ จึงเป็นแค่เพียงเห็นตัวหนังสือปรากฏอยู่บนหน้ากระดาษเท่านั้น ไม่สื่อความหมายอะไรทั้งสิ้น

จากคำกล่าวของนักการศึกษาที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่าความเข้าใจในการอ่านคือ กระบวนการสร้างความหมายโดยผู้อ่านจะใช้ประสบการณ์เดิมเป็นองค์ประกอบในการทำความเข้าใจกับสิ่งที่อ่าน ดังนั้นถ้าอ่านแล้วไม่เกิดความเข้าใจก็อาจกล่าวได้ว่าการอ่านที่แท้จริงยังไม่เกิดขึ้น

1.3 ระดับความเข้าใจในการอ่าน

ในการอ่านนั้น ผู้อ่านจะมีระดับความสามารถในการเข้าใจสิ่งที่อ่านแตกต่างกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับระดับสติปัญญา ความรู้ด้านภาษา ความรู้ทั่วไปรวมทั้งประสบการณ์เดิม ดังนั้นจึงมีนักการศึกษาหลายท่านแบ่งระดับความเข้าใจในการอ่านไว้ดังนี้

แฮริส และชิปเป (Harris and Sipay. 1990 : 583-586) แบ่งระดับของความสามารถในการอ่านออกเป็น 4 ระดับ ดังนี้

1. ความเข้าใจระดับตามตัวอักษร (Literal Comprehension) หมายถึง การเข้าใจความหมายจากข้อมูลที่ได้ทันทีโดยไม่ต้องตีความ
2. ความเข้าใจระดับอ้างอิง (Inferential Comprehension) หมายถึง การใช้เหตุผลในการทำความเข้าใจความคิด เหตุการณ์และความสัมพันธ์
3. ความเข้าใจระดับวิเคราะห์ (Critical Reading) หมายถึง การคิดวิเคราะห์เพื่อประเมินสิ่งที่อ่านและการพิจารณาความคิดและข้อมูลใหม่โดยอาศัยความรู้และความเชื่อเดิม
4. ความเข้าใจระดับสร้างสรรค์ (Creative Reading) หมายถึง การค้นพบแนวคิดและข้อสรุปใหม่ ซึ่งไม่ใช่เพียงการอ่านเพื่อความเข้าใจเท่านั้น

เฮอร์เบอร์ และ เฮอเบอร์ (Herber and Herber. 1993 : 219-216) แบ่งระดับของความสามารถในการอ่านออกเป็น 3 ระดับ คือ

1. ความเข้าใจระดับตามตัวอักษร (Literal Comprehension) หมายถึง การอ่านตามตัวอักษรที่ปรากฏ (Reading on the Lines) มีจุดมุ่งหมายเพื่อหาข้อมูลในสิ่งที่ผู้เขียนนำเสนอจากบทอ่าน เพราะบทอ่านนั้นมีข้อมูลเฉพาะอยู่
2. ความเข้าใจระดับตีความ (Interpretive Comprehension) หมายถึง การอ่านที่ต้องลำดับแนวคิดกับเหตุการณ์ตามเนื้อหาในบทอ่าน (Reading Between the Lines) จุดมุ่งหมายของความเข้าใจระดับตีความนี้ เพื่อลงความเห็นอย่างมีเหตุผลจากข้อมูลที่น่าเสนอในบทอ่าน โดยผู้อ่านต้องพยายามหาความหมายของสิ่งที่ผู้เขียนต้องการสื่อ และหาแนวคิดโดยรวมตามสิ่งที่ผู้เขียนระบุโดยนัย

3. ความเข้าใจระดับประยุกต์ (Applied Comprehension) หมายถึง การอ่านที่ต้องใช้การวิเคราะห์ถึงเหตุและผลกับสิ่งที่เกิดขึ้นในบทอ่าน (Reading Beyond the Lines) จุดมุ่งหมายของความเข้าใจระดับนี้ เพื่อเชื่อมโยงความรู้เดิมและประสบการณ์เข้ากับใจความที่ได้จากบทอ่าน ข้อมูลที่ผู้เขียนนำเสนอแล้วหาข้อสรุปออกมาจากการเชื่อมโยงระหว่างแนวคิดของตนเองกับผู้เขียน

นัททอลล์ (Nuttall. 1996 : 188-189) ได้แบ่งระดับความสามารถในการอ่านไว้ 5 ระดับ ได้แก่

1. ความเข้าใจระดับตัวอักษร (Literal Comprehension) คือ ความเข้าใจในสิ่งที่ระบุชัดเจนในบทอ่าน

2. ความเข้าใจระดับตีความ (Interpretation) คือ ความเข้าใจในการตีความข้อเท็จจริงหรือการพยายามให้ได้ข้อเท็จจริงจากบทอ่านด้วยวิธีการต่างๆ

3. ความเข้าใจระดับอ้างอิง (Inference) คือ ความเข้าใจในสิ่งที่ระบุโดยนัยไม่ได้กล่าวโดยตรง

4. ความเข้าใจระดับประเมินค่า (Evaluation) คือ การตัดสินบทอ่านว่าผู้เขียนพยายามจะสื่อสารอะไรมีการโน้มน้าวให้ผู้อ่านคล้อยตามหรือให้ความเห็นส่วนตัวในลักษณะใดบ้าง

5. ความเข้าใจระดับการตอบสนองส่วนบุคคล (Personal Response) คือ การที่ผู้อ่านตอบสนองบทอ่านโดยตรง โดยมีได้คำนึงถึงอิทธิพลของผู้เขียน แต่การตอบสนองนั้นจะต้องสอดคล้องกับสิ่งที่ปรากฏชัดในบทอ่าน กล่าวคือ มิได้ตอบสนองเพียงในฐานะผู้อ่าน แต่เป็นการรวมเอาความรู้สึกของผู้เขียนเข้ามาด้วย ดังนั้น อย่างน้อยที่สุดการตอบสนองก็มาจากการเข้าใจจากบทอ่าน และทัศนะของผู้อ่านที่สามารถอธิบายได้ว่าทำไมจึงทำให้ผู้อ่านรู้สึกเช่นนั้น

จากการแบ่งระดับความสามารถในการอ่านโดยนักการศึกษาต่างๆ สรุปได้ว่า ระดับของการอ่านโดยส่วนใหญ่แบ่งเป็น 3 ระดับ คือความเข้าใจในระดับตัวอักษรหรือตามข้อเท็จจริง ความเข้าใจระดับตีความหรืออ้างอิงความ และความเข้าใจระดับวิเคราะห์ ประเมินผล ประยุกต์ หรือการนำไปใช้

1.4 องค์ประกอบของการอ่าน

ผู้อ่านจะสามารถทำความเข้าใจกับสิ่งที่อ่านได้มากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับองค์ประกอบต่างๆ ในหลายๆ ด้าน ดังเช่น วรณี โสมประยูร (2544 : 122-123) ได้สรุปองค์ประกอบในการอ่านของเด็กไว้ ดังนี้

1. องค์ประกอบทางด้านร่างกาย

1.1 สายตา

1.2 ปาก

1.3 หู

2. องค์ประกอบทางด้านจิตใจ
 - 2.1 ความต้องการ
 - 2.2 ความสนใจ
 - 2.3 ความศรัทธา
3. องค์ประกอบทางด้านสติปัญญา
 - 3.1 ความสามารถในการรับรู้
 - 3.2 ความสามารถในการนำประสบการณ์เดิมไปใช้
 - 3.3 ความสามารถในการใช้ภาษาให้ถูกต้อง
 - 3.4 ความสามารถในการเรียน
4. องค์ประกอบทางประสบการณ์พื้นฐาน
5. องค์ประกอบทางวุฒิภาวะ อารมณ์ แรงจูงใจและบุคลิกภาพ
6. องค์ประกอบทางสิ่งแวดล้อม

นกเนตร ธรรมบวร (2545 : 131-132) กล่าวว่า โดยทั่วไปแล้วการอ่านประกอบด้วย องค์ประกอบ 2 อย่างคือ การสะกดคำ (Decoding the Words) และการเข้าใจความหมายของคำ แนวคิดนี้สอดคล้องกับ วิลเลียมส์ (Williams. 1994 : 3-12) ซึ่งได้กล่าวถึงองค์ประกอบในการอ่านไว้ ดังนี้

1. ความรู้ในระบบการเขียน (Knowledge of the Writing System) ผู้อ่านจะต้องรู้การประสมตัวอักษร การสะกดคำ และจดจำคำเหล่านั้นได้
2. ความรู้ในเรื่องของภาษา (Knowledge of the Language) ผู้อ่านจำเป็นต้องมีความรู้ในด้านรูปแบบของคำ การเรียบเรียงคำ โครงสร้างและไวยากรณ์ที่ใช้เขียน
3. ความสามารถในการตีความ (Ability to Interpret) การอ่านมิใช่การทำความเข้าใจเฉพาะแต่ละประโยค แต่จะต้องมองภาพรวม และพิจารณาความสัมพันธ์แต่ละประโยคในการตีความ
4. ความรู้รอบตัว (Knowledge of the World) ผู้อ่านที่มีความรู้รอบตัวมาก จะทำให้สามารถเลือกความรู้นั้นมาเชื่อมโยงกับความรู้ของผู้เขียนได้ง่ายขึ้น
5. เหตุผลในการอ่านและวิธีการอ่าน (Reason for Reading and Reading Style) แต่ละคนจะมีเหตุผลในการอ่านที่แตกต่างกัน ซึ่งจะส่งผลต่อการเลือกวิธีอ่าน

สรุปได้ว่าการที่ผู้อ่านจะมีความสามารถในการเข้าใจสิ่งที่อ่านนั้น ต้องอาศัยองค์ประกอบหลายอย่าง เช่น ความพร้อมทางด้านร่างกายและจิตใจ ความรู้ด้านภาษา ความสามารถทางด้านสติปัญญาในการตีความ การใช้วิจารณญาณ และประสบการณ์เดิมของผู้อ่านเป็นสำคัญ ซึ่งองค์ประกอบเหล่านี้จะเป็นสิ่งสำคัญที่ส่งผลให้การอ่านมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

1.5 ประเภทและวิธีการอ่าน

การอ่านเป็นทักษะที่จำเป็นในการดำรงชีวิต การอ่านแต่ละครั้งผู้อ่านจะมีจุดประสงค์ รูปแบบ และวิธีในการอ่านที่แตกต่างกันออกไป

วรรณิ โสมประยูร (2544 : 127-128) ได้แบ่งการอ่านออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. การอ่านออกเสียง (Oral Reading) คือ การกวาดสายตาและเปล่งเสียงอ่านข้อความได้ต่อเนื่องไม่หยุดชะงัก ไม่ดื้อตัว ไม่เพิ่มตัว ไม่ข้ามคำ สามารถอ่านวันจังหวะวรรคตอนได้ถูกต้อง รู้จักการเน้นคำ และใช้น้ำเสียงแสดงอารมณ์ได้ตามเนื้อเรื่อง

2. การอ่านในใจ (Silent Reading) คือ การอ่านแบบไม่เปล่งเสียงออกมา แบ่งได้ 7 แบบได้แก่

2.1 การอ่านแบบค้นคว้าหาความรู้ เช่น อ่านตำรา

2.2 การอ่านแบบหารายละเอียดทุกขั้นตอน เช่น อ่านลำดับเหตุการณ์

2.3 การอ่านแบบหารายละเอียดเพื่อการปฏิบัติ เช่น อ่านคู่มือวิธีประกอบ

อาหาร

2.4 การอ่านแบบจับใจความสำคัญ หรือหาสาระสำคัญของเรื่อง เช่น

อ่านบทความ

2.5 การอ่านแบบวิเคราะห์วิจารณ์เพื่อหาเหตุผล เช่น อ่านข่าวเหตุการณ์

สำคัญ

2.6 การอ่านแบบไตร่ตรองโดยใช้วิจารณ์ญาณเพื่อหาข้อเท็จจริง

เช่น อ่านโฆษณา

2.7 การอ่านแบบคร่าว ๆ เพื่อสังเกตและจดจำ เช่น อ่านชื่อสถานที่ต่าง ๆ

นอกจากนี้ มิ่งขวัญธรรม จำขึ้นเมือง (2543 : 37) ได้แบ่งการอ่านออกเป็น 3 ประเภทได้แก่

1. อ่านเพื่ออ้างอิง การอ่านแบบนี้ใช้เมื่อต้องการหาข้อมูลสำคัญนำข้อมูลมาตอบคำถามหรือ ตอบข้อข้องใจของเราเอง

2. อ่านเพื่อวิเคราะห์ อ่านให้เข้าใจแนวคิด มุมมองต่างๆ ที่ผู้เขียนต้องการสื่อแล้วนำสิ่งที่ได้จากการอ่านมาคิด พิจารณาอีกครั้ง

3. อ่านเพื่อความเพลิดเพลิน อ่านแล้วเกิดความสนุกสนาน ผ่อนคลาย มีความสุข และได้รรถรสไปกับการเขียนรูปแบบต่างๆ

สมุทรา เข็นเขาวนิช (2542 : 87-88) และ เกรลเลท (Grellet. 1995 : 4) ได้กล่าวถึงวิธีการอ่านที่เป็นที่รู้จักกันโดยทั่วไปในแนวเดียวกันโดยแบ่งเป็นประเภทต่างๆ ดังนี้

1. การอ่านแบบเปิดผ่านไปอย่างรวดเร็ว (Skimming) คือ การอ่านแบบข้ามคำเป็นวิธีการอ่านข้อความอย่างรวดเร็ว และอ่านข้ามเป็นตอนๆ อาจจะข้ามเป็นประโยคหรือบรรทัดๆ ไปไม่ติดต่อกัน เพื่อเก็บประเด็นหรือใจความสำคัญโดยทั่วๆ ไป หรือรายละเอียดที่สำคัญเท่านั้น

2. การอ่านที่ต้องการข้อมูลเฉพาะเจาะจง (Scanning) คือ การอ่านแบบกวาดสายตาเป็นวิธีหรือเทคนิคการอ่านข้อความอย่างรวดเร็ว และคร่าวๆ โดยมีจุดมุ่งหมายแต่เพียงเพื่อที่จะค้นหาข้อมูลหรือคำตอบเฉพาะสำหรับคำถามบางข้อที่ต้องการเท่านั้น

3. การอ่านเพื่อหารายละเอียด (Thorough Reading) ผู้เรียนจะต้องเข้าใจข้อเขียนทั้งใจความสำคัญและรายละเอียดปลีกย่อย แต่ไม่ได้หมายความว่าต้องเข้าใจคำทุกคำ เนื่องจากข้อเขียนแต่ละข้อย่อมมีรายละเอียดปลีกย่อยอยู่ในระดับที่สำคัญไม่เท่ากัน

4. การอ่านเชิงวิจารณ์ (Critical Reading) เป็นทักษะการอ่านที่ยากที่สุดและควรใช้ในระดับที่สูงขึ้นเพราะผู้อ่านจะต้องมีปฏิสัมพันธ์ต่อข้อเขียนที่ตนอ่าน โดยใช้ความรู้และประสบการณ์เดิมที่มีอยู่ มาสนับสนุนหรือโต้แย้งต่อข้อเขียนนั้นๆ

จากที่กล่าวมาแล้วข้างต้น สรุปได้ว่า ประเภทของการอ่านและวิธีการอ่านนั้นจะขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของผู้อ่านว่าต้องการความเข้าใจในรายละเอียดมากน้อยเพียงใด จากนั้นจึงเลือกวิธีที่เหมาะสมและมีประโยชน์สูงสุดสำหรับกิจกรรมการอ่านประเภทนั้นๆ

1.6 วิธีการสอนอ่าน

ปัจจุบันนี้วิธีการสอนอ่านที่สามารถทำให้ผู้เรียนนำมาใช้ในสถานการณ์จริงและสื่อสารกับบุคคลอื่นๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ คือ การสอนอ่านตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร (สมิตรา อังวัฒนกุล (2540 :178) กล่าวว่า การสอนอ่านเพื่อการสื่อสารเป็นการอ่านเพื่อวัตถุประสงค์ใดวัตถุประสงค์หนึ่งที่นอกเหนือไปจากการอ่านเพื่อการศึกษาตัวภาษา เพราะในชีวิตจริงการอ่านสิ่งต่างๆ เช่น หนังสือพิมพ์ ป้ายประกาศ โฆษณา หรือแม้แต่นวนิยายผู้อ่านไม่ได้สนใจที่ตัวภาษา แต่สนใจที่สาระที่ได้รับ หลังจากนั้นก็อาจจะมีการแสดงออกต่อสิ่งที่อ่านในรูปแบบต่างๆ เช่น เมื่ออ่านพบประกาศสมัครงานก็อาจจะเขียนจดหมายไปสมัครหรือไปเล่าให้เพื่อนฟังถึงความสนุกที่ได้รับจากการอ่านนวนิยาย กล่าวได้ว่าจุดมุ่งหมายในการอ่านเป็นส่วนที่สำคัญสำหรับการอ่านเพื่อการสื่อสาร ซึ่งความคิดนี้สอดคล้องกับ สุนทร สันธพานนท์ (2545 : 263) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นการพัฒนาความสามารถทางด้านภาษาเพื่อให้ผู้เรียนใช้สื่อความหมายได้ถูกต้องตามสถานการณ์จริงคือการอ่านเพื่อการสื่อสาร

ในการสอนอ่านตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารนั้น สามารถจัดกิจกรรมได้ดังนี้ (สมิตราอังวัฒนกุล. 2540 :178-179)

1. กิจกรรมก่อนการอ่าน (Pre-reading Activities) เป็นการสร้างความสนใจและปูพื้นความรู้ในเรื่องที่จะอ่าน ตัวอย่างกิจกรรมในขั้นนี้ได้แก่

1.1 ให้คาดคะเนเรื่องที่จะอ่าน เป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนคิดถึงความรู้เดิมแล้วนำมาสัมพันธ์กับเรื่องที่จะอ่าน การคาดคะเนอาจจะผิดหรือถูกได้

1.2 ให้เดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท โดยดูจากประโยคข้างเคียงหรือจากรูปภาพ และการแสดงท่าทาง

2. กิจกรรมระหว่างการอ่าน (While-reading Activities) เป็นการทำความเข้าใจ โครงสร้างและเนื้อความในเรื่องที่อ่าน กิจกรรมในขั้นนี้ได้แก่

- 2.1 ให้ลำดับเรื่องโดยให้ตัดเรื่องออกเป็นส่วนๆ (Strip Story) อาจจะเป็น ย่อหน้า หรือเป็นประโยคก็ได้ แล้วให้ผู้เรียนในกลุ่มลำดับข้อความกันเอง
- 2.2 เขียนแผนผังโยงความสัมพันธ์ของเนื้อเรื่อง (Semantic Mapping)
- 2.3 เติมข้อความลงไปบนแผนผังของเนื้อเรื่อง (Graphic Organizer)
- 2.4 เล่าเรื่องโดยสรุป

3. กิจกรรมหลังการอ่าน (Post-reading Activities) เป็นการตรวจสอบความ เข้าใจของผู้เรียน กิจกรรมที่ทำได้จะเป็นการถ่ายโยงไปสู่ทักษะอื่นๆ เช่น ทักษะการพูด และ การเขียนก็ได้โดย

- 3.1 ให้แสดงบทบาทสมมติ
- 3.2 ให้เขียนเรื่องหรือเขียนโต้ตอบ เช่น เขียนจดหมายเขียน บทสนทนา เขียนแบบฟอร์ม วาดรูป เป็นต้น
- 3.3 พูดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

นอกจากนี้ เดวิส และคณะ (Davies, et al. 1990 : 101) ได้เสนอรูปแบบการจัด กิจกรรมการอ่านเพื่อการสื่อสารไว้ว่า เนื้อหาที่นำมาสร้างเป็นภาระงานหรือกิจกรรมควรมีความ หลากหลาย เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้สถานการณ์ของเนื้อหาและได้สำรวจหรือทำนาย เนื้อหาที่จะเรียนมากกว่าที่จะให้อ่านทีละบรรทัด รวมทั้งฝึกให้เดา ความหมายจากข้อความใน บริบทภาษา และภาษาท่าทางด้วย กิจกรรมก่อนการอ่านควรให้ผู้เรียนได้จับคู่ เล่นเกมคำศัพท์ ส่วนขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมผู้เรียนจะได้เรียนรู้ลีลาและหน้าที่ของภาษา จากนั้นเป็นขั้นตอนทวน การอ่านเพื่อให้ทราบเรื่องคร่าวๆ (Skimming) และการอ่านเพื่อหาข้อมูลเฉพาะ (Scanning) แล้ว ให้ผู้เรียนทำนายและทำกิจกรรม การถ่ายโอนข้อมูลโดยการพูดหรือการเขียน การใช้คำถามตาม แนวการสอนแบบดั้งเดิม เช่น คำถามที่ตอบด้วย Yes/No หรือ True/False แบบมีตัวเลือกให้ เลือกตอบ และแบบเติมคำ ควรนำมาใช้เพื่อเป็นคำถามนำ เพราะถือว่าเป็นเทคนิคที่มีประโยชน์ กิจกรรมหรือภาระงานควรกระตุ้นให้ผู้เรียนนำความรู้เดิมมาใช้ในการอ่านด้วย

สรุปได้ว่า การสอนอ่านตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารจะมี 3 ขั้นตอน คือ ขั้นก่อนอ่าน ขั้นระหว่างอ่าน และขั้นหลังอ่าน ซึ่งการสอนอ่านวิธีนี้จะมีแนวคิดและเทคนิคต่างๆ ที่มีประโยชน์ ต่อการสอนอ่านภาษาอังกฤษอย่างมาก เพราะลักษณะของการจัดรูปแบบกิจกรรมจะมุ่งเน้น และ ส่งเสริมช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจในบทอ่านยิ่งขึ้น ทำให้ผู้เรียนมีจุดมุ่งหมายในการอ่าน นอกจากนี้แล้ว แต่ละกิจกรรมที่นำมาใช้สอนเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้น และมีแรงจูงใจในการอ่าน เห็นถึงประโยชน์และคุณค่าของการอ่าน เพราะสามารถนำไปใช้ได้จริง

2. เอกสารที่เกี่ยวกับแรงจูงใจ

2.1 ความหมายของแรงจูงใจ

พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา (2542 : 137) ให้ความหมายของคำว่า แรงจูงใจ คือความต้องการ ความปรารถนา แรงกระตุ้น ให้เกิดการกระทำให้บรรลุจุดมุ่งหมายและสถานการณ์เฉพาะอย่างที่เกิดขึ้นในขณะนั้น

สิริอร วิชชาวุธ (2542 : 225) กล่าวว่า แรงจูงใจเป็นแรงกระตุ้นที่จะทำให้เกิดพฤติกรรมหนึ่งขึ้นมาอย่างต่อเนื่องและมีเป้าหมาย ซึ่งอาจเกิดจากสิ่งเร้าภายในหรือภายนอกก็ได้

บราวน์ (Brown. 1981 : 121-122) กล่าวว่าไว้ว่า คือแรงขับและแรงกระตุ้นสภาวะอารมณ์หรือความปรารถนาภายในที่ผลักดันให้บุคคลเกิดการแสดงพฤติกรรมต่างๆ เพื่อตอบสนองต่อเป้าหมายที่วางไว้

สรุปได้ว่า แรงจูงใจหมายถึงแรงขับหรือองค์ประกอบที่กระตุ้นให้บุคคลเกิดพลังนำไปสู่การกระทำและแสดงพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งออกมาตามที่ตนปรารถนาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายดังนั้นในการเรียนหากผู้เรียนมีแรงจูงใจในการเรียนก็ย่อมส่งผลทำให้เกิดการเรียนรู้ที่ดีด้วย

2.2 ประเภทของแรงจูงใจ

สุรางค์ ไคว์ตระกูล (2544 : 169-172) และ สพอลดิง (Spaulding. 1992 : 4-5) นักการศึกษาและนักจิตวิทยา มีความเห็นคล้ายกันเกี่ยวกับการแบ่งประเภทของแรงจูงใจตามลักษณะการเกิดออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. แรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) หมายถึงแรงจูงใจที่มาจากภายในตัวบุคคลและเป็นแรงขับที่ทำให้บุคคลนั้นแสดงพฤติกรรมโดยไม่หวังรางวัลหรือแรงเสริมจากภายนอก เพราะเป็นพฤติกรรมที่เกิดจากความสนใจ เจตคติ ความต้องการ ดังนั้นบุคคลจะมองเห็นคุณค่าของกิจกรรมที่ทำ จึงทำด้วยความเต็มใจและมีแรงจูงใจที่จะเอาชนะอุปสรรค

2. แรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation) หมายถึงแรงจูงใจที่ได้รับอิทธิพลหรือการกระตุ้นจากภายนอก ให้มองเห็นจุดหมายและนำไปสู่การแสดงพฤติกรรมของบุคคลเช่น มาจากแรงเสริม ชนิดต่างๆ ตั้งแต่คำชม จนถึงการรับรางวัลเป็นสิ่งของ หรือเงินและตัวแปรต่างๆ ที่มาจากบุคคล สถานการณ์ และสิ่งแวดล้อมภายนอก

สมพร พรหมจรรย์ (2540 : 14) กล่าวว่า ในการใช้แรงจูงใจกับเด็กมักจะใช้แรงจูงใจจากภายนอกก่อนเพื่อชักชวนให้ผู้เรียนสนใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อต้องเรียนในสิ่งที่มีประโยชน์ แต่สิ่งนั้นค่อนข้างอยู่ไกลตัวหรือห่างความต้องการที่แท้จริงของเขาในขณะนั้น แต่หลังจากที่ผู้เรียนมีความเข้าใจขึ้นและเห็นความสำคัญของสิ่งนั้นแล้ว การใช้แรงจูงใจภายนอกก็จะค่อยๆ ลดลงกลายเป็น การเรียนรู้ด้วยแรงจูงใจภายใน คือเรียนด้วยความสนใจในเนื้อหาจริงๆ แท้จริง

สรุปได้ว่าแรงจูงใจทั้งภายในและภายนอกนับว่ามีบทบาทสำคัญมากต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผู้เรียนที่มีแรงจูงใจในการเรียนสูง จะสามารถเรียนรู้ได้ดีและมีโอกาสประสบผลสำเร็จในการเรียนได้ง่ายขึ้น

2.3 การสร้างแรงจูงใจในการจัดการเรียนรู้

แรงจูงใจเป็นองค์ประกอบสำคัญในการเรียนรู้ ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของผู้เรียนนอกจากจะขึ้นกับความสามารถแล้วยังขึ้นกับแรงจูงใจ ผู้เรียนที่มีความสามารถสูงแต่ขาดแรงจูงใจในการเรียนรู้จะมีสัมฤทธิ์ผลในการเรียนต่ำ ปัจจัยสำคัญในการสร้างแรงจูงใจในการเรียนให้กับผู้เรียนนั้นคือ ต้องให้ผู้เรียนรู้เป้าหมายที่ชัดเจนของกิจกรรม และควรเป็นกิจกรรมที่มีความหมายต่อผู้เรียน จะทำให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าของการทำกิจกรรมนั้นๆ และเกิดแรงจูงใจในการร่วมกิจกรรม (สรวงศ์ ใ้วตระกูล. 2544 : 179; Alvermann and Phelps. 1998 : 299)

อารี พันธุ์ณี (2542 : 203-206) กล่าวว่า การสร้างแรงจูงใจแก่ผู้เรียน เพื่อให้การเรียนการสอนบรรลุจุดประสงค์ที่วางไว้ มีหลายวิธีดังนี้

1. การเร้าให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ โดย

1.1 เร้าให้เกิดความอยากรู้อยากเห็น โดยการจัดสภาพห้องเรียนให้น่าสนใจ จัดเกมต่างๆ จัดนิทรรศการ หรือการตอบปัญหาต่างๆ

1.2 เร้าให้เกิดความวิตกกังวล ความกังวลใจทำให้เกิดการเสาะแสวงหาความรู้ ซึ่งเป็นผลมาจากสภาพทางอารมณ์ที่หงุดหงิด ความกังวลใจที่สะสมในระดับที่เหมาะสมจะเป็นแรงจูงใจให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมเสาะแสวงหาคำตอบที่ต้องการ

2. สร้างให้มีการแข่งขัน และร่วมมือไปพร้อมๆ กัน

3. การชมเชยและการตำหนิ เป็นการกระตุ้นให้บุคคลทำงานโดยมุ่งหวังให้ได้รางวัล และหลีกเลี่ยงการถูกลงโทษ

4. การให้ผู้เรียนรับรู้ความก้าวหน้าของตน จะทำให้เขารู้สึกว่าตนเองประสบผลสำเร็จทำให้เกิดความภาคภูมิใจในความสามารถของตน จะเป็นการจูงใจให้ผู้เรียนสนใจการเรียนยิ่งขึ้น

5. การตั้งระดับความมุ่งหวัง การจูงใจโดยวิธีนี้ยึดหลักที่ว่าพยายามที่จะให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จ และพยายามหลีกเลี่ยงความผิดหวังด้วยการให้ผู้เรียนตั้งระดับความมุ่งหวังให้สอดคล้องกับระดับความสามารถของตน และใกล้เคียงกับสภาพความเป็นจริง เพื่อช่วยยกระดับความสามารถของเขาให้สูงขึ้นตามพัฒนาการ

6. การให้รางวัลและการลงโทษ เป็นการจูงใจในการเรียนรู้ ซึ่งในการใช้ควรคำนึงถึงสิ่งต่างๆ ดังนี้

6.1 ความเหมาะสม ควรจะใช้ให้เหมาะสมกับเด็กแต่ละคน เพราะการให้รางวัลอาจจะทำให้เด็กคำนึงถึงรางวัลมากกว่าความสำเร็จของตน หรือการลงโทษจะมีผลทำให้เด็กหลบหนีและเก็บกด ตลอดจนเกิดความก้าวร้าวในภายหลังได้

6.2 การลงโทษไม่ควรจะรุนแรง หรือลงโทษพรั่นเพรีอ และควรจะให้เด็กรู้ว่าถ้าลงโทษแล้วตนดีขึ้น จะเป็นประโยชน์ที่สุด จะกลายเป็นรางวัลไปในตัว

6.3 การให้รางวัลและการลงโทษ ควรจะกระทำทันที และเหมาะสมกับสถานการณ์จึงจะมีผลดี มากกว่าการเว้นระยะให้นานออกไป

2.4 แรงจูงใจในการอ่าน

ปัญหาสำคัญประการหนึ่งของการจัดการเรียนรู้ในปัจจุบันคือปัญหาที่ผู้เรียนไม่ชอบอ่านหนังสือ เพราะคิดว่าเป็นกิจกรรมที่เชื่องช้า น่าเบื่อหน่ายที่ต้องทำด้วยทักษะที่ตนไม่มี ผลที่ตามมาคือผู้เรียนจะขาดความสามารถในการคิดทบทวนและไตร่ตรอง ซึ่งเป็นทักษะอันพึงมีในการเรียนรู้ที่จะช่วยโน้มน้าว และปรับใจผู้เรียนให้หันมาสนใจการอ่าน คือ ทำให้ผู้เรียนเชื่อว่าการอ่านนั้นเป็นเรื่องสนุก ไม่ใช่เพียงเพื่อตอบคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่องเท่านั้นเพราะความพอใจในการอ่านจะหายไปทันที วิธีที่จะกระตุ้นผู้เรียนที่ไม่เต็มใจอ่านให้อยากอ่าน อยากทำได้ โดยการทำให้ผู้อ่านรู้สึกว่าการอ่านเป็นเรื่องสนุกและสามารถทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่นได้มากมาย (Greenwood.

2545 : 21-22) เกรฟส์, จูเอล และ เกรฟส์ (Graves, Juel and Graves. 1998 : 40) ให้ความเห็นเพิ่มเติมว่าผู้เรียนจะประสบผลสำเร็จในการอ่านภาษาต่างประเทศนั้น ผู้เรียนจะต้องมีแรงจูงใจและทัศนคติที่ดีต่อการอ่าน กล่าวคือ ผู้เรียนจะเห็นว่าสิ่งนั้นคุ้มค่าแก่การอ่านและมีความสุข สนุกกับการร่วมกิจกรรมการอ่าน ซึ่งจะส่งผลให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาต่างประเทศได้ ณรงค์ ปานทอง (อ้างอิงจาก กนก ชูลักษณ์. 2542 : 10) กล่าวว่า ผู้เรียนวัย 10-11 ขวบ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 เป็นระยะที่มีความสนใจในการอ่านอย่างแท้จริง เด็กผู้หญิงและเด็กผู้ชายแยกกันอ่านหนังสือตามความสนใจของตน เด็กผู้หญิงชอบเรื่องกระจุ้มกระจิม ตลกขบขัน นิทานนิยาย ชีวิตในครอบครัว เด็กผู้ชายชอบกีฬา ผจญภัย เครื่องยนต์กลไกต่างๆ เรื่องที่ส่งเสริมความเป็นพระเอก แต่เด็กทั้งสองเพศต่างก็สนใจในการอ่านหนังสือการ์ตูนเหมือนกัน เพียงแต่มีความแตกต่างกันในประเภทที่ตนชอบเท่านั้น

จากผลการวิจัย นิสัยและความต้องการในการอ่าน ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2541 : บทคัดย่อ) พบว่า ผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 92.5) ชอบอ่านหนังสือการ์ตูนมากที่สุด ฉะนั้น เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านของผู้เรียนให้สอดคล้องกับความสนใจ และความชอบแล้วควรตระหนักถึงภาพที่จะใส่ลงในหนังสือเพราะภาพเป็นหัวใจสำคัญของหนังสือเด็ก เด็กจะชอบอ่านหนังสือด้วยภาพมากกว่าตัวหนังสือ ภาพที่ดีจะต้องมีชีวิต มีความรู้สึก มีความเคลื่อนไหวสอดคล้องกับเนื้อเรื่อง อธิบายเรื่องได้ และเหมาะสมกับวัยของเด็ก (กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. 2541 : 76)

3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ประเภทภาพการ์ตูน

3.1 ความหมายของการ์ตูน

กช ช่างชูวงศ์ (2546 : 5) กนก ชูลักษณ์ (2542 : 1) และ เอมีส์ (Ames. 1993 : 539) ให้ความหมายของคำว่า การ์ตูน คล้ายกันโดยระบุว่าเป็นคำทับศัพท์ในภาษาอังกฤษ ว่า Cartoon ซึ่งสันนิษฐานว่ามีรากศัพท์มาจากคำว่า คาร์โตน (Cartone) ในภาษาอิตาลี ซึ่งหมายถึง แผ่นกระดาษที่มีภาพวาด ต่อมาความหมายของคำนี้อาจเปลี่ยนไปเป็นภาพล้อเลียนเชิงขบขัน เปรียบเปรยเสียดสี เพื่อให้เกิดความรู้สึกขบขัน สะท้อนให้เห็นทัศนะ วิถีชีวิต คตินิยม ตลอดจนวิถีการเมือง ของสังคมในช่วงเวลานั้นหรือแสดงจินตนาการผืนเฟื่อง แต่หนังสือบางฉบับกล่าวว่า การ์ตูนมาจากคำในภาษาละตินว่า คาร์ตา (Charta) ซึ่งหมายถึงกระดาษ เพราะในสมัยนั้น การ์ตูน หมายถึงการวาดภาพบนผ้าใบขนาดใหญ่ วาดบนผ้า幔หรือการเขียนลวดลายหรือภาพลงบน กระดาษและโมเสก

นอกจากคำว่า การ์ตูน ที่ใช้เรียกทับศัพท์ และใช้กันอย่างแพร่หลายจนกลายเป็นภาษาไทยแล้ว ยังมีคำภาษาอังกฤษอีกที่มีความหมายใกล้เคียงกัน คือ คำว่า

1. การ์ตูน (Cartoon) มาจากภาษาฝรั่งเศสว่า คาร์ตัน (Carton) หมายถึง รูปวาดบนกระดาษแข็ง เพื่อความบันเทิง เช่น ภาพล้อทางการเมือง วาดในกรอบและแสดงเหตุการณ์ที่เข้าใจได้ชัดเจนโดยง่าย และมีคำบรรยายสั้น ๆ
2. คอมมิคส์ (Comics) เป็นลักษณะการ์ตูนที่เล่าเรื่องโดยใช้ภาพเป็นหลัก มีลักษณะเด่น คือ มีการแบ่งช่องอ่านเล่าเรื่องออกมาเป็นช่องๆในหน้าเดียว บทคำพูดของตัวละครจะเป็นลักษณะตัวหนังสือในกรอบวงกลมคล้ายลูกโป่งคำพูดและมีเส้นชี้ติดกับกรอบว่าตัวละครนั้นกำลังพูดอะไร

3. ภาพล้อ (Caricature) เป็นคำที่มีรากศัพท์มาจากคำว่า คาร์แคร์ (Caricare) หมายถึงภาพวาดที่ใช้ล้อเลียนหรือเสียดสี วาดในลักษณะที่ตัดทอนหรือทำให้รูปลักษณะบุคคล ผิดส่วนออกไป เช่น เน้นลักษณะเด่นเฉพาะตัวของบางคนให้ดูมากเกินไปจนเกินความเป็นจริง รวมทั้งเน้นในจุดอื่นๆ เช่น ขนชั้นทางสังคมหรือสถาบันต่างๆ ภาพล้อใช้เป็นเครื่องปลุกความรู้สึกนึกคิด ก่ออารมณ์ตอบรับให้เกิดแก่ผู้ดูตั้งแต่อารมณ์ขันเล็กน้อย จนกระทั่งถึงความรู้สึกโกรธแค้นรุนแรง เป็นวิถีทางในการสร้างภาพประกอบเรื่องที่ได้ผลดี เป็นเครื่องมือที่ดีในการวิพากษ์วิจารณ์แสดงความคิดเห็นในเรื่องของสังคม ศาสนา และการเมือง

4. นิยายภาพ (Illustrated Tale) เป็นการเขียนเล่าเรื่องโดยใช้คำอธิบายหรือคำบรรยายในการเล่าเรื่องเป็นหลัก โดยมีภาพการ์ตูนเป็นตัวประกอบคำบรรยาย

สรุปโดยรวมแล้ว การ์ตูน หมายถึง ภาพวาดล้อเลียนเชิงขบขัน เปรียบเปรยไปในทางดลกเกินจริง เพื่อให้รู้สึกขบขัน มีคำบรรยายหรือไม่ก็ได้ และสามารถเป็นเครื่องมือในการแสดงความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ ได้ดี

3.2 องค์ประกอบพื้นฐานของภาพการ์ตูน

ทน เขตกัน (2545 : 1-11) กล่าวว่า เส้น รูปร่างและรูปทรง เป็นองค์ประกอบขั้นพื้นฐานที่สำคัญในการเขียนภาพการ์ตูนรูปร่างและรูปทรง ต่างก็สื่อความหมายและบอกอารมณ์ของการ์ตูนในลักษณะต่างๆ กัน

เส้น เกิดจากจุดที่ต่อกันในทางยาวหรือเกิดจากการลาก ชีต เขียนไปในทิศทางที่ต้องการ เส้นที่เป็นพื้นฐานมี 2 ลักษณะ คือ เส้นตรงและเส้นโค้ง ส่วนเส้นลักษณะอื่นๆ จะเกิดจากเส้นตรงและเส้นโค้ง เช่น เส้นฟันปลา เกิดจากการนำเส้นตรงมาต่อเชื่อมกัน

รูปร่าง เกิดจากการลาก ชีต เขียน ด้วยเส้นในลักษณะเป็น 2 มิติ คือแสดงให้เห็นในด้านกว้างและด้านยาว จะมองเห็นในลักษณะแบน

1. รูปร่างธรรมชาติ คือ รูปร่างนอกของคน สัตว์
2. รูปร่างเรขาคณิต คือการนำรูปเรขาคณิต ซึ่งได้แก่ รูปวงกลม วงรี สามเหลี่ยม สี่เหลี่ยมและรูปอื่นๆ มาประกอบเป็นภาพการ์ตูนลักษณะต่างๆ
3. รูปร่างอิสระ คือ รูปที่มีลักษณะไม่คงที่ ไม่แน่นอน เป็นรูปที่ประกอบด้วยเส้นคด เส้นโค้ง ซึ่งเป็นรูปที่มีลักษณะแตกต่างจากรูปร่างธรรมชาติ และรูปร่างเรขาคณิต รูปร่างอิสระนี้จะมีลักษณะแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับอารมณ์ของผู้เขียนเป็นสำคัญ

รูปทรง เป็นภาพที่มีลักษณะเป็น 3 มิติ คือ แสดงให้เห็นทั้งในด้านความกว้าง ความยาวและความหนาหรือความลึก ทำให้ดูสมจริงยิ่งขึ้น

สรุปได้ว่า องค์ประกอบพื้นฐานของภาพการ์ตูนจะประกอบไปด้วย เส้น รูปร่างและรูปทรง โดยเฉพาะรูปทรงซึ่งมีลักษณะเป็น 3 มิติ จะทำให้ภาพการ์ตูนดูสมจริงมากขึ้น

3.3 ประเภทของการ์ตูน

การแบ่งประเภทของการ์ตูนนั้น สามารถจำแนกออกไปได้หลายชนิด ตามแต่เกณฑ์ที่ใช้ในการแบ่ง ตามความเห็นของนักวิชาการและผู้รู้ เช่น แบ่งตามลักษณะรูปแบบที่ใช้ประโยชน์จากงานการ์ตูน และแบ่งตามลักษณะการแสดงออกของศิลปินผู้ผลิตงานเขียนการ์ตูน (กนก ชูลักษณ์. 2542 : 4-6) ดังนี้

1. แบ่งตามรูปแบบของการ์ตูน

1.1 การ์ตูนประกอบเรื่อง (Cartoon Illustration) คือ ภาพการ์ตูนที่ใช้ประกอบเนื้อหา หรือใช้อธิบายข้อความเพื่อความเข้าใจของผู้อ่าน

1.2 การ์ตูนช่องเดี่ยวจบ (Single-panel Cartoons) คือ การ์ตูนที่มีเรื่องราวจบในภาพเดียว มักจะเป็นภาพซ้ำกัน ล้อเลียนสังคม อาจจะมีคำบรรยาย คำวิจารณ์ เสียดสี หรือบทสนทนา ในภาพ หรือไม่มีก็ได้

1.3 การ์ตูนเรื่อง (Comic Strip) คือ การเล่าเรื่องด้วยภาพที่ต่อเนื่องกันไป มีบทสนทนาอยู่ในลูกโป่งคำพูด (ที่วางรูปวงกลม มีปลายเรียวแหลมเข้าหาตัวผู้พูด)

1.4 ภาพยนตร์การ์ตูน (Animated Cartoons) คือ ภาพยนตร์การ์ตูนที่เคลื่อนไหวได้บนแผ่นฟิล์มภาพยนตร์ ส่วนคำพูดจะออกมาทางร่องบันทึกเสียง

1.6 ผลิตภัณฑ์การ์ตูน (Cartoon Products) หมายถึงถึงผลผลิตทุกชนิดที่ภาพการ์ตูนถูกนำไปใช้เพื่อสื่อสารและการแสดงออก เช่น บัตรอวยพร ภาพโปสเตอร์ เสื้อผ้าของเล่น เครื่องใช้ต่างๆ เป็นต้น

2. แบ่งตามลักษณะการแสดงออกของนักเขียนการ์ตูน

2.1 การ์ตูนบทบรรณาธิการและการ์ตูนการเมือง (Editorial and Political Cartoons) เป็นการ์ตูนที่เขียนขึ้นมาจากสาระสำคัญของบทบรรณาธิการ หรือเหตุการณ์ทางการเมืองที่น่าสนใจ เพื่กระตุ้นให้ผู้อ่านเกิดความคิดเห็น อาจมีคำบรรยายหรือไม่ก็ได้

2.2 การ์ตูนช่องเนื้อเรื่องสั้นๆ จบในตัว (Comic Strip and Panels) เป็นการเล่าเรื่องราวของตัวการ์ตูนที่ผู้วาดกำหนดบุคลิกให้ ซึ่งอาจจะเป็นประสบการณ์ในชีวิตประจำวันที่บ้านหรือที่ทำงาน ฯลฯ คำพูดของตัวการ์ตูน จะอยู่ในลูกโป่งคำพูด ข้างๆ ตัวผู้พูด

2.3 การ์ตูนซ้ำชั้นรูปเดียวจบ (Gag Cartoons) เป็นการ์ตูนช่องเดียวที่เน้นความตลกขบขันเป็นหลักโดยมีคำบรรยายสั้นๆ เป็นคำพูดของตัวการ์ตูน หรืออาจจะไม่มีคำบรรยายเลยให้ผู้อ่านตีความจากภาพการ์ตูนเองก็ได้

2.4 การ์ตูนเรื่องยาว (Comic, Serial Cartoons) เป็นการ์ตูนที่มีเรื่องราวมีเนื้อหาต่อเนื่องกันไป อาจตีพิมพ์เป็นเล่ม หรือปรากฏในนิตยสารหรือหนังสือพิมพ์ต่อเนื่องกันทุกฉบับก็ได้

2.5 การ์ตูนประกอบเรื่อง (Illustrated Cartoons) เป็นการ์ตูนที่ใช้เขียนประกอบเนื้อหาหรือเรื่องราวต่างๆ มักใช้ประกอบกับแบบเรียนเพื่อการสอนหรืออธิบาย หรือใช้ในการโฆษณา ประชาสัมพันธ์ การ์ตูนประเภทนี้แบ่งย่อย ได้อีกสามชนิด ได้แก่

2.5.1 การ์ตูนโฆษณา (Commercial Cartoons) เป็นการ์ตูนที่ใช้ในการโฆษณาชวนเชื่อเกี่ยวกับสินค้านั้นๆ

2.5.2 การ์ตูนประชาสัมพันธ์ (Public Relations Cartoons) เป็นการ์ตูนในลักษณะเดียวกับการ์ตูนโฆษณา แต่ต่างกันที่วัตถุประสงค์ การ์ตูนประชาสัมพันธ์เป็นการ์ตูนที่ใช้เพื่อแจ้งข่าว ให้ผู้อื่นได้ทราบ โดยมีได้มุ่งหวังผลทางด้านการค้าเหมือนการ์ตูนโฆษณา

2.5.3 การ์ตูนประกอบการศึกษา (Visual Aid Cartoons) เป็นการ์ตูนที่ใช้ประกอบบทเรียน เพื่อให้ดูน่าสนใจมากขึ้น หรือเป็นหนังสือแบบเรียนที่อ่านง่าย ดูสนุกสำหรับเด็กหรือผู้ใหญ่ที่มีศึกษาน้อย

2.6 ภาพยนตร์การ์ตูน (Animated Cartoons) เป็นการทำให้ภาพการ์ตูนเคลื่อนไหวได้ราวกับมีชีวิต โดยการนำภาพการ์ตูนหลายๆ ภาพมาเรียงลำดับต่อเนื่องอย่างรวดเร็ว กลายเป็นกิริยาท่าทางของตัวละคร แล้วบันทึกไว้บนแผ่นฟิล์มภาพยนตร์ ภาพยนตร์การ์ตูนขนาดสั้นอาจต้องใช้ภาพ 10,000-15,000 ภาพ ส่วนภาพยนตร์การ์ตูนขนาดยาวอาจใช้

ภาพถึง 2,000,000 ภาพ ภาพยนตร์การ์ตูนนี้รวมถึงการ์ตูนทางโทรทัศน์ (Television Cartoons) ด้วย

2.7 การ์ตูนล้อเลียนบุคคล (Critical Cartoons) คือการ์ตูนล้อเลียนบุคคลที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักกันดีในสังคม ส่วนใหญ่เป็นบุคคลสำคัญทางการเมือง ดังนั้น อาจจัดการ์ตูนแบบนี้เข้าเป็นการ์ตูนการเมืองได้ ลักษณะการวาดจะเน้นที่ใบหน้า แต่ขยายให้ดูผิดเพี้ยนไปจากความจริง เช่น วาดจมูกใหญ่ คางยื่น หูกาง หัวล้าน คิ้วหนา เกินจริง เป็นต้น

กช ช่วงช่วงศ์ (2546 : 30) ได้แบ่งประเภทตามลักษณะภาพการ์ตูนดังนี้

1. ภาพเลียนแบบธรรมชาติ (Natural Cartoons) ซึ่งแบ่งย่อยออกได้อีก 2 ลักษณะ คือการ์ตูนรูปสัตว์และการ์ตูนรูปคน ซึ่งการ์ตูนรูปสัตว์นั้นยังแบ่งได้อีกกว่าเป็นรูปสัตว์ที่เหมือนสัตว์จริง หรือรูปสัตว์ที่มีกิริยาเหมือนคน

2. ภาพวิจิตร (Fine Cartoons) การ์ตูนที่เขียนอย่างสวยงามในลักษณะวิจิตรศิลป์ จนอาจถือได้ว่าเป็นงานศิลปะที่มีค่า

3. การ์ตูนภาพกราฟฟิก (Graphic Cartoons) เป็นการ์ตูนที่มีลักษณะเหมือนกับงานออกแบบ รูปร่างการ์ตูนมักเป็นรูปร่างๆ ทางเรขาคณิต มักระบายสีเรียบๆ ใส่น้ำหนักเล็กน้อย มีขอบเขตการลงสีเส้นขอบชัดเจนในลักษณะเดียวกับงานกราฟฟิก

4. การ์ตูน 3 มิติ (Three Dimension Cartoons) คือ การทำให้การ์ตูนเป็นรูป 3 มิติก่อน เช่น สร้างจากดิน ดินน้ำมัน ไม้ พลาสติก ฯลฯ แล้วนำมาถ่ายเป็นภาพยนตร์ยังสามารถใช้เทคนิคทำให้หุ่นการ์ตูนนั้นเคลื่อนไหวได้ (Animation) เหมือนมีชีวิตจริง

นอกจากนี้ แอนดริว (Andrew. 1985 : 5,8) กล่าวเพิ่มเติมเกี่ยวกับภาพการ์ตูน อีกประเภทหนึ่งในลักษณะที่มีรูปร่างเป็น เส้น แท่ง หรือ กิ่งไม้ (Stick Figures) ส่วนใหญ่มีการนำมาใช้กันอย่างแพร่หลาย เนื่องจากไม่ใช้เวลามากในการจัดทำ สามารถสร้างภาพได้อย่างรวดเร็ว เพื่อใช้ประกอบคำบรรยายในขณะนั้น อีกทั้งยังมีความง่ายต่อการตีความหมายจากรูปร่างด้วย เนื่องจากภาพการ์ตูนในลักษณะนี้จะมีบุคลิกเฉพาะตัวจึงทำให้เข้าใจได้ไม่ยาก

นิมิต วัฒนาวารินทร์ (2540 : 92) นักเขียนการ์ตูน ได้แยกความบันเทิงของการ์ตูนออกเป็นสองประเภท คือ การ์ตูนภาพนิ่งบนกระดาษพิมพ์มีคำบรรยายไม่กี่คำ แฝงคำคมหรือมุข (Gag) กับการ์ตูนเคลื่อนไหว (Animated) ที่เป็นภาพชุด ชุดละ 10,000-100,000 หรือมากกว่า เข้าบรรจุในฟิล์มเป็นภาพยนตร์ออกฉาย

สรุปได้ว่า การ์ตูน จำแนกเป็นประเภทตามวัตถุประสงค์ต่างๆ กัน เช่น การ์ตูนการเมือง ใช้สะท้อนความคิดเห็นหรือทัศนะของประชาชนต่อนักการเมือง การ์ตูนเพื่อการบันเทิงและเพื่อการศึกษา และในด้านการประชาสัมพันธ์ แต่โดยรวมแล้วการ์ตูนแบ่งได้เป็นสองประเภทใหญ่ๆ คือ แบบการ์ตูนภาพนิ่งบนกระดาษ และแบบเคลื่อนไหวได้ (Animation)

3.4 ลักษณะที่ดีและลักษณะที่ไม่เหมาะสมของการ์ตูน

ลักษณะที่ดีของการ์ตูน

กนก ชวลีภรณ์ (2542 : 169) กล่าวว่า นอกเหนือจากภาพการ์ตูนที่สวยงาม เนื้อหาที่ให้ความรู้และความบันเทิงแล้ว ภาพการ์ตูนที่ดีควรมีลักษณะดังต่อไปนี้

1. ส่งเสริมการค้นคว้าและการคิดที่เป็นวิทยาศาสตร์ เพื่อปลูกฝังให้ผู้เรียนสนใจทดลอง ค้นคว้า หาเหตุผล ที่จะได้มาซึ่งความเป็นจริง มิใช่ฝากชีวิตไว้กับโชคชะตา
2. ไม่ส่งเสริมความเชื่อทางไสยศาสตร์ หรือเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับอิทธิฤทธิ์ปาฏิหาริย์ วิทยุญาณ โขคลาง ซึ่งเป็นเรื่องที่หาเหตุผลที่จะพิสูจน์ความจริงมิได้เพื่อมิให้ผู้อ่านหลงเชื่อจนยึดถือเป็นแนวทางในการตัดสินใจเรื่องต่างๆ
3. เนื้อหามีลักษณะเฝ้ามองชีวิต หมายถึงตัวเอกของเรื่องมีชีวิตที่ต่อสู้อุปสรรคต่างๆ เพื่อความสำเร็จในบั้นปลายท้ายเรื่อง ซึ่งเนื้อหาในลักษณะนี้จะกระตุ้นให้ผู้อ่านมีความคิดสร้างสรรค์ และมีกำลังใจที่จะต่อสู้และแก้ปัญหาชีวิตของตนเองได้
4. สอดแทรกคุณธรรม การนำเสนอเนื้อหาในลักษณะนี้ไม่ควรที่จะใช้วิธีสอนโดยตรง เพราะจะทำให้น่าเบื่อ แต่ควรแทรกไว้ในพฤติกรรมของตัวละครต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นตัวเอกหรือตัวร้าย อนึ่ง ถ้าแทรกอยู่ในตัวร้ายจะทำให้เห็นภาพของคุณธรรมได้ชัดเจนยิ่งขึ้น ซึ่งคุณธรรมความดีนี้จะส่งเสริมให้มีชีวิตที่ดีขึ้น ผู้อ่านจะรู้จักคุณค่าและภาคภูมิใจในตนเอง หากได้ทำความดีนั้นๆ ขึ้นบ้าง เช่น ตัวละครในเรื่องโดราเอมอน ซึ่งใจแฉก คือ เด็กเกเร โนบิตะ คือ เด็กขี้เกียจ และอ่อนแอ ซึเนโอะ คือ ตัวโกง ชิซุกะ คือนางเอกที่สวยงามและแสนดี ฯลฯ (รวิต ทัศนกร. 2544 : 104)
5. เนื้อหาส่งเสริมให้เป็นคนดี ได้แก่การส่งเสริมให้คนมีเมตตา ปราณี รักธรรมชาติเคารพในสิทธิหน้าที่ของมนุษย์แต่ละคน มีวินัย มีความรับผิดชอบ มองโลกในแง่ดี

ลักษณะที่ไม่เหมาะสมของการ์ตูน

ปัจจุบันนี้ มีสื่อมากมายหลายสื่อเกี่ยวกับการ์ตูนผลิตออกมา หลากหลายเนื้อหา และคุณค่า ที่มีทั้งเหมาะสมและไม่เหมาะสมกับผู้เรียน ดังนั้นจึงควรเลือกพิจารณาอย่างรอบคอบในการเลือกใช้สื่อภาพการ์ตูน และลักษณะของการ์ตูนที่ไม่เหมาะสมมีดังต่อไปนี้

1. เรื่อง การเสนอเรื่องที่ ผิดศีลธรรมจรรยา เรื่องเพศ เรื่องที่ทำลายศิลปะวัฒนธรรม ทำลายความมั่นคงของชาติ เรื่องหยาบคาย หยาบโลน ไม่มีสาระให้แต่ความสนุกสนานอย่างเดียว หรือจะทำเพื่อตอบสนองกลุ่มผู้อ่านบางกลุ่ม
2. ภาพ ภาพการ์ตูนมีลักษณะก่อให้เกิดความรู้สึกที่ไม่ดีแก่เด็กเช่น ภาพโป๊ ภาพอนาจาร ภาพอาชญากรรม ภาพหวาดเสียวต่างๆ เพราะภาพเหล่านั้นจะมีอิทธิพลต่อจิตใจมาก เด็กสามารถคิดร่วมไปกับการอ่านด้วย ภาพการ์ตูนที่มีลักษณะที่ก่อให้เกิดความรู้สึกและอารมณ์แก่ผู้อ่านในลักษณะดังกล่าว เท่ากับเป็นการให้ยาพิษให้เด็กโดยไม่รู้ตัว
3. ภาษา ภาษาในหนังสือการ์ตูนเกิดจากความคิดของผู้แต่งที่จะจินตนาการลักษณะภาษาที่ใช้ ซึ่งมักจะพบบ่อยๆ เช่น ภาษาที่ไม่เหมาะสมกับกาลเทศะ ภาษาหยาบคาย

ภาษาวิบัติ ตัวสะกดการันต์ ไม่ถูกต้อง

จากข้อความข้างต้น สรุปได้ว่า ลักษณะของหนังสือการ์ตูนที่เหมาะสมสำหรับเด็ก ควรมีเนื้อหาสาระที่มุ่งให้ความรู้ ความคิด และต้องให้ความสนุกสนานเพลิดเพลิน ให้อารมณ์ขัน ก่อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ ใช้ภาษาที่ถูกต้องและวัฒนธรรมที่เหมาะสม ที่สำคัญควรสอดแทรกคุณธรรมเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างความคิดเกี่ยวกับสิ่งที่ได้จากการทำความดีและไม่ดี

3.5 ประโยชน์ของการ์ตูนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้

ประเสริฐ ผลิตผลการพิมพ์ (2545 : 8) กล่าวว่า การ์ตูนนับว่ามีอิทธิพลกับเด็กมาก เพราะเป็นโลกใบใหม่ใบแรกๆ ที่เด็กจะได้เรียนรู้ นอกจากบทเรียนในห้องเรียนและคำพร่ำสอนของผู้ปกครอง ด้วยการ์ตูนมีความง่ายในการเข้าใจ ทั้งยังมีรูปภาพประกอบที่สวยงาม เส้นหนของภาพลายเส้นการ์ตูน ที่ดูสนุก มีอารมณ์ขัน มีเรื่องราวที่ตื่นเต้น เร้าใจ และกระตุ้นจินตนาการได้ดี เชิญชวนให้เด็กอ่านหนังสือมากขึ้น มณีรัตน์ สุกโชติรัตน์ (2537 : 22) มีความเห็นว่าหนังสือการ์ตูนมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมการอ่านของเด็กได้ เพราะถ้าเด็กไม่สนใจอ่านหนังสือการ์ตูนเลย พ่อแม่หรือครูต้องเริ่มปลูกฝังให้มินิรักการอ่านโดยเริ่มจากศูนย์ แต่ถ้าเด็กสนใจอ่านหนังสือการ์ตูน ผู้ใหญ่จะสามารถชี้แนะให้อ่านหนังสือประเภทอื่นๆ ได้อีก เท่ากับว่าผู้ปกครองและครูเริ่มจากหนึ่ง กล่าวคือ เด็กมีพื้นฐานสนใจหนังสือการ์ตูนอยู่แล้วก็จะเป็นสิ่งเร้าใจให้เด็กรักการอ่านต่อไป

กนก ชูลักษณ์ (2542 : 168-169) กล่าวว่า ได้มีผู้ศึกษาในเรื่องการอ่านของเด็ก และพบว่าเด็ก 9 ใน 10 คน สนใจอ่านหนังสือการ์ตูน และจะติดตามอ่านเป็นนิสัยไปจนโต และหนังสือการ์ตูนที่ใช้คำศัพท์ไม่เกิน 1,000 คำ จะช่วยกระตุ้นความสนใจในการอ่านของผู้เริ่มเรียนได้ การใช้หนังสือภาพการ์ตูนในการเรียนการสอน สามารถใช้ให้เป็นประโยชน์ดังต่อไปนี้ (กรรณิการ์ แก้วโน. 2544 : ออนไลน์)

1. ใช้เป็นหนังสือเสริมประสบการณ์ เพื่อเสริมสร้างนิสัยรักการอ่าน หนังสือภาพการ์ตูนที่มีเนื้อหาสนุกสนานบันเทิงคดี โดยแทรกคติเตือนใจนั้นมีส่วนเร้าความสนใจในการอ่านของเด็ก เพื่อให้เกิดทักษะในการอ่านเกิดความชำนาญในการอ่าน เมื่ออ่านมากก็เกิดนิสัยรักการอ่าน
2. ใช้เป็นหนังสืออ่านเพิ่มเติมหรือประกอบการเรียนการสอนในวิชาต่างๆ หนังสือภาพการ์ตูนสามารถให้ความรู้ในวิชาต่างๆ โดยมีภาพประกอบการบรรยายด้วยคำพูดก็ได้ จะทำให้เด็กได้ทั้งความรู้และความเพลิดเพลินในการอ่านมากขึ้น
3. ใช้เป็นหนังสือเรียนในการเรียนแต่ละวิชา ซึ่งมีความเป็นไปได้น้อยที่จะใช้หนังสือภาพการ์ตูนตลอดทั้งเล่มมาเป็นหนังสือเรียนประจำวิชา แต่ก็มีการนำรูปแบบของหนังสือภาพการ์ตูนมาใช้บ้างในบางส่วน

และนอกจากนี้ ลอคครี่ (Lochrie. 2003 : Online) กล่าวว่า มีวิธีการสอนที่หลากหลายที่สามารถทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในชั้นเรียน และส่งเสริมการเปิดอภิปรายได้อย่างเสรี และวิธีที่ดี มีคุณค่าที่สุด คือ การใช้ภาพการ์ตูนเข้ามาเป็นสื่อการเรียนการสอน เพราะภาพการ์ตูนจะเป็นสิ่งที่กระตุ้นให้ผู้เรียนตอบสนองถึงสิ่งที่เห็นได้อย่างไม่รีรอโดยอาศัยพื้นฐานความรู้เดิมรวมเข้ากับลักษณะนิสัยใจคอของแต่ละบุคคล เพื่อใช้ในการตีความหมายของภาพที่เห็นออกมาเป็นแต่ละแนวความคิดเห็นได้เป็นอย่างดี

จากข้อความข้างต้น สรุปได้ว่า การ์ตูนมีประโยชน์ต่อการจัดการเรียนรู้และเป็นสื่อการเรียนรู้อีกหนึ่ง สื่อการ์ตูนเป็นสื่อช่วยกระตุ้นให้เกิดการอยากเรียน ช่วยเร่งและดึงดูดความสนใจของผู้เรียน สร้างบรรยากาศในการเรียน ให้ความสนุกเพลิดเพลิน ช่วยทำให้บทเรียนง่ายต่อความเข้าใจ และช่วยพัฒนาความคิด การแสดงออก เป็นแรงจูงใจที่มีค่ามาก

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาพการ์ตูนในการจัดการเรียนรู้

งานวิจัยในประเทศ

กลั่นพยอม สุระคาย (2544 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาวิจัยการพัฒนาแบบฝึกการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจที่มีภาพการ์ตูนประกอบสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนทิววิวัฒนา กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างหลังได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกการอ่านมีผลการเรียนสูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึก และนักเรียนมีความคิดเห็นที่ดีต่อกิจกรรมแบบฝึกและการฝึกการอ่าน

สุพิมล ทรงประดิษฐ์ (2540 : 39) ได้ทำการศึกษาวิจัยการสอนซ่อมเสริมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้ภาพการ์ตูนประกอบการเรียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านตรวจ จังหวัดสุรินทร์ จำนวน 30 คน โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนซ่อมเสริมโดยใช้ภาพการ์ตูนประกอบบทเรียน และกลุ่มควบคุมที่ครูเป็นผู้สอนซ่อมเสริมจากแบบทดสอบทั้ง 3 ชุด กลุ่มละ 15 คน ผลการวิจัยพบว่า คะแนนผลการทดสอบหลังเรียนของผู้เรียนกลุ่มทดลองมีผลการเรียนดีกว่ากลุ่มควบคุม

เบญจณีย์ ถิ่นทิพย์ (2539 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาวิจัยวิธีการอ่านภาษาอังกฤษประกอบหนังสือการ์ตูนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเมืองแพร่ กลุ่มตัวอย่างจำนวน 40 คน ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษด้วยหนังสือการ์ตูนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นของนักเรียนหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง

ดรุณี คันธวังอินทร์ (2537 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาวิจัยผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความโดยใช้หนังสือการ์ตูนที่สร้างขึ้นเป็นสื่อ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านสันทราย จังหวัดเชียงราย จำนวน 40 คน ผลการวิจัยพบว่า ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความก่อนเรียน

รุจิรา ภูปาทา (2544 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาวิจัยการผลิตวีซีดีการ์ตูน วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง ARTICLE สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนคำคาราษฎร์บำรุง กลุ่มตัวอย่างจำนวน 12 คน ใช้ทดลองแบบหนึ่งต่อหนึ่ง 3 คน และแบบกลุ่มเล็ก 9 คน โรงเรียนบ้านม่วงวิทยาคม ใช้ทดลองแบบภาคสนาม จำนวน 30 คน ผลการวิจัยพบว่า วีซีดีการ์ตูนมีประสิทธิภาพสามารถนำไปใช้ประกอบกิจกรรมการเรียนการสอนได้ ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

ทรงฤทธิ์ สร้อยอารณ์ (2538 : 57-59) ได้ทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับประสิทธิภาพของสื่อการสอนประเภทการ์ตูนโดยวิธีวิเคราะห์ห่อภิมาณ (Meta – Analysis) โดยศึกษาจากผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนด้วยสื่อการสอนประเภทการ์ตูนกับการสอนตามปกติ ในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาที่เรียนด้วยสื่อการสอนประเภทการ์ตูนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าการสอนด้วยวิธีปกติ ผลการวิจัยดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า สื่อการสอนประเภทการ์ตูน สามารถทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้ได้ดีเพราะการ์ตูนจะเป็นแรงเสริมที่ทำให้เด็กกระตือรือร้นในการเรียน และสามารถช่วยผ่อนคลายและลดภาระของผู้สอนลงได้

งานวิจัยในต่างประเทศ

ลอคครี่ (Lochrie. 2003 : Online) ได้ทำการทดลองวิจัยการใช้ภาพการ์ตูนเป็นสื่อการสอนในชั่วโมงภาษาต่างประเทศ กับผู้เรียนระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ในบทเรียนที่ว่าด้วยการอภิปราย โดยติดภาพไว้ด้านหน้าของห้องเรียนแล้วให้ผู้เรียนเริ่มอภิปรายจากสิ่งที่มองเห็นในภาพภายใต้ประสบการณ์พื้นฐานของแต่ละคน ผลการวิจัยพบว่า ภาพการ์ตูนสามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนกล่าวอภิปรายได้อย่างคล่องแคล่วหลากหลายความคิดและทัศนคติและมีบรรยากาศของความสนุกสนานเป็นกันเองอยู่ในชั้นเรียน และที่สำคัญทัศนคติที่แตกต่างกันนี้จะช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ประสบการณ์ใหม่ๆ รับฟังซึ่งกันและกันมากขึ้น

บราวน์ (Brown 1977 : 113) ได้ทำการทดลองการจัดการเรียนรู้ เกี่ยวกับการใช้ภาพการ์ตูน ในโรงเรียนมัธยมแห่งหนึ่ง ในสหรัฐอเมริกา โดยครูจัดมุมการ์ตูนไว้บนป้ายสำหรับห้องเรียน และนักเรียนจะเลือกตัดการ์ตูนจากหนังสือพิมพ์ และวารสาร ไปติดไว้ที่มุมดังกล่าว พร้อมทั้งอธิบายจุดเด่นของการ์ตูนนั้น ในแต่ละสัปดาห์นักเรียนจะช่วยกันพิจารณาเลือก การ์ตูนประจำสัปดาห์ ที่ดีที่สุดและบรรยายข่าวหรือเหตุการณ์สำคัญในรอบสัปดาห์ได้ดีที่สุด แล้วติดไว้ในป้ายประกาศพิเศษ ผลการทดลองพบว่าการจัดกิจกรรมดังกล่าวช่วยให้นักเรียนเข้าใจจุดสำคัญของภาพในหนังสือพิมพ์ และวารสาร ซึ่งช่วยสะท้อนเหตุการณ์ปัจจุบันของประเทศและทั่วโลกได้ ซึ่งเป็นการส่งเสริมการเรียนรู้วิชาสังคมศึกษา

จากผลการศึกษาวิจัยดังกล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่า การ์ตูนมีบทบาทอย่างสำคัญในการเรียนการสอนเพราะช่วยให้บทเรียนดูน่าสนใจมากขึ้นและผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการอ่านบทเรียนที่มีภาพการ์ตูนมากกว่าบทเรียนที่มีแต่ตัวหนังสือ นอกจากนี้แล้วการ์ตูนยังมีบทบาท

ในการพัฒนาและส่งเสริมการอ่านให้แก่ผู้เรียน เพราะเสน่ห์หลายเส้นของภาพการ์ตูน ที่ดูสนุก มีอารมณ์ขัน เชิญชวนให้สนใจอ่านหนังสือมากขึ้น ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจทำการศึกษาวิจัยที่จะใช้ ลักษณะภาพการ์ตูนแบบการ์ตูนประกอบเรื่อง คือภาพการ์ตูนที่ใช้ประกอบเนื้อหา อธิบายข้อความ เพื่อความเข้าใจของผู้อ่าน และแบบการ์ตูนเรื่องคือการเล่าเรื่องด้วยภาพที่ต่อเนื่องกันไปซึ่งจบในตอนและมีบทสนทนาอยู่ในลูกโป่งคำพูด เป็นสื่อในการสอนอ่านวิชาภาษาอังกฤษ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนราชประชาสมาสัย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2547 จำนวน 4 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 188 คน

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนราชประชาสมาสัย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2547 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 47 คน เลือกโดยวิธีสุ่มตัวอย่างง่าย โดยวิธีจับฉลาก โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม

ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง

ในการวิจัยครั้งนี้ใช้เวลาดำเนินการทดลอง เป็นเวลา 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 คาบ คาบละ 60 นาที รวมทั้งสิ้น 20 คาบ

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้ภาพการ์ตูนเป็นสื่อการเรียนรู้ จำนวน 8 แผน
2. แบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการทดลอง
3. แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้ภาพการ์ตูนเป็นสื่อการเรียนรู้

1. ขั้นตอนในการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือ แผนการจัดการเรียนรู้ที่มีภาพการ์ตูนประกอบดังมีขั้นตอนต่อไปนี้

- 1.1 ศึกษาหลักสูตร คำอธิบายรายวิชา และจุดประสงค์การเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษช่วงชั้นที่ 2 ตามหลักสูตรประถมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2544
- 1.2 ศึกษาและกำหนดเนื้อหาจากแบบเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนราชประชาสถาย ที่โรงเรียนใช้สอนตามปกติ
- 1.3 ศึกษาเอกสารต่างๆ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาพการ์ตูนประกอบการสอนเพื่อใช้เป็นแนวทางในการพิจารณาในการสร้างภาพให้เหมาะสมกับเนื้อหาและผู้เรียน
- 1.4 สร้างภาพการ์ตูน ตามเนื้อหาแบบเรียนที่กำหนดไว้
- 1.5 นำภาพการ์ตูนพร้อมเนื้อหาตามแบบเรียนที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้อง และปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ
- 1.6 เขียนแผนการจัดการเรียนรู้ความสามารถในการอ่านจำนวน 8 แผน ซึ่งมี 3 ขั้นตอน คือ
 - 1.6.1 ขั้นก่อนการอ่าน (Pre-reading)
 - 1.6.2 ขั้นระหว่างการอ่าน (While-reading)
 - 1.6.3 ขั้นหลังการอ่าน (Post-reading)
- 1.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้ความสามารถในการอ่านเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้อง และนำข้อเสนอแนะมาแก้ไขปรับปรุง

รายละเอียดแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการที่	คาบที่	เรื่อง	โครงสร้างทางไวยากรณ์
1	1-2	"Jeff" the Zookeeper	Talking about animals; expressing likes and dislike do/ does not I like animals. I don't like snakes. Jeff likes animals. He doesn't like snakes.
2	3-4	Naughty Winnie	Talking about problems; asking for help There is/ There are There is someone in my bathroom. There are two people in a house.
3	5-6	Breakfast	Describing food for each person in a family; talking about breakfast do/ does not Mum drinks coffee for breakfast. She doesn't like cereal. I have cereal for breakfast. I don't like cat food.
4	7-8	"Adam's Shopping Day"	Talking about shopping; counting things How many/ How much How many eggs do you want, mum? How much sugar do you want, mum?

รายละเอียดแผนการจัดการเรียนรู้ (ต่อ)

แผนการที่	คาบที่	เรื่อง	โครงสร้างทางไวยากรณ์
5	9-10	"Jenny's Routines"	Describing routines; talking about activities in a day have/ has Jenny has biscuits for lunch. I have biscuits for lunch.
6	11-13	"Forgetful Adam"	Talking about things in a house; looking for things have/ has Have you seen my towel, mum? Yes, I have. Has she seen Adam's towel? Yes, she has.
7	14-15	"At the Dentist's"	Talking about sweet; making suggestion How many/ How much How many sweets do you eat a day? How much is it?
8	16-17	"Cooking"	Describing how to make food; sequencing cooking There is / There are There is a fork. There are some tomatoes.

2. ขั้นตอนในการสร้างแบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ

ผู้วิจัยได้สร้างแบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลอง ซึ่งเป็นฉบับเดียวกัน จำนวน 1 ฉบับ 30 ข้อ ตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

2.1 ศึกษาแนวการสร้างแบบทดสอบวิชาภาษาอังกฤษ ของอัจฉรา วงศ์โสธร

2.2 สร้างแบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษจำนวน 50 ข้อ ต้องการใช้จริง 30 ข้อ ซึ่งเป็นแบบคำถามปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ และเป็นแบบจับคู่ 10 ข้อ โดยยึดเนื้อหาตามบทเรียนที่กำหนด

2.3 นำแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความถูกต้องโครงสร้างทางภาษาและคุณภาพ จำนวน 3 ท่าน โดยขอคำถ้อยแนะพิจารณาปรับปรุงแก้ไขใหม่ให้ดีขึ้นหรือตัดออกไปให้ได้จำนวน 30 ข้อ

3. ขั้นตอนในการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้ภาพการ์ตูนเป็นสื่อการเรียนรู้

ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับการใช้ภาพการ์ตูนเป็นสื่อการเรียนรู้ตามขั้นตอน ดังนี้

3.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามตามวิธีของ ลิเคอร์ท (Likert's Scale)

3.2 สร้างแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้ภาพการ์ตูนเป็นสื่อการเรียนรู้ โดยมีรายการข้อความจำนวน 8 ข้อ ให้เลือก 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง โดยกำหนดการให้คะแนนของแต่ละระดับไว้ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	5	คะแนน
เห็นด้วย	ให้	4	คะแนน
ไม่แน่ใจ	ให้	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ให้	2	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	1	คะแนน

3.3 นำแบบสอบถามเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) ซึ่งผู้วิจัยดำเนินการทดลองโดยใช้แผนการทดลองแบบ One group pretest posttest design (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543 : 60-61)

วิธีดำเนินการทดลอง

1. ทำการทดสอบความสามารถด้านการอ่านของนักเรียนก่อนทำการทดลองสอนโดยใช้แบบทดสอบความสามารถในการอ่าน ใช้เวลาทดสอบ 50 นาที

2. ดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ภาพการ์ตูนเป็นสื่อการเรียนรู้ที่จัดทำขึ้น ใช้ระยะเวลาในการสอน เป็นจำนวนรวม 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 คาบ คาบละ 60 นาที รวมทั้งสิ้น 20 คาบ โดยผู้วิจัยเป็นผู้สอน
3. ทำการทดสอบความสามารถด้านการอ่านของนักเรียนหลังทำการทดลองโดยใช้ข้อสอบชุดเดิม
4. ให้นักเรียนกลุ่มทดลองตอบแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้ภาพการ์ตูนเป็นสื่อการเรียนรู้
5. รวบรวมข้อมูลตรวจให้คะแนนและประเมินผลโดยวิธีการทางสถิติ
6. สรุปและอภิปรายผล

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. นำคะแนนที่ได้จากการทดสอบทั้งก่อนและหลังการทดลองมาคำนวณหาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)
2. วิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนผลการทดสอบความเข้าใจในการอ่านก่อนและหลังการทดลองโดยใช้ t-test for Dependent samples (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543 : 165)
3. ผลของการตอบแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เรียนเกี่ยวกับการใช้ภาพการ์ตูนเป็นสื่อการเรียนรู้ ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีแจกแจงความถี่แล้วหาค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยแปลค่าเฉลี่ยเป็นระดับความพึงพอใจเกี่ยวกับการเรียนโดยใช้ภาพการ์ตูนเป็นสื่อการเรียนรู้ดังนี้ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543 : 107-108)

ค่าเฉลี่ย 4.51 - 5.00 หมายถึง มีความพึงพอใจมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 - 4.50 หมายถึง มีความพึงพอใจมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 - 3.50 หมายถึง มีความพึงพอใจปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 - 2.50 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.50 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

4. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมประมวลผลสำเร็จรูป SPSS/PC+ เพื่อหาค่าสถิติ

ต่อไปนี้

4.1 ค่าเฉลี่ย (Mean)

4.2 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

4.3 ค่า t-test for Dependent samples

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้ภาพการ์ตูนเป็นสื่อการเรียนรู้ โดยทำการทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ในพระบรมราชูปถัมภ์จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 47 คน เลือกโดยวิธีสุ่มตัวอย่างง่าย โดยวิธีจับฉลาก โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม ใช้เวลาในการดำเนินการทดลอง เป็นเวลา 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 คาบ คาบละ 60 นาที รวมทั้งสิ้น 20 คาบ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้ภาพการ์ตูนเป็นสื่อการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้ภาพการ์ตูนเป็นสื่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

N	แทน	จำนวนนักเรียน
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ΣD	แทน	ผลรวมของคะแนนแต่ละคู่
ΣD^2	แทน	ผลรวมของคะแนนแต่ละคู่ยกกำลังสอง
t	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณาในการแจกแจงแบบที (t-distribution)
**	แทน	ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้ภาพการ์ตูนเป็นสื่อการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยพิจารณาจากผลการทดสอบก่อนและหลังการทดลอง ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงดังตาราง 1

ตาราง 1 ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้ภาพการ์ตูนเป็นสื่อการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ความสามารถในการอ่าน	N	$\bar{x}$	S.D.	ΣD	ΣD^2	t
ก่อนการทดลอง	47	9.91	2.91	453	4667	25.84**
หลังการทดลอง	47	19.55	3.44			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 1 พบว่า หลังจากการใช้ภาพการ์ตูนเป็นสื่อการเรียนรู้ ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนสูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยคะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังการทดลองเป็น 9.91 และ 19.55 ตามลำดับ ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานก่อนและหลังการทดลองเป็น 2.91 และ 3.44 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้ภาพการ์ตูนเป็นสื่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยพิจารณาจากผลของการตอบแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการใช้ภาพการ์ตูนเป็นสื่อการเรียนรู้ โดยแปลค่าเฉลี่ยเป็นระดับความพึงพอใจ ดังนี้ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543 : 107-108)

- ค่าเฉลี่ย 4.51 - 5.00 หมายถึง มีความพึงพอใจมากที่สุด
- ค่าเฉลี่ย 3.51 - 4.50 หมายถึง มีความพึงพอใจมาก
- ค่าเฉลี่ย 2.51 - 3.50 หมายถึง มีความพึงพอใจปานกลาง
- ค่าเฉลี่ย 1.51 - 2.50 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อย
- ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.50 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงในตาราง 2

ตาราง 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้ภาพการ์ตูนเป็นสื่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ข้อ	ข้อความ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1	ภาพของตัวการ์ตูนมีความชัดเจน	4.43	0.83	มาก
2	ตัวอักษรที่ใช้ในบทเรียนอ่านง่าย ชัดเจน	4.17	0.64	มาก
3	การใช้ภาพการ์ตูนประกอบบทเรียน ทำให้นักเรียน อยากอ่านมากขึ้น	4.38	0.85	มาก
4	ภาพการ์ตูนประกอบที่ใช้ในบทเรียน ช่วยให้นักเรียน เข้าใจความหมายของคำศัพท์ได้ดีขึ้น	4.64	0.64	มากที่สุด
5	บทเรียนที่มีภาพการ์ตูนประกอบนี้ ช่วยให้นักเรียน เข้าใจเรื่องที่อ่านมากขึ้น	4.43	0.62	มาก
6	นักเรียนต้องการ ให้มีการนำภาพการ์ตูนลักษณะนี้มา ใช้ในบทเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่อไป	4.53	0.72	มากที่สุด
7	บทเรียนภาพการ์ตูนทำให้นักเรียนต้องการสร้างภาพ และเรื่องจากจินตนาการด้วยตนเอง	4.40	0.90	มาก
8	นักเรียนอยากอ่านหนังสือการ์ตูนภาษาอังกฤษ เพิ่มเติมนอกเหนือจากบทเรียน / นอกห้องเรียน	4.70	0.59	มากที่สุด
รวม		4.46	0.74	มาก

จากตาราง 2 แสดงว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยรวมมีความพึงพอใจในการใช้ภาพการ์ตูนเป็นสื่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.46 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า รายการที่มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด 3 รายการ คือ นักเรียนอยากอ่านหนังสือการ์ตูนภาษาอังกฤษเพิ่มเติมนอกเหนือจากบทเรียน / นอกห้องเรียน ภาพการ์ตูนประกอบที่ใช้ในบทเรียน ช่วยให้นักเรียนเข้าใจความหมายของคำศัพท์ได้ดีขึ้น และนักเรียนต้องการ ให้มีการนำภาพการ์ตูนลักษณะนี้มาใช้ในบทเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่อไป โดยมีค่าเฉลี่ย 4.70, 4.64 และ 4.53 ตามลำดับ สำหรับรายการที่มีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ตัวอักษรที่ใช้ในบทเรียนอ่านง่าย ชัดเจน โดยมีค่าเฉลี่ย 4.17 แต่ก็ยังอยู่ในระดับมาก

ตอนที่ 2 ซึ่งเป็นจากแบบสอบถามแบบปลายเปิด นักเรียนมีความคิดเห็นเพิ่มเติม ดังนี้

นักเรียนต้องการให้ผู้วิจัยเป็นผู้สอนประจำการ	จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 42.55
นักเรียนต้องการให้มีการนำหนังสือการ์ตูน -	
ภาษาอังกฤษมาใช้สอนจริง	จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 12.77
นักเรียนต้องการให้ภาพการ์ตูนมีสีสันสวยงาม	จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 12.77
นักเรียนต้องการให้มีกิจกรรมการวาดภาพมากขึ้น	จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 8.51
นักเรียนไม่ออกความคิดเห็น	จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 23.40

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้ภาพการ์ตูนเป็นสื่อการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนราชประชาสมาสัย ในพระบรมราชูปถัมภ์ สรุปสาระสำคัญและผลการวิจัย ได้ดังนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนราชประชาสมาสัย ในพระบรมราชูปถัมภ์ โดยใช้ภาพการ์ตูนเป็นสื่อในการจัดการเรียนรู้
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับการใช้ภาพการ์ตูนเป็นสื่อในการจัดการเรียนรู้

ขอบเขตของการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนราชประชาสมาสัย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2547 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 47 คน เลือกโดยวิธีสุ่มตัวอย่างง่าย โดยวิธีจับฉลาก โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม

สมมุติฐานในการวิจัย

1. การใช้ภาพการ์ตูนเป็นสื่อการเรียนรู้ช่วยให้กลุ่มตัวอย่างพัฒนาความสามารถด้านทักษะการอ่าน
2. นักเรียนเกิดความพึงพอใจเกี่ยวกับการใช้ภาพการ์ตูนเป็นสื่อการเรียนรู้ในการสอนอ่านภาษาอังกฤษ

วิธีดำเนินการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้ภาพการ์ตูนเป็นสื่อการเรียนรู้
2. แบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการทดลอง

3. แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้ภาพการ์ตูนเป็นสื่อการเรียนรู้

วิธีดำเนินการทดลอง

ในการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้ภาพการ์ตูน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ในครั้งนี้ ดำเนินการทดลองตามขั้นตอนดังนี้

1. ทดสอบความสามารถด้านการอ่านของนักเรียนก่อนทำการทดลองสอนโดยใช้แบบทดสอบความสามารถในการอ่าน ซึ่งเป็นคำถามปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ และเป็นแบบจับคู่ 10 ข้อ ใช้เวลาทดสอบ 50 นาที
2. ดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ภาพการ์ตูนเป็นสื่อการเรียนรู้ที่จัดทำขึ้น จำนวน 8 แผน ใช้ระยะเวลาในการทดลองทั้งหมด 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 คาบ คาบละ 60 นาที รวมทั้งสิ้น 20 คาบ
3. ทดสอบความสามารถด้านการอ่านของนักเรียนหลังการทดลองสอนโดยใช้แบบทดสอบความสามารถในการอ่านชุดเดียวกับก่อนการทดลอง
4. ให้นักเรียนทำแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้ภาพการ์ตูนเป็นสื่อการเรียนรู้
5. รวบรวมข้อมูลตรวจให้คะแนน แล้วนำไปวิเคราะห์เพื่อแปลผล
6. สรุปและอภิปรายผล

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้ภาพการ์ตูนเป็นสื่อการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ในครั้งนี้ ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. นำคะแนนที่ได้จากการทดสอบโดยใช้แบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษทั้งก่อนและหลังการทดลองมาคำนวณหาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)
2. วิเคราะห์ค่าความแตกต่างของค่าเฉลี่ยจากคะแนนผลการทดสอบความสามารถในการอ่านของนักเรียนก่อนและหลังการทดลองโดยใช้ t-test for Dependent samples
3. นำผลจากการตอบแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เรียนเกี่ยวกับการใช้ภาพการ์ตูนเป็นสื่อการเรียนรู้ มาแจกแจงความถี่แล้วหาค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยแปลความหมายของค่าเฉลี่ยเป็นระดับความพึงพอใจ

การวิเคราะห์ข้อมูลตามวิธีการทางสถิติโดยใช้โปรแกรมประมวลผลสำเร็จรูป SPSS/PC+

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยการใช้ภาพการ์ตูนเป็นสื่อการเรียนรู้ ในการสอนอ่านภาษาอังกฤษ สรุปผลได้ ดังนี้

1. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสูงขึ้น หลังจากได้รับการพัฒนาการอ่านโดยใช้ภาพการ์ตูน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีความพึงพอใจในการใช้ภาพการ์ตูนเป็นสื่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีคะแนนเฉลี่ย 4.46

การอภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้ภาพการ์ตูน เป็นสื่อการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนราชประชาสมาสัย ในพระบรมราชูปถัมภ์ อภิปรายผลได้ดังนี้

1. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสูงขึ้น หลังจากได้รับการพัฒนาการอ่านโดยใช้ภาพการ์ตูน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากผลการวิจัยในครั้งนี้ แสดงให้เห็นว่าการใช้ภาพการ์ตูนประกอบการอ่านภาษาอังกฤษมีผลทำให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสูงขึ้น และเมื่อพิจารณาจากคะแนนหลังการทดลองแล้ว จะพบว่ามึ้นักเรียนที่สอบผ่านเกณฑ์และทำคะแนนได้สูงสุดถึง 27 คะแนนจาก 30 คะแนน และถึงแม้จะมีนักเรียนที่สอบไม่ผ่านเกณฑ์อยู่จำนวน 2 คนจากจำนวนนักเรียนทั้งหมด 47 คน แต่คะแนนหลังการทดลองของนักเรียนทั้งสองคนดังกล่าวก็ยังแสดงให้เห็นว่า นักเรียนมีการพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นอย่างแท้จริง เมื่อพิจารณาจากคะแนนของจำนวนนักเรียนหนึ่งในสองคนที่ไม่ผ่านเกณฑ์ดังกล่าวแล้วจะพบว่า มีคะแนนสูงขึ้นจากเดิมก่อนการทดลองอย่างมากจาก 4 คะแนน เป็น 14 คะแนน (ดูรายละเอียดภาคผนวก ง หน้า104) ทั้งนี้ เนื่องมาจากเหตุผลดังต่อไปนี้

1.1 ภาพการ์ตูนที่ใช้ประกอบการสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ที่ผู้วิจัยนำมาใช้ในการทดลองในครั้งนี้ ผู้วิจัยคำนึงถึงองค์ประกอบ ประโยชน์และข้อจำกัดในการนำมาใช้ เช่น เนื้อหาภาษาซึ่งสัมพันธ์กับจุดประสงค์และเนื้อหาของรายวิชา ที่ให้ทั้งสาระและความบันเทิง ผู้เรียนสามารถคิดร่วมไปกับการอ่าน อีกทั้งไม่ทำลายศิลปวัฒนธรรมอันดีงาม ไม่มีภาพหวาดเสียวต่างๆ เพราะภาพเหล่านั้นจะมีอิทธิพลต่อจิตใจผู้เรียนที่เป็นเด็กเล็กมาก จนสามารถพัฒนาเป็นภาพที่มีการนำเสนอเนื้อหาที่เป็นลำดับขั้นตอน และใช้ภาษาที่ใช้เหมาะสมกับระดับของผู้เรียน รูปภาพประกอบเป็นการนำเสนอบริบทที่ชัดเจนและมีความสอดคล้องกับเนื้อหาที่เรียน ทำให้ง่ายต่อความเข้าใจ ใช้วิธีการและกิจกรรมการสอนอ่านตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร ประกอบด้วย กิจกรรมก่อนการอ่าน กิจกรรมระหว่างอ่าน และกิจกรรมหลังการอ่าน ซึ่งวิธีการสอนอ่านลักษณะนี้จะส่งเสริมให้ผู้เรียนเข้าใจบทอ่านและทำให้ผู้เรียนมีจุดหมายในการอ่าน เห็นถึงประโยชน์และ

คุณค่าของการอ่าน สอดคล้องกับแนวคิดของ วิต ทศกร (2544 : 104) กล่าวว่า การนำเสนอเนื้อหาที่เป็นลักษณะของการสอดแทรกคุณธรรมนั้น ไม่ควรที่จะใช้วิธีสอนโดยตรง เพราะจะทำให้น่าเบื่อ แต่ควรแทรกไว้ในพฤติกรรมของตัวละครต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นตัวเอกหรือตัวร้าย อนึ่งถ้าแทรกอยู่ในตัวร้ายจะทำให้เห็นภาพของคุณธรรมได้ชัดเจนยิ่งขึ้น ซึ่งคุณธรรมความดีนี้ จะส่งเสริมให้มีชีวิตที่ดีขึ้น ผู้อ่านจะรู้ถึงคุณค่าและความภาคภูมิใจในตนเอง หากได้ทำความดีนั้นๆ

1.2 ภาพการ์ตูนทำให้นักเรียนเข้าใจในเนื้อหาได้อย่างรวดเร็วกว่าการเรียนรู้จากเนื้อหาในแบบเรียนที่เป็นข้อความเพียงอย่างเดียว เพราะเนื่องจากภาพการ์ตูนนั้นสามารถแยกแยะรายละเอียดต่างๆ และช่วยสื่อความหมายของภาพไม่ว่าจะเป็นภาพ คน สัตว์ หรือแม้แต่สิ่งของได้อย่างชัดเจน ง่ายต่อความเข้าใจ ดังนั้นนักเรียนจึงได้รับการกระตุ้นให้ถ่ายทอดความคิดและจินตนาการได้อย่างหลากหลาย เมื่อนักเรียนสามารถเข้าใจเนื้อหาได้อย่างชัดเจนจึงทำให้การสื่อสาร และการทำกิจกรรมต่างๆ ดำเนินไปได้อย่างราบรื่นนักเรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ ฉะนั้น เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านของผู้เรียนแล้ว ควรตระหนักถึงภาพที่จะใส่ลงในหนังสือเพราะภาพเป็นหัวใจสำคัญของหนังสือเด็ก เด็กจะชอบอ่านหนังสือด้วยภาพมากกว่าตัวหนังสือ ภาพที่ดีจะต้องมีชีวิต มีความรู้สึก มีความเคลื่อนไหวสอดคล้องกับเนื้อเรื่อง อธิบายเรื่องได้ และเหมาะสมกับวัยของเด็ก (กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. 2541 : 76)

ด้วยเหตุผลดังกล่าว จึงทำให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มตัวอย่างมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสูงขึ้น หลังจากได้รับการพัฒนาการอ่านโดยใช้ภาพการ์ตูน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของกลิ่นพยอม สุระคาย (2544 : บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาแบบฝึกอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจที่มีภาพการ์ตูนประกอบสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนทวีวัฒนา ผลการวิจัย พบว่า ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างหลังได้รับการสอน โดยใช้แบบฝึกการอ่านมีผลการเรียนสูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึก และสอดคล้องกับงานวิจัยของสุพิมล ทรงประดิษฐ์ (2540 : 39) ที่ได้ศึกษาการสอนซ่อมเสริมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้ภาพการ์ตูนประกอบการเรียนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า คะแนนผลการทดสอบหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนซ่อมเสริม โดยใช้ภาพการ์ตูนประกอบบทเรียนดีกว่าคะแนนผลการทดสอบหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มควบคุม และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ดร.ณิ คันธวัชอินทร์ (2537 : บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการวิจัยผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความโดยใช้หนังสือการ์ตูนที่สร้างขึ้นเป็นสื่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านสันทราย จังหวัดเชียงราย พบว่า ผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความก่อนเรียน และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของรุจิรา ภูปาทา (2544 : บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการศึกษากาการผลิตวีซีดี การ์ตูน วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง ARTICLE สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่า วีซีดี การ์ตูนมีประสิทธิภาพสามารถนำไปใช้ประกอบกิจกรรมการเรียนการสอนได้ ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

2. นักเรียน กลุ่มตัวอย่าง มีความพึงพอใจเกี่ยวกับการใช้ภาพการ์ตูนเป็นสื่อการเรียนรู้อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ เนื่องมาจากเหตุผลดังต่อไปนี้

2.1 ภาพการ์ตูนมีความน่าสนใจ และสามารถกระตุ้นความอยากรู้อยากเห็นของนักเรียน สร้างบรรยากาศในการเรียน ทำให้นักเรียนเกิดความสนใจในการอ่านและได้รับสาระความรู้จากการอ่านควบคู่ไปกับความเพลิดเพลิน เกิดความสุขในการเรียน และไม่เกิดความเบื่อหน่ายในการเรียน สอดคล้องกับแนวคิดของประเสริฐ ผลิตผลการพิมพ์ (2545 : 8) ที่กล่าวว่า การ์ตูนนับว่ามีอิทธิพลกับเด็กมาก เพราะเป็นโลกใบใหม่ใบแรกๆ ที่เด็กจะได้เรียนรู้นอกจากบทเรียนในห้องเรียนและคำพร่ำสอนของผู้ปกครอง เพราะการ์ตูนมีความง่ายในการเข้าใจ มีรูปภาพประกอบที่สวยงาม เสน่ห์ของภาพและลายเส้นของการ์ตูนที่ดูสนุก มีอารมณ์ขัน มีเรื่องราวที่ตื่นเต้น เร้าใจ และกระตุ้นจินตนาการได้ดี และสอดคล้องกับคำกล่าวของ ลอคครี่ (Lochrie. 2003 : Online) ที่กล่าวว่า ภาพการ์ตูนจะเป็นสิ่งที่กระตุ้นให้เกิดการตอบสนองถึงสิ่งที่เห็นได้อย่างไม่รีรอโดยอาศัยพื้นฐานความรู้เดิม

2.2 ภาพการ์ตูนที่ใช้ประกอบบทเรียนช่วยให้นักเรียนอยากอ่านมากขึ้น เมื่อ นักเรียนสนใจอยากอ่านแล้วได้รับความรู้ความเข้าใจเรื่องราวที่อ่าน รวมทั้งความหมายของคำศัพท์ ทำให้เกิดความประทับใจอยากอ่าน อยากเรียนรู้ต่อไปอีก จึงเกิดความรู้สึกที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ มีกำลังใจและพยายามพัฒนาตนเองต่อไป สอดคล้องกับคำกล่าวของ กนก ชูลักษณ์ (2542 : 169) ที่กล่าวว่า การ์ตูนมีลักษณะที่ดี คือ ส่งเสริมการค้นคว้าการคิด กระตุ้นให้ผู้เรียนมีความคิดสร้างสรรค์ และมีกำลังใจที่จะต่อสู้และแก้ปัญหาชีวิตของตนเองได้ และแนวคิดของ มณีรัตน์ สุขโชติรัตน์ (2537 : 22) ที่มีความเห็นว่า การ์ตูนมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมการอ่านของเด็กได้ เด็กที่มีพื้นฐานสนใจหนังสือการ์ตูนอยู่แล้วก็จะเป็นสิ่งเร้าให้เด็กรักการอ่านต่อไป ซึ่งแนวคิดนี้ยังสอดคล้องกับ กรรณิการ์ แก้วใน (2544 : ออนไลน์) กล่าวว่า การนำภาพการ์ตูนมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ทำให้เกิดประโยชน์ คือ เสริมสร้างนิสัยรักการอ่าน สามารถให้ความรู้ในวิชาต่างๆ โดยมีภาพบรรยายประกอบด้วยคำพูดทำให้เด็กได้รับทั้งความรู้และความเพลิดเพลิน จึงทำให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง มีความคิดเห็นที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้ภาพการ์ตูนเป็นสื่อการเรียนรู้อยู่ในระดับมาก

2.3 การใช้ภาพการ์ตูนประกอบการอ่านภาษาอังกฤษ ทำให้นักเรียนได้รับการส่งเสริมบรรยากาศการเรียนการสอนที่เป็นกันเอง ไม่เคร่งเครียด กล้าคิดกล้าแสดงออก ทำให้ได้รับการพัฒนาความสามารถในทุกด้านอย่างเต็มที่ นักเรียนเกิดความสนุกสนานเพลิดเพลินในการเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ลอคครี่ (Lochrie. 2003 : Online) ที่ได้ทำการทดลองใช้ภาพการ์ตูนเป็นสื่อการสอนในช่วงเวลาภาษาต่างประเทศกับนักเรียนระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ในบทเรียนที่ว่าด้วยการอภิปราย โดยติดภาพไว้ที่ด้านหน้าของห้องเรียนแล้วให้นักเรียนเริ่มอภิปรายจากสิ่งที่มองเห็นในภาพภายใต้ประสบการณ์พื้นฐานของแต่ละคน พบว่า ภาพการ์ตูนสามารถกระตุ้นให้นักเรียนกล่าวอภิปรายได้อย่างคล่องแคล่ว หลากหลายความคิดและทัศนคติ

และมีบรรยากาศของความสนุกสนานเป็นกันเองอยู่ในชั้นเรียน และที่สำคัญทัศนคติที่แตกต่างกันนี้จะช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ประสบการณ์ใหม่ๆ รับฟังซึ่งกันและกันมากขึ้น

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยพบปัญหาและมีข้อเสนอแนะที่อาจเป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนรู้ และการศึกษาวิจัยในครั้งต่อไป ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้จัดกิจกรรมการอ่านที่มีภาพการ์ตูนประกอบบทอ่าน 2 ลักษณะ คือ บทอ่านแบบการ์ตูนช่องเนื้อเรื่องสั้นๆ จบในตัว (comic strip and panels) มีลักษณะเป็นการเล่าเรื่องราวของตัวการ์ตูนที่มีบุคลิกเฉพาะตัว คำพูดของตัวการ์ตูนจะอยู่ในลูกโป่งคำพูดขำๆ ตัวผู้พูด และบทอ่านแบบการ์ตูนประกอบเรื่อง (cartoon illustration) ซึ่งมีลักษณะเป็นภาพการ์ตูนที่ใช้ประกอบเนื้อหา หรือใช้อธิบายข้อความ ซึ่งในการทำกิจกรรมแต่ละกิจกรรมนั้นผู้วิจัยพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่จะชอบกิจกรรมที่เป็นบทอ่านที่มีภาพการ์ตูนประกอบแบบการ์ตูนช่องเนื้อเรื่องสั้นๆ จบในตัว มากกว่ากิจกรรมที่เป็นบทอ่านที่มีภาพการ์ตูนประกอบแบบการ์ตูนประกอบเรื่อง สาเหตุอาจเนื่องมาจากบทอ่านแบบการ์ตูนประกอบเรื่องไม่มีภาพประกอบในแต่ละสถานการณ์ที่กล่าวถึง แต่จะสรุปเป็นภาพเดี่ยวโดยรวมและไม่เข้าใจผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนที่เป็นเด็กเล็กซึ่งสมาธิจะสั้นอยู่แล้ว ไม่เกิดความเข้าใจ จึงทำให้ไม่เกิดความกระตือรือร้นในการอ่าน บทอ่านลักษณะนี้เท่าที่ควร ดังนั้น ผู้สอนจึงควรเลือกภาพการ์ตูนและบทอ่านที่มีเนื้อหาเร้าใจ หรือเหตุการณ์น่าสนใจที่เกิดขึ้น ณ ช่วงเวลานั้นๆ และบทอ่านต้องไม่ยาวเกินไปเพื่อสร้างความสนใจของผู้เรียนให้เกิดขึ้นก็จะช่วยส่งเสริมการอ่านบทอ่านลักษณะนี้ได้

1.2 การสร้างบทอ่านเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษนั้น ควรคำนึงถึงภาษาที่ใกล้ตัวผู้เรียนเป็นหลัก ตลอดจน ความรู้หรือประสบการณ์เดิม ความสนใจ ระดับความสามารถและอายุ เพราะปัจจัยดังกล่าวจะส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ กระตือรือร้นที่จะอ่าน และสามารถอ่านได้เข้าใจดียิ่งขึ้น

1.3 ในการปฏิบัติกิจกรรมการสอนอ่านภาษาอังกฤษ ควรให้อิสระแก่ผู้เรียนขณะปฏิบัติกิจกรรม เนื่องจากผู้เรียนในระดับนี้ยังไม่สามารถทำความเข้าใจกับภาษาได้ดีเพียงพอ เมื่อต้องอ่านแบบไม่ออกเสียงหรืออ่านในใจ ทั้งนี้ผู้เรียนมีความสามารถทางด้านการฟังแต่ความสามารถด้านการอ่านยังไม่มีเพราะผู้เรียนคุ้นเคยกับการอ่านออกเสียง และเพิ่งเริ่มฝึกการอ่านในใจ ผู้เรียนจึงจำเป็นต้องมีการอ่านแบบสะกดทีละคำ ให้ได้เป็นคำศัพท์ เพื่อให้สามารถแปลความหมายออกมาได้ จึงควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงออกอย่างเต็มที่ในการทำกิจกรรมเพราะผู้เรียนจะมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันตลอดเวลาจึงมักมีเสียงขณะปฏิบัติกิจกรรม บันลือ พดกษะวัน (2543 : 107) กล่าวไว้ว่า วิธีการเริ่มฝึกการอ่านในใจ ควรพิจารณาฝึกจากง่ายไปหายากและให้

วิธีที่ว่องไวเป็นพื้นฐานของการฝึกที่ยากและซับซ้อนขึ้นต่อไป โดยเริ่มจากการฝึกอ่านบัตรคำประกอบภาพ (flash cards) อย่างรวดเร็ว ให้เห็นแวบเดียวแล้วให้อ่านและเขียนคำนั้นๆ ได้ ต่อมาให้ใช้คำพูดเป็นวลี ประโยค เพื่อให้คำนั้นมีความหมายเด่นชัดขึ้น จากนั้นจึงเปลี่ยนให้ฝึกอ่านบัตรคำ วลีที่ไม่มีภาพประกอบ และเขียนบันทึก ฝึกให้อ่านแถบประโยคหรือบัตรประโยคสั้นๆ บัตรคำสั่งซ้อนคำสั่งแล้วปฏิบัติตาม หลังจากนั้นจึงเริ่มให้อ่านเรื่องราวสั้นๆ แล้วให้เล่าเรื่องที่อ่าน เหล่านี้เป็นต้น

1.4 ควรจัดให้มีการทำกิจกรรมการสอนอ่านภาษาอังกฤษแบบกลุ่มขนาด 3-4 คน และควรจัดละให้ผู้เรียนที่มีความสามารถที่แตกต่างกันไว้ในกลุ่มเดียวกัน ทั้งนี้เนื่องจากสมาชิกแต่ละคนภายในกลุ่มจะมีความสามารถที่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงสามารถช่วยเหลือกันได้ในการทำกิจกรรมแต่ละกิจกรรม เช่นสมาชิกบางคนภายในกลุ่มสามารถอ่านได้ รู้ความหมายของคำศัพท์ หรืออาจวาดรูปการ์ตูนได้ดี สิ่งเหล่านี้ จะส่งผลดีต่อความเข้าใจในบทอ่านและผู้เรียนสามารถปฏิบัติกิจกรรมจนสำเร็จลุล่วงต่อไปได้

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาติดตามผลในระยะต่อไปเพื่อดูความคงทนของความสามารถในการอ่าน

2.2 ควรมีการนำวิธีการใช้ภาพการ์ตูนที่ใช้ในการวิจัยเพื่อศึกษาการพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษในทักษะอื่นๆ ต่อไป เช่น การฟัง การพูด และการเขียน

2.3 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบผลการพัฒนาความสามารถในการอ่านโดยใช้ภาพการ์ตูนเป็นสื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในรายวิชาอื่นๆ ต่อไป เช่น วิชาสุขศึกษา วิชาวิทยาศาสตร์

2.4 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบผลการพัฒนาความสามารถในการอ่านโดยใช้ภาพการ์ตูนเป็นสื่อการเรียนรู้กับวิธีการอื่นๆ เช่น ผลของการใช้ภาพการ์ตูนเป็นสื่อการเรียนรู้กับภาพเหมือนจริง

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กช ช่วงชูวงศ์. (2546). วาดการ์ตูนคอมมิคส์ COMICKER. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์วาดศิลป์.
- กนก ชูลักษณ์. (2542). หนังสือการ์ตูนสำหรับเด็ก. ภูเก็ต: สถาบันราชภัฏภูเก็ต.
- กรรณิการ์ แก้วโน. (2544). การ์ตูนกับการเรียนการสอน. สัมพันธ์สาร. (Online).
Available: http://www.rilp.acth/~jumnain/sps/script/index_top.pl.
Retrieved January 14, 2004.
- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2544). สรุปผลการวิจัยเรื่อง รูปแบบหรือแนวทางการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เสริมสร้างคุณลักษณะ ดี เก่ง มีสุข ระดับประถมศึกษา.
กรุงเทพฯ: อรุณลาดพร้าว.
- , หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544. นนทบุรี: ไทยร่มเกล้า.
- , การจัดสาระการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ: ม.ป.พ. อัดสำเนา.
- , (2541). รายงานการวิจัยเรื่อง สภาพการผลิตและพัฒนาหนังสือสำหรับเด็ก.
กรุงเทพฯ: ม.ป.พ. อัดสำเนา.
- กลิ่นพยอม สุระคาย. (2544). การพัฒนาแบบฝึกการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจที่มีภาพการ์ตูนประกอบสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร. ถ่ายเอกสาร.
- กุลวรา ชูพงศ์ไพโรจน์. (2545). หนังสือทำมือ ทำได้ ง่ายจัง. กรุงเทพฯ: เอดิสัน เพรส โปรดักส์.
- เกษม อยู่สำราญ. (2540). ศึกษาผลการปรับปรุงแผนการสอนวิชาภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน (อ.022ก). วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- ขจิต ฝอยทอง. (2546, กันยายน). สอนภาษาอังกฤษให้สนุก: ด้วยกิจกรรม English camp. วารสารวิชาการ. 6(9) : 53-54.
- จীন กรีนวูด. (2545). กิจกรรมการสอนหนังสืออ่านนอกเวลา. Class Reader. แปลโดย นางเยาว์ กอสนาน. กรุงเทพฯ: หน้าต่างสู่โลกกว้าง.
- ซาร่าห์ ฟิลลิปส์. (2545). กิจกรรมภาษาอังกฤษกับเด็ก. Young Learners. แปลโดย เตือนใจ เฉลิมกิจ. กรุงเทพฯ: หน้าต่างสู่โลกกว้าง.
- ดรุณี คันธวังอินทร์. (2537). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความ โดยใช้หนังสือการ์ตูนเป็นหนังสือของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. (ศึกษาศาสตร์-การสอน). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.

- ถวัลย์ มาสจาร์รัส. (2545). การเขียนเชิงสร้างสรรค์เพื่อการศึกษาและอาชีพ. กรุงเทพฯ : ธารอักษร.
- ทน เขตกัน. (2545). คู่มือการเขียนภาพการ์ตูนเพื่อปฏิรูปการเรียนรู้และเพื่ออาชีพ. กรุงเทพฯ : ธารอักษร.
- ทรงฤทธิ์ สร้อยอาภรณ์. (2538). การศึกษาประสิทธิภาพของสื่อการสอนประเภทการ์ตูนโดยวิธีวิเคราะห์ห่อภิมาณ. ปรินญานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. (เทคโนโลยีการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- นภเนตร ธรรมบวร. (2545). การพัฒนากระบวนการคิดในเด็กปฐมวัย. กรุงเทพฯ: ม.ป.พ. อัดสำเนา.
- นิมิต วัฒนาวารินทร์. (2540). นักเขียนการ์ตูน. คู่แข่ง. 17(225) : 92.
- บันลือ พฤกษ์วัน. (2543). แนวพัฒนาการอ่านเร็ว คิดเป็น. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- เบญจณี ถิ่นทิพย์. (2539). วิธีการสอนอ่านภาษาอังกฤษประกอบหนังสือการ์ตูนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. (เทคโนโลยีทางการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- ประเสริฐ ผลิตผลการพิมพ์. (2545). การ์ตูนเพื่อนรัก. กรุงเทพฯ: มติชน.
- พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา. (2542). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : พัฒนาศึกษา.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2543). วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ: เจริญผล.
- รวีศ ทศกร. (2544). โลกวิทยาศาสตร์ในการ์ตูน. อัปเดต UPDATE. 16(171) : 104.
- รุจิรา ภูปาทา. (2544). การผลิตวีซีดีการ์ตูน วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง ARTICLE สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. ขอนแก่น. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ถ่ายเอกสาร.
- วรรณ โสมประยูร. (2544). การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- วัฒนา บุญวิรัตน์. (2538). การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความชอบโดยใช้บทเรียนสไลด์เทประบบเลือนภาพการ์ตูนสีที่มีภาพถ่ายสีและไม่มีภาพถ่ายสีประกอบ. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต. (เทคโนโลยีการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ. ถ่ายเอกสาร.
- มณีรัตน์ สุขโชติรัตน์. (2537). ไขปัญหาการ์ตูนพีเวอร์ : แนวทางการปลูกฝังนิสัยรักการอ่าน. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์วิทยาลัย.
- มิ่งขวัญธรรม จำขึ้นเมือง. (2543). ฉลาดเรียน. กรุงเทพฯ: ดันธรรม.
- สมพร พรหมจรรย์. (2540). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงาน การประถมศึกษา จังหวัดนครราชสีมา. ปรินญานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต. (จิตวิทยาการศึกษา).

- กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สมุทร เชนเชวนิช. (2542). เทคนิคการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ. พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สิริมาน ยูวโสภีร์. (2545). การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ เจตนาคติและความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนการเขียนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐาน และการสอนแบบเดิม. ปรินูญานิพนธ์ ศึกษา ศาสตรมหาบัณฑิต. (วิชาเอกการมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สิริอร วิชชาวุธ. (2542). จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุคนธ์ สินธพานนท์ และคณะ. (2545). การจัดกระบวนการเรียนรู้ : เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- สุพิมล ทรงประดิษฐ์. (2540). การสอนซ่อมเสริมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้ภาพการ์ตูนประกอบบทเรียน. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. (เทคโนโลยีทางการศึกษา). กรุงเทพฯ: ถ่ายเอกสาร.
- สุรางค์ ไคว์ตระกูล. (2544). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2540). วิธีสอนภาษาอังกฤษ. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- อัจฉรา วงศ์โสธร. (2538). แนวทางการสร้างข้อสอบภาษา. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- . (2544ก.). การทดสอบและการประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- . (2544ข.). การพัฒนาข้อทดสอบอิงวัตถุประสงค์แบบอุดมวัดความสามารถสูงสุด และการกระทำปกติทางภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อารี พันธุ์ณี. (2542). จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ : เลิฟแอนด์ลิฟเพรส.
- Alvermann, Donna E. and Phelps, Stephen F. (1998). *Content Reading and Literacy*. 2nd ed. Needham Heights : Allyn and Bacon.
- Brown, James W., Lewis Richard B. and Hardcheroad, Fred F. (1977). *A.V. Instrution Technology Media and Method*. New York: Mc Graw-hill.
- Brown, H. Douglas. (1981). Affective Factors in Second Language Learning, in *the Second Language Classroom : Direction for the 1980's*. 113-129. New York : Oxford University Press.
- Block, Cathy Collins. (1993). *Teaching the Language Arts*. Boston : Massachusetts : Allyn and Bacon.

- Driscoll, Liz. (1998). *Get Set Go 4*. 3rd ed. Hong Kong: Oxford University Press.
- , (1998). *Get Set Go 5*. 2nd ed. Hong Kong: Oxford University Press.
- Day, Richard R. and Bamford, Julian. (1998). *Extensive Reading in the Second Language Classroom*. New York : Cambridge University Press.
- Devies, Evelyn, et al. (1990). *Task Reading*. London: Cambridge University Press.
- Graves, Michael F., Juel, Connie and Greaves, Bonnie B. (1998). *Teaching Reading in the 21st Century*. Needham Heights: Allyn & Bacon.
- Grellet, Francoise. (1995). *Developing Reading Skills*. 15th ed. London : Cambridge University Press.
- Gunning, Thomas G. (1992). *Creating Reading Instruction for All Children*. Massachusetts: Allyn & Bacon.
- Herber, Harold L. and Herber, Joan Nelson. (1993). *Teaching in Content Areas with Reading, Writing and Reasoning*. Boston: Allyn & Bacon.
- Harris, Albert J., and Sipay, Edward R. (1990). *How to Increase Reading Ability : A Guide to Development & Remedial Methods*. New York: Longman.
- Inclusive Science & Special Education Needs Resources. (2003). *Concept Cartoons*. (Online). Available: <http://www.ase.org.uk/sen/focus/c-cartoons.htm>. Retrieved August 23, 2003.
- Ismail, Kar. (2003). *Cartoon's Art*. (Online). Available: <http://www.ismailkar.8m.com/iskiting.htm>. Retrieved July 27, 2003.
- Lawdayl, Cathy. (1996). *Get Set Go 3*. Hong Kong: Oxford University Press.
- Lochrie, Kate. (1992). *Using Cartoons as an Effective Learning & Teaching Strategy*. (Online). Available : <http://www.scre.ac.uk/rie/nl5/nl5llochrie.html>. Retrieved August 2, 2003.
- Nuttall, Christine. (1996). *Teaching Reading Skills in a Foreign Language*. Oxford: Heinemann.
- Rubin, Dorothy. (1993). *A Practical Approach to Teaching Reading*. 2nd ed. Needham Heights: Allyn & Bacon.
- Spaulding, Cheryl L. (1992). *Motivation in the Classroom*. New York : McGraw-Hill.
- Willams, Eddie. (1994). *Reading in the Language Classroom*. 8th ed. London : MacMillan.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

- ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้
- เอกสารที่ใช้ในการวิจัย

ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้

ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

หัวข้อ	“Naughty Winnie”
ระยะเวลา	2 คาบ
จุดประสงค์การเรียนรู้	1. สามารถอ่านแล้วตีวิเคราะห์ และลำดับเหตุการณ์ 2. รู้จักสำนวนการสนทนาที่ใช้จริงในชีวิตประจำวัน
สื่อการเรียนรู้	1. บทอ่าน (text) 2. ใบงาน (worksheet)
คำศัพท์	cupboard, have a look, just a moment.

ขั้นตอนการจัดกิจกรรม

การสอนคำศัพท์

1. cupboard

ครูแสดงภาพ cupboard โดยใช้วิธีพลิกภาพเร็วๆ แล้วถามนักเรียนเป็นภาษาอังกฤษ

We can put things in it. What is it?

2. have a look

ครูแสดงท่าทางมองหาสิ่งของแล้วให้นักเรียนเดาว่าครูกำลังทำอะไร

3. just a moment

ครูแสดงบทบาทสมมติ โดยใช้บทสนทนาในการรับโทรศัพท์

A: Ring! Ring! Hello my name is Somchai, can I speak to Ms. Somsong, please?

B: Just a moment, please.

A: Thank you.

4. ครูให้นักเรียนเดาความหมายของคำว่า just a moment (คอยสักครู่)

5. ครูสรุปคำศัพท์โดยเขียนบนกระดานดำ และอ่านออกเสียงให้ฟังเป็นตัวอย่าง จากนั้นให้นักเรียนอ่านตาม

กิจกรรมก่อนการอ่าน (Pre-reading Activity)

1. ครูจัดให้นักเรียนทำกิจกรรมเป็นคู่
2. ครูเล่าคร่าวๆ เกี่ยวกับตัวละครในเรื่อง Naughty Winnie ให้นักเรียนฟัง
3. ครูแจกใบงาน1 (worksheet 1) ให้นักเรียนแต่ละคู่
4. ครูชี้แจงเกี่ยวกับใบงาน โดยให้นักเรียนเดาและลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจากรูปภาพ และใส่ตัวเลขในช่องสี่เหลี่ยมใต้รูปภาพช่องที่ 1
5. ครูให้นักเรียนแลกเปลี่ยนความคิดเห็นจากผลที่ได้

6. ครูสุ่มตัวอย่างผลที่ได้จากนักเรียนโดยเขียนบนกระดานดำ
7. ครูกระตุ้นนักเรียน ให้ตรวจคำตอบโดยการอ่านจากบทอ่าน 1 (text 1)

กิจกรรมระหว่างอ่าน (While-reading Activity)

1. ครูแจก บทอ่าน 1 (text 1) และอธิบายวิธีการอ่านที่เป็นบทสนทนาให้นักเรียนฟัง ใช้เวลา 15 นาที โดยประมาณในการอ่าน
2. นักเรียนอ่านในใจ
3. เมื่อนักเรียนอ่านจบ ให้นักเรียนใส่ตัวเลขในช่องสี่เหลี่ยมใต้รูปภาพช่องที่ 2 และเปรียบเทียบคำตอบจากการอ่านก่อนและหลัง
4. ครูให้นักเรียนบอกผลที่ได้จากการอ่านบทอ่าน 1 (text 1) โดยการสุ่ม โดยเขียนไว้ด้านข้างของคำตอบก่อนอ่านซึ่งเขียนไว้แล้วบนกระดานดำ เพื่อให้นักเรียนเปรียบเทียบคำตอบ
5. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปบทสนทนาอีกครั้งเพื่อหาคำตอบที่ถูกต้อง โดยใส่คำตอบไว้ในช่องที่ 3
6. ครูแจกบทอ่าน 2 (text 2) ที่เป็นคำตอบให้นักเรียนเพื่อยืนยันคำตอบ
7. ครูอ่านออกเสียงให้ฟังเป็นตัวอย่างและให้นักเรียนอ่านตาม หลังจากนั้นทั้งหมดอ่านออกเสียงพร้อมกัน
8. ครูให้นักเรียนชายและ นักเรียนหญิงอ่านออกเสียงเป็นบทสนทนา โดยการสุ่มเป็นคู่ ๆ

กิจกรรมหลังการอ่าน (Post-reading Activity)

1. ครูแจกใบงาน 2 (worksheet 2) ให้นักเรียนแต่ละคู่เรียงประโยคให้ถูกต้องตามลำดับเนื้อเรื่อง
2. นักเรียนแต่ละคู่วาดรูปตัวละครที่นักเรียนชอบ จากบทอ่าน 2 และระบายสีตามจินตนาการของตนเอง

การประเมินผล

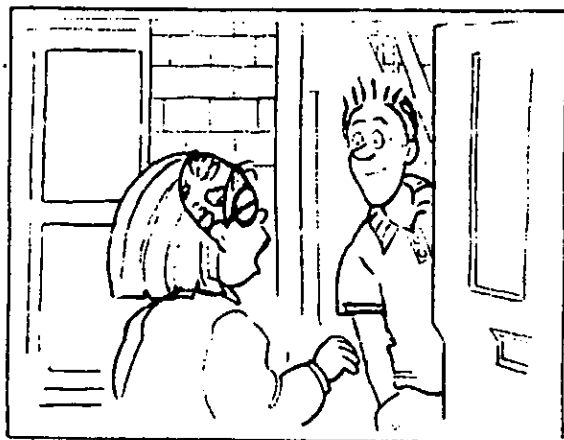
1. สังเกตจากการให้ความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรมแต่ละกิจกรรม
1. การตรวจแบบฝึกหัดในใบงาน (worksheet)

Worksheet 1

Name..... No..... Class.....

Put the pictures in correct order by putting numbers 1, 2, 3, 4, and 5 in the box below.

A.

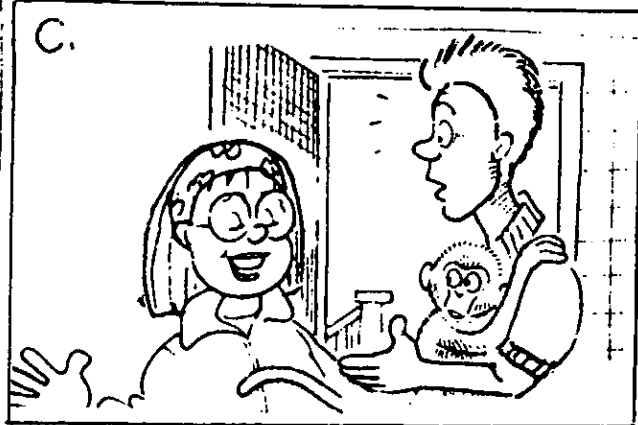
--	--	--

B.

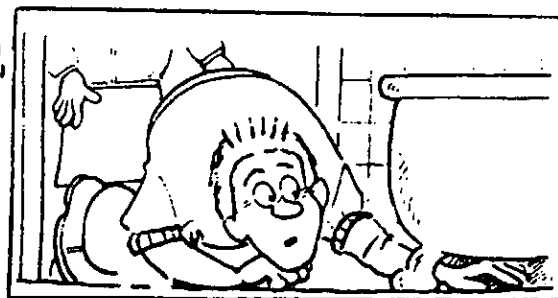
--	--	--

C.

--	--	--

D.

--	--	--

E.

--	--	--

Text 1**"Naughty Winnie"**

Name **No** **Class**

Read the dialogue.

Mrs Brown got a problem in her house. She went to see John, her neighbor, to help her.

MRS BROWN: John! Come quickly! There's someone in my bathroom.

JOHN: Who is it?

MRS BROWN: I don't know. But I heard something when I came back home from work.

JOHN: Just a moment. I'll come with you.

At Mrs Brown's house.

JOHN: I can't hear anything, Mrs Brown.

MRS BROWN: Can you have a look?

JOHN: All right, then.

Now Mrs Brown and John are in the bathroom.

MRS BROWN: Is there anyone there?

JOHN: No, there isn't. There's no one here. It's all right, Mrs Brown.
There's nothing to worry about.

Suddenly, something happens!

JOHN: Hey! What's that? Oh, Winnie, you are a naughty monkey!

John holds Winnie, his monkey and speaks to Mrs Brown.

JOHN: I'm afraid it was Winnie, Mrs Brown.
She was on the cupboard.

MRS BROWN: Winnie! Thank goodness!

Finally, there's nothing to worry about. It was just only naughty Winnie!

Text 2

*"Naughty Winnie"*Read the dialogue.

Mrs Brown got a problem in her house. She went to see John, her neighbor, to help her.

MRS BROWN: John! Come quickly! There's someone in my bathroom.

JOHN: Who is it?

MRS BROWN: I don't know. But I heard something when I came back home from work.

JOHN: Just a moment. I'll come with you.

At Mrs Brown's house.

JOHN: I can't hear anything, Mrs Brown.

MRS BROWN: Can you have a look?

JOHN: All right, then.

Now Mrs Brown and John are in the bathroom.

MRS BROWN: Is there anyone there?

JOHN: No, there isn't. There's no one here.
It's all right, Mrs Brown.
There's nothing to worry about.

Suddenly, something happens!

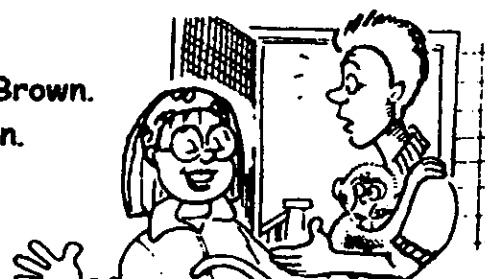
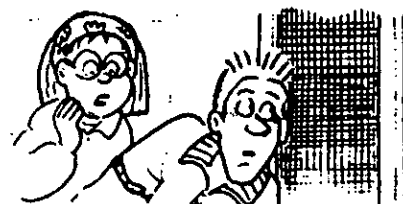
JOHN: Hey! What's that? Oh, Winnie, you are a naughty monkey!

John holds Winnie, his monkey and speaks to Mrs Brown.

JOHN: I'm afraid it was Winnie, Mrs Brown.
She was on the cupboard.

MRS BROWN: Winnie! Thank goodness!

Finally, there's nothing to worry about. It was just only naughty Winnie!

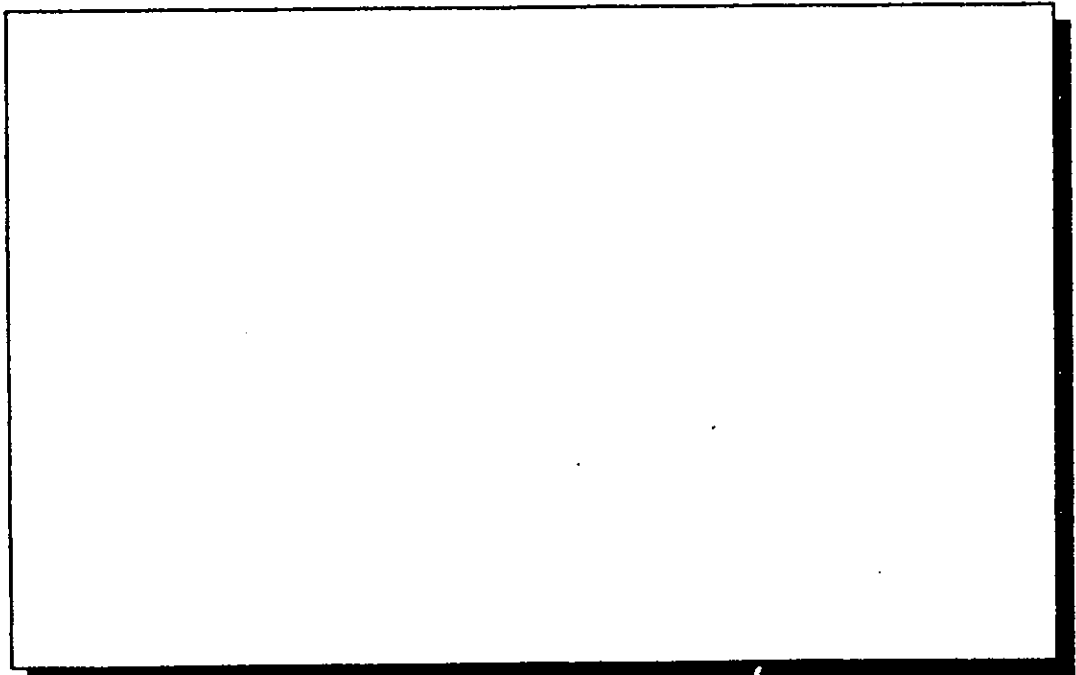
Worksheet 2

Name No Class

Part A: Put the sentences in correct order according to the story. Write 1,2,3,4, and 5 in front of each sentence.

- _____ a. John goes to Mrs Brown's house.
- _____ b. Mrs Brown comes back home from work.
- _____ c. John looks into the bathroom.
- _____ d. Winnie goes into Mrs Brown' house.
- _____ e. John finds Winnie.
- _____ f. Mrs Brown goes to John's house.

Part B: Draw and colour one of the characters you like best.

เอกสารที่ใช้ในการวิจัย

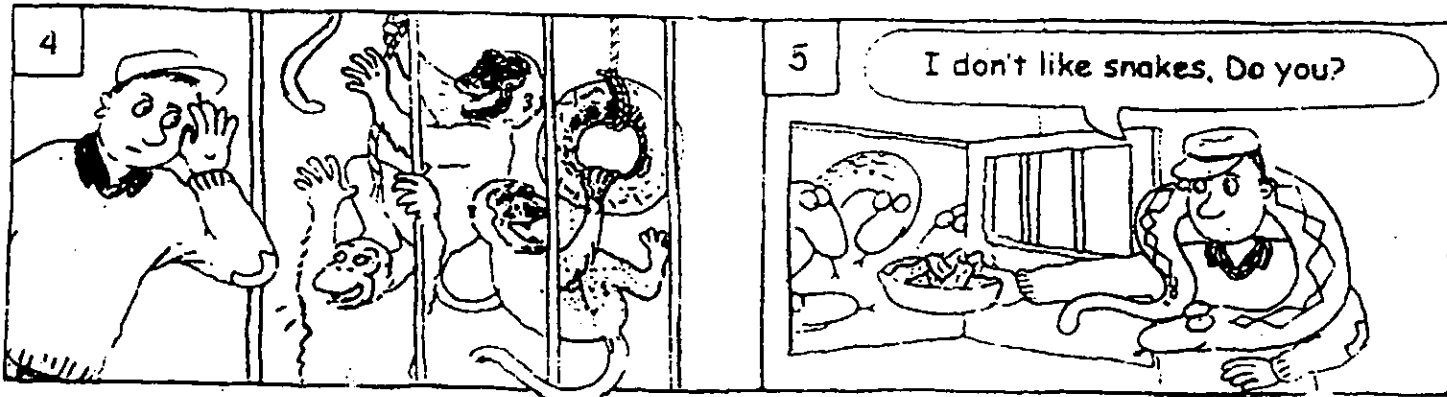
Name..... No..... Class.....

"Jeff" the Zookeeper

This is Jeff.
He works in a zoo.
He is a zookeeper.

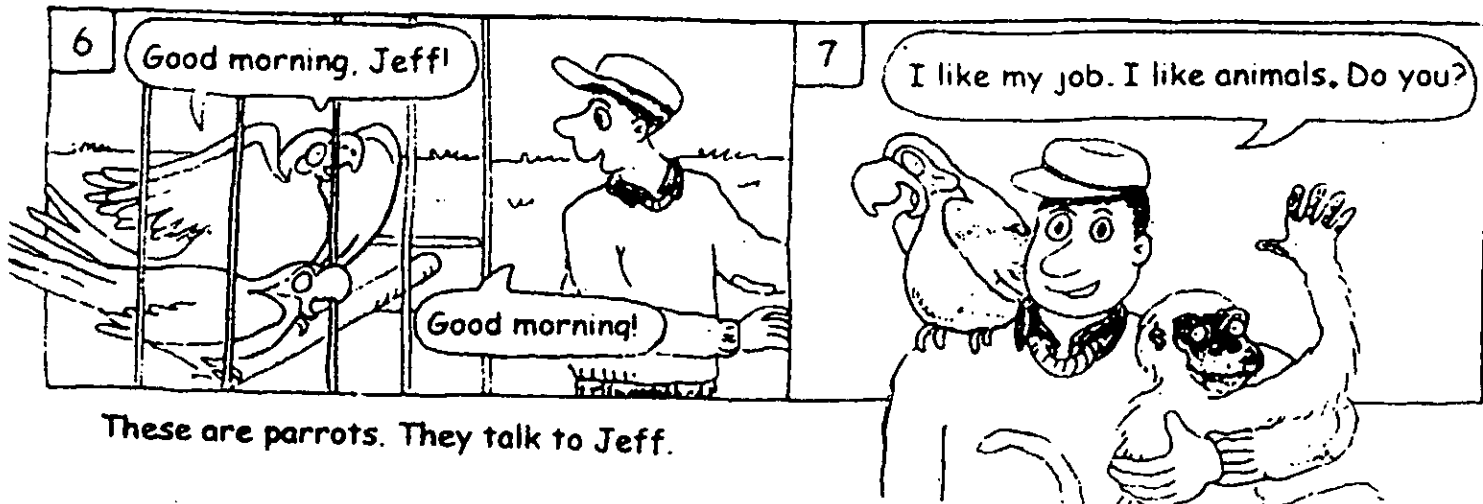
These are penguins.
Jeff feeds them.
They like fish.

These are elephants. He washes them.
They like water. Look out, Jeff!

These are monkeys. Jeff looks at them.
They are very naughty.

These are snakes. He feeds them.
They like meat.

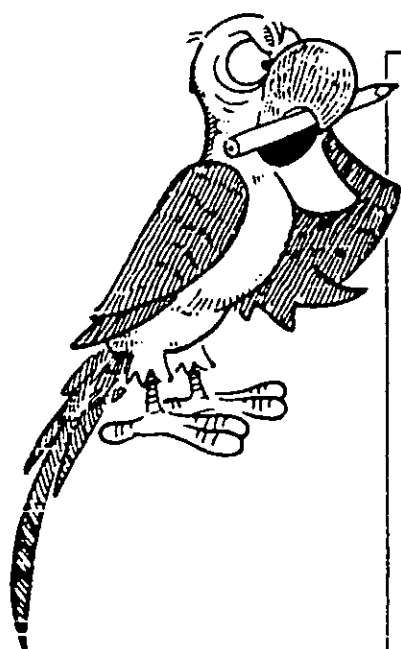
These are parrots. They talk to Jeff.

Worksheet

Name..... No..... Class.....

Fill in the blanks.

1. Jeff is a zookeeper. He works in a _____. He likes _____.
2. Jeff feeds the penguins with _____.
3. Jeff uses water to clean the _____.
4. Jeff doesn't like _____.
5. _____ says "Good morning" to Jeff.
6. Jeff looks at the naughty _____.

Find the words about the animals.

A	A	B	L	E	S	P	O	W	S
N	E	R	O	X	A	N	E	O	U
I	C	Z	A	R	N	M	P	C	B
M	W	O	R	G	C	H	I	C	K
A	S	O	S	N	E	A	K	S	A
L	T	W	Y	O	F	I	S	H	T
S	E	L	E	P	H	A	N	T	S
D	U	C	K	M	E	Y	A	I	E
O	M	E	K	N	O	W	K	N	V
T	A	B	L	E	O	P	E	Y	O
S	H	G	O	A	T	M	S	G	L

Text 1**"Naughty Winnie"**

Name **No** **Class**

Read the dialogue.

Mrs Brown got a problem in her house. She went to see John, her neighbor, to help her.

MRS BROWN: John! Come quickly! There's someone in my bathroom.

JOHN: Who is it?

MRS BROWN: I don't know. But I heard something when I came back home from work.

JOHN: Just a moment. I'll come with you.

At Mrs Brown's house.

JOHN: I can't hear anything, Mrs Brown.

MRS BROWN: Can you have a look?

JOHN: All right, then.

Now Mrs Brown and John are in the bathroom.

MRS BROWN: Is there anyone there?

JOHN: No, there isn't. There's no one here. It's all right, Mrs Brown.

There's nothing to worry about.

Suddenly, something happens!

JOHN: Hey! What's that? Oh, Winnie, you are a naughty monkey!

John holds Winnie, his monkey and speaks to Mrs Brown.

JOHN: I'm afraid it was Winnie, Mrs Brown.
She was on the cupboard.

MRS BROWN: Winnie! Thank goodness!

Finally, there's nothing to worry about. It was just only naughty Winnie!

Text 2

*"Naughty Winnie"*Read the dialogue.

Mrs Brown got a problem in her house. She went to see John, her neighbor, to help her.

MRS BROWN: John! Come quickly! There's someone in my bathroom.

JOHN: Who is it?

MRS BROWN: I don't know. But I heard something when I came back home from work.

JOHN: Just a moment. I'll come with you.

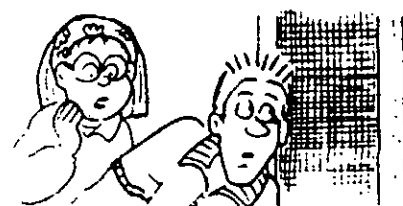

At Mrs Brown's house.

JOHN: I can't hear anything, Mrs Brown.

MRS BROWN: Can you have a look?

JOHN: All right, then.

Now Mrs Brown and John are in the bathroom.

MRS BROWN: Is there anyone there?

JOHN: No, there isn't. There's no one here. It's all right, Mrs Brown. There's nothing to worry about.

Suddenly, something happens!

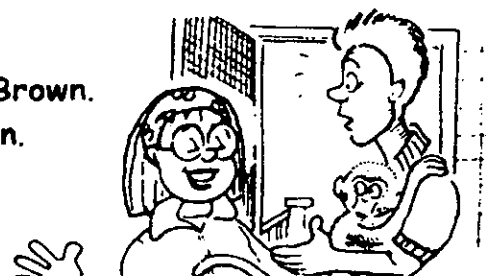
JOHN: Hey! What's that? Oh, Winnie, you are a naughty monkey!

John holds Winnie, his monkey and speaks to Mrs Brown.

JOHN: I'm afraid it was Winnie, Mrs Brown. She was on the cupboard.

MRS BROWN: Winnie! Thank goodness!

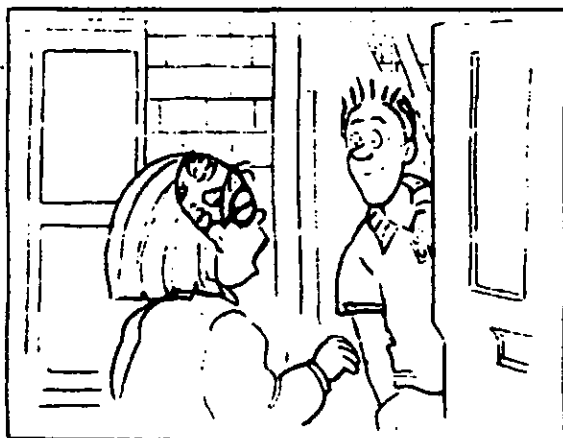
Finally, there's nothing to worry about. It was just only naughty Winnie!

Worksheet 1

Name.....No..... Class.....

Put the pictures in correct order by putting numbers 1, 2, 3, 4, and 5 in the box below.

A.

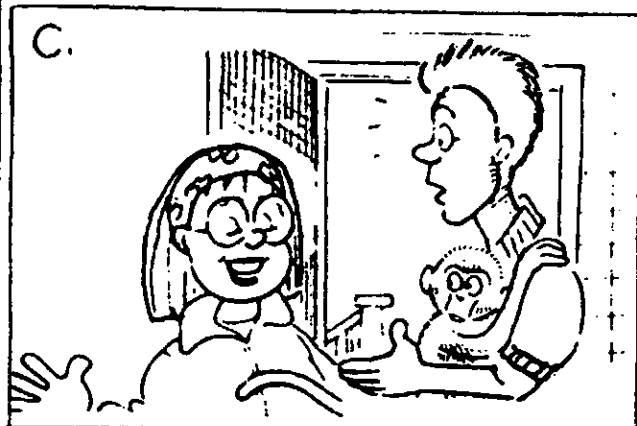
--	--	--

B.

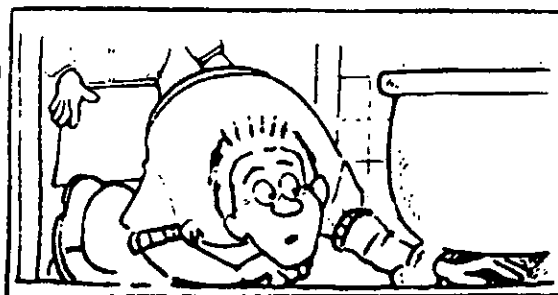
--	--	--

C.

--	--	--

D.

--	--	--

E.

--	--	--

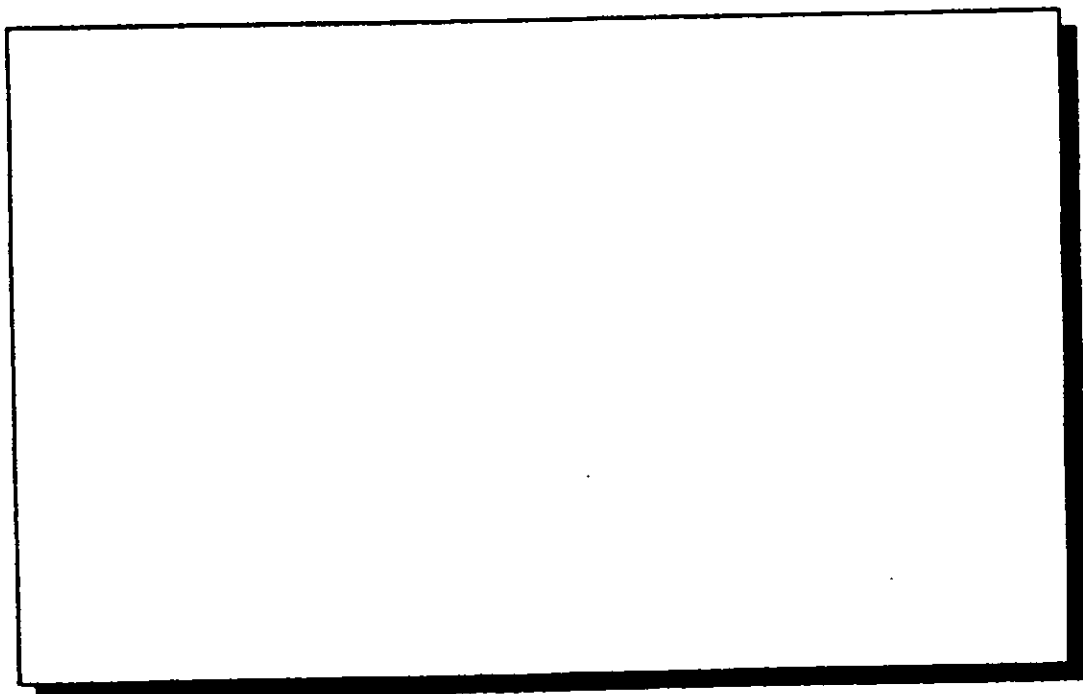
Worksheet 2

Name No Class

Part A: Put the sentences in correct order according to the story. Write 1,2,3,4, and 5 in front of each sentence.

- _____ a. John goes to Mrs Brown's house.
- _____ b. Mrs Brown comes back home from work.
- _____ c. John looks into the bathroom.
- _____ d. Winnie goes into Mrs Brown' house.
- _____ e. John finds Winnie.
- _____ f. Mrs Brown goes to John's house.

Part B: Draw and colour one of the characters you like best.

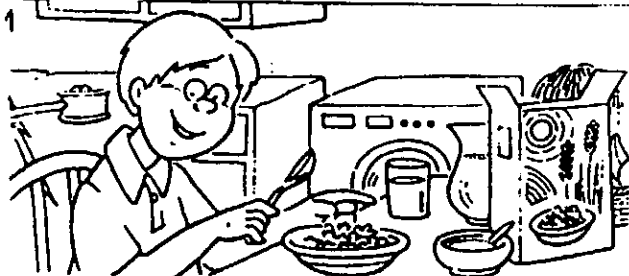

Text

"Breakfast"

Read the passage.

1 I have cereal for breakfast. I have it with milk and sugar. I have juice too. Sometimes I have milk.

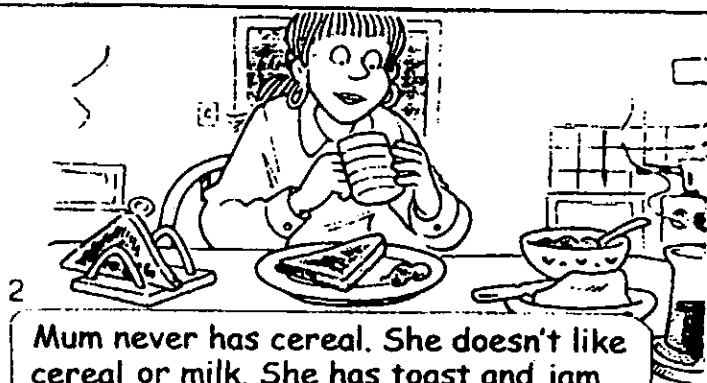
Dad has an egg on toast. When he's late for work, he has toast and jam. Dad doesn't like coffee. He drinks tea for breakfast.

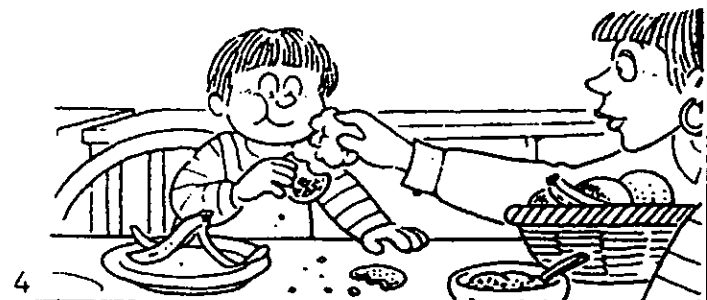
3 Helen likes fruit too. She has an apple or an orange and a bread roll and jam. She has tea to drink.

2 Mum never has cereal. She doesn't like cereal or milk. She has toast and jam. She drinks coffee for breakfast.

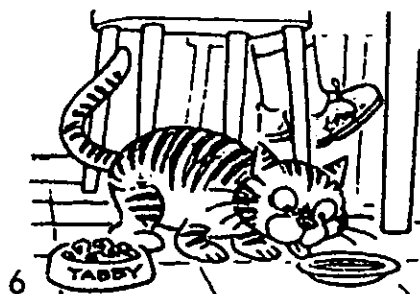
4 Edward has fruit for breakfast. Bananas are his favourite. He has a biscuit too. He doesn't like cereal.

Echo likes fruit and nuts. He's a naughty parrot. He likes my food too!

6 Tabby has cat food and milk- for breakfast, lunch and dinner!

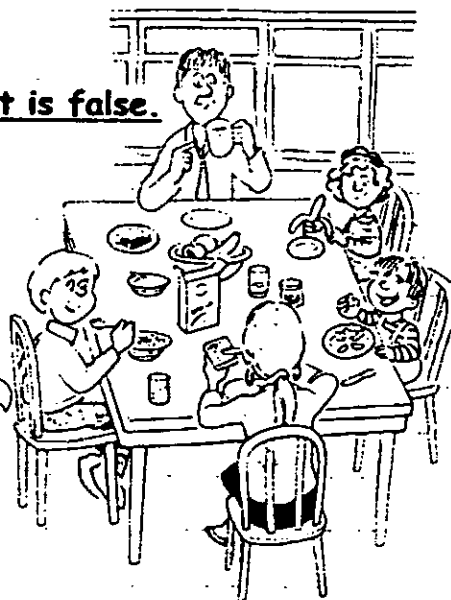
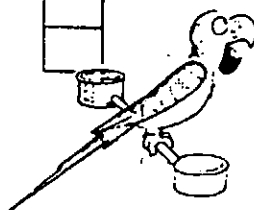
Worksheet

Name..... No..... Class.....

Part A

Read the sentences and put / if it is true and x if it is false.

1. Dad likes coffee.
2. Edward and Helen like fruit.
3. Mum and Edward don't like cereal.
4. Tabby doesn't like milk.
5. Adam doesn't like cereal.
6. Echo likes Adam's food.

Part B

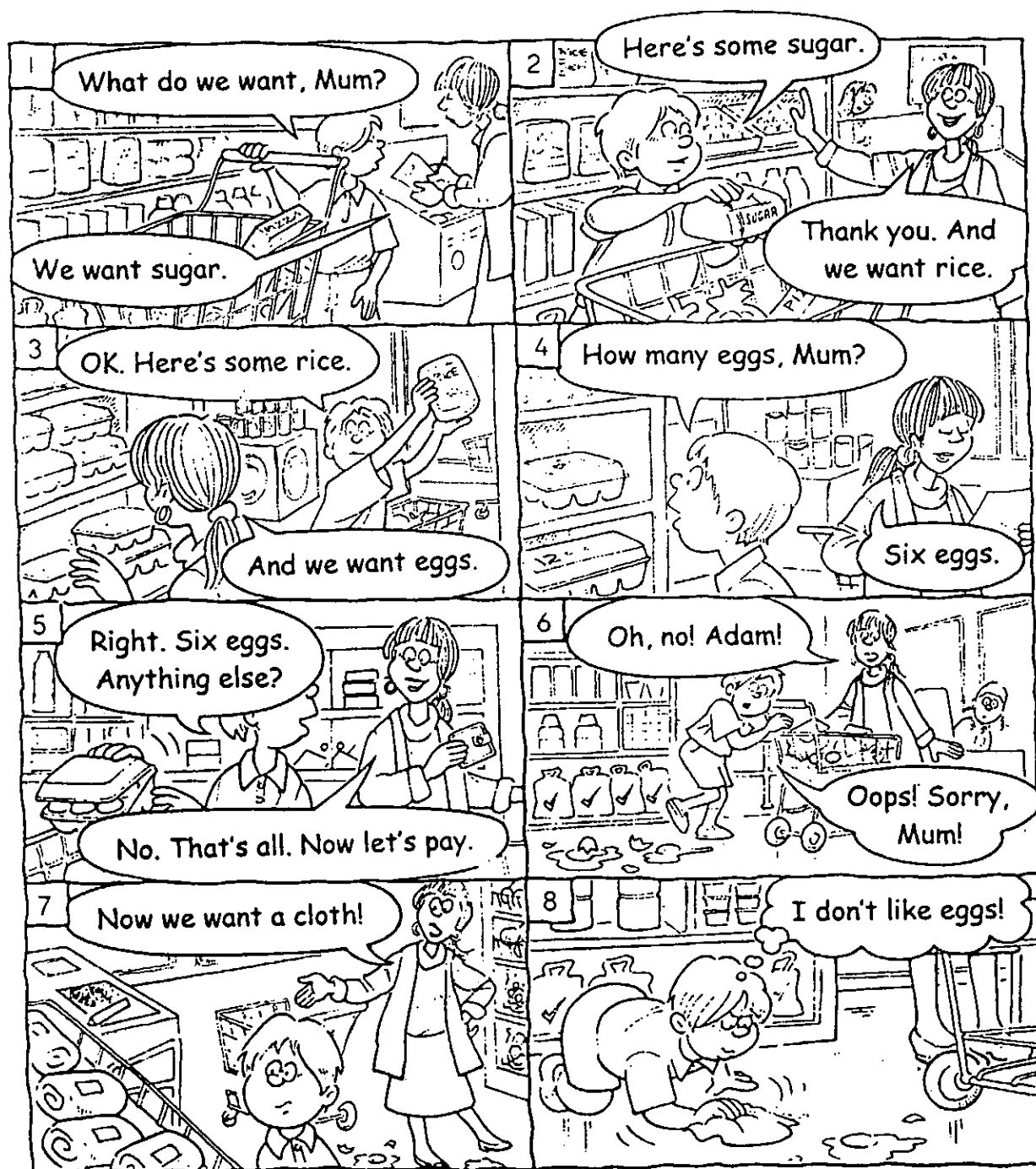
Name each food and a person who likes these foods.

Food	Food Name	Person Name

Text

"Adam's Shopping Day"

Read the passage .

Worksheet 1

Name.....No..... Class.....

Part A

One day you go shopping with your Mum.
Can you think of five things
that you are going to buy?

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____
5. _____

Part B

As you read
"Adam's Shopping Day",
write down the things that
Adam's mother said.
Then decide how many of
them are the same as your
ideas.

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____

Part C

How many things
Adam's mother wants to buy
are the same as your ideas?

Worksheet 2

Name.....No..... Class.....

Write your words in the balloons and draw the pictures.

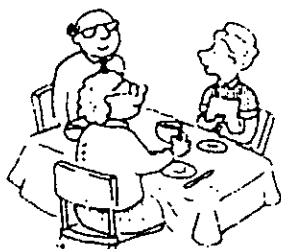

Text

"Jenny' Routines"

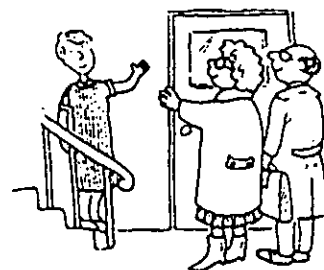
Read the passage.

Jenny is a nurse. She looks after children when they are sick. Jenny works in a hospital. She works at night. She arrives at work in the evening. She has a drink and some biscuits at two o'clock in the morning.

Jenny goes home at seven o'clock in the morning and has breakfast with her family. Jenny's mum and dad go to work. But Jenny goes to bed. She sleeps for seven hours. She gets up at four o'clock in the afternoon.

Jenny reads the newspaper and watches television. Then she puts on her uniform and gets ready for work again.

Worksheet 1

Name.....No..... Class.....

Read these sentences.

Put a tick (/) in the box.

Yes

No

1. I have eggs for breakfast in the morning.

☐☐

2. I have some milk and some biscuits in the afternoon.

☐☐

3. I have dinner with my family.

☐☐

4. I read a newspaper.

☐☐

5. I wear a uniform at school.

☐☐

Worksheet 2

Name.....No..... Class.....

Match the correct sentences with the pictures.Put only the letter (a, b, c, d, and e) in front of the pictures.

1.

a. Jenny looks after children.

b. Jenny has a drink and a biscuit.

2.

c. Jenny sleeps for seven hours.

d. Jenny reads the newspaper.

3.

e. Jenny puts on her uniform.

4.

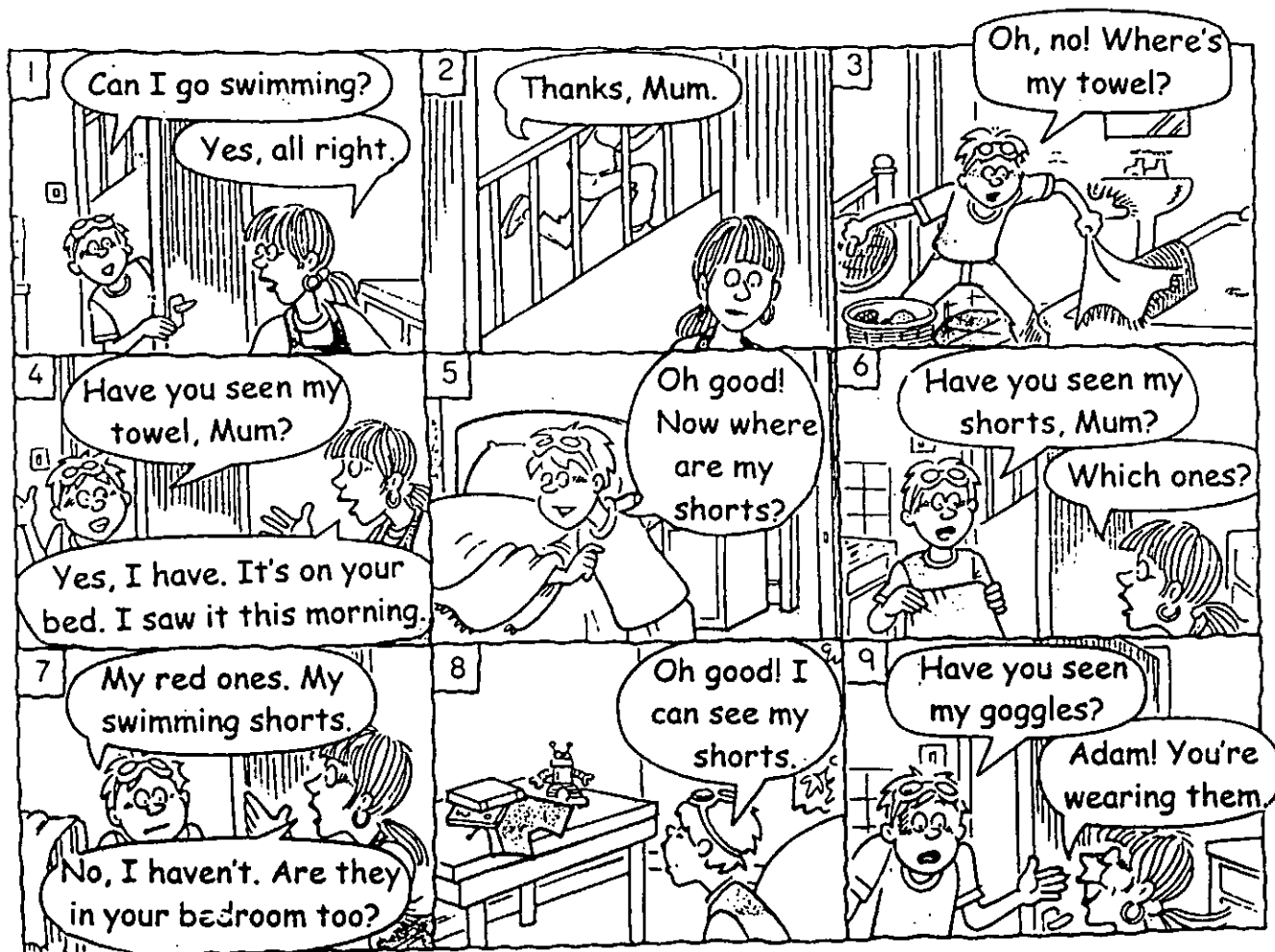
5.

Text

"Forgetful Adam"

Read the passage

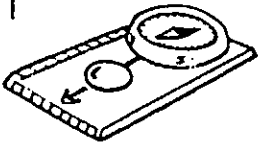
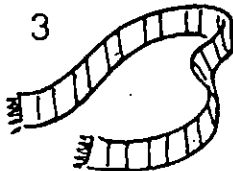
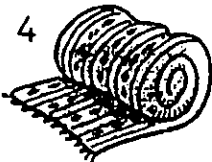
Worksheet 1

Name..... No..... Class.....

Read and put a tick (/) in the box below.

Adam is going to swim in a pool.

Can you think of which of these things he wants to take with him?

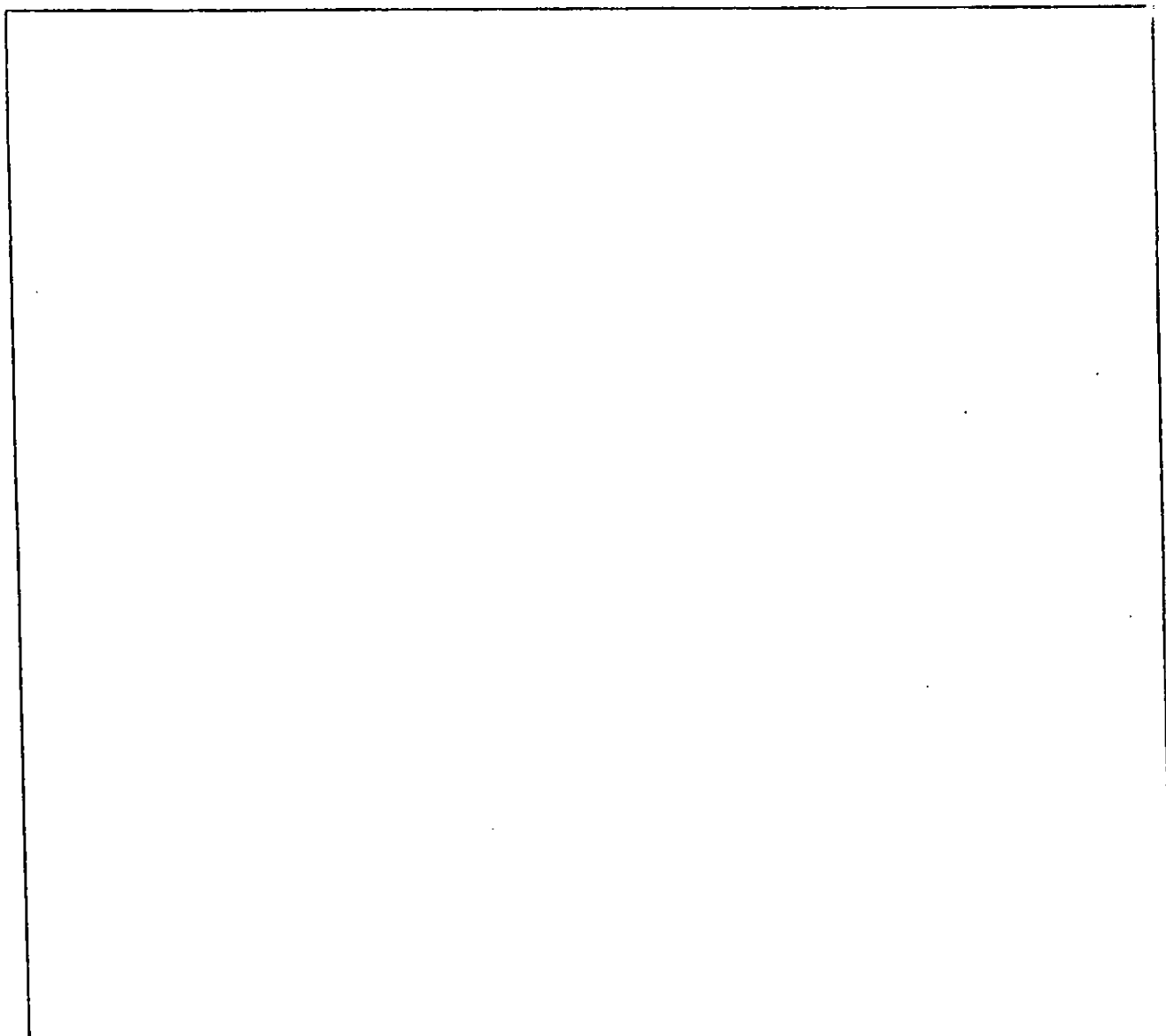
1 	2 	3
☐	☐	☐
4 	5 	6
☐	☐	☐
7 	8 	
☐	☐	

Worksheet 2

Name.....No..... Class.....

1. Read the passage.
2. Draw the picture as you read.
3. Colour the picture.

Adam wants to go to the beach. He wants to take red swimming shorts, a green towel, a yellow comb, and a beach ball with him. They are in different places in the bedroom. The red swimming shorts are on the bed. The green towel is in the drawer. The yellow comb is under the table and the beach ball is on the floor.

Text

"At the dentist's"

Read the passage.

Adam goes to see the dentist and he is overthere now.

Worksheet 1

Name.....No..... Class.....

Read these sentences and put a tick (/) in the box.

	Yes	No
You use an old brush.	☐	☐
You use toothpaste.	☐	☐
You eat sweet between meals.	☐	☐
You go to the dentist's twice a year.	☐	☐
You brush your teeth twice a day.	☐	☐
You drink a lot of cola.	☐	☐

Worksheet 2

Name..... No..... Class.....

Part A:

Fill in the blanks with the words given.

meals	dentist	sweets	ten	not many	teeth
-------	---------	--------	-----	----------	-------

1. Adam goes to see the _____.
2. Adam brushes his _____ before going to school.
3. _____ aren't good for Adam's teeth.
4. Adam is _____ years old.
5. Adam eats _____ sweets.
6. It's better to eat sweets after _____.

Part B:

Write down 5 things that you should do for your teeth.

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____
5. _____

Text

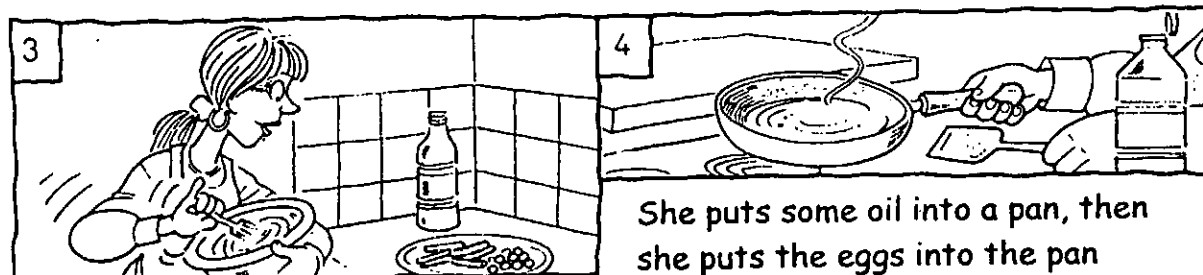
"Cooking"

Read the passage

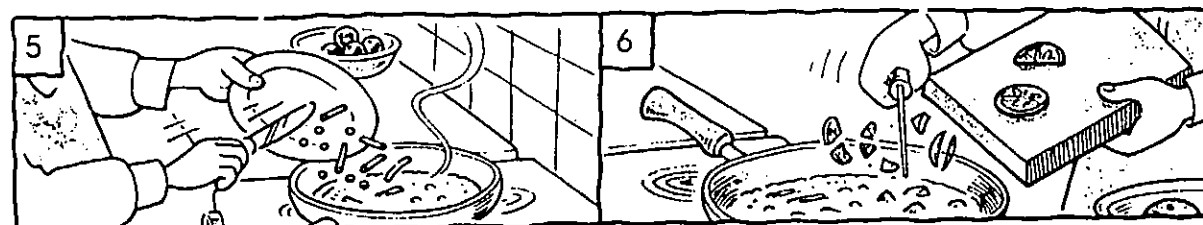
Helen's mum is cooking lunch.
She's making an omelette.

She's got some eggs. She breaks
the eggs into a dish.

She mixes the eggs with a fork.

She puts some oil into a pan, then
she puts the eggs into the pan
and cooks the omelette.

Then she puts some peas and
beans into the pan.

She chops some tomatoes and
puts them into the pan.

Then she puts the omelette onto
a plate. Lunch is ready!

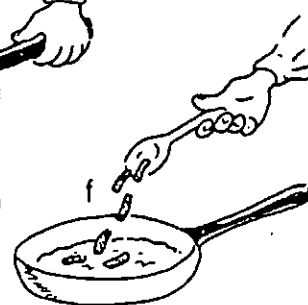
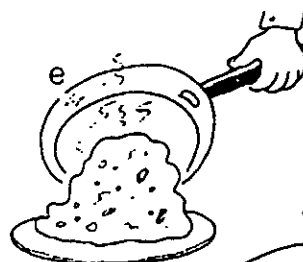
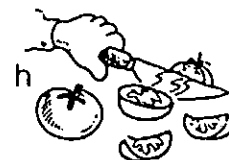
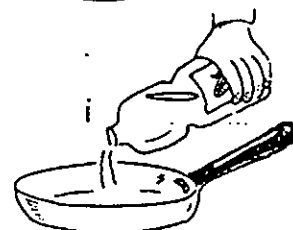
Oh, dear! Adam doesn't like eggs!

Worksheet

Name.....No..... Class.....

Match the correct sentences with the pictures.Put only the letter (a, b, c, ... and j) in the box.

1. She puts the eggs into the pan.
2. She mixes the eggs with a fork.
3. She puts the omelette onto a plate.
4. She cooks the omelette.
5. She chops some tomatoes.
6. Mum breaks the eggs into a dish.
7. She puts some oil into a pan
8. She puts the tomatoes into the pan.
9. The omelette is ready!
10. She puts some peas and beans into the pan.

ภาคผนวก ข

แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ

แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ

English Reading Test

Class: P. 5

Time: 50

Items: 30

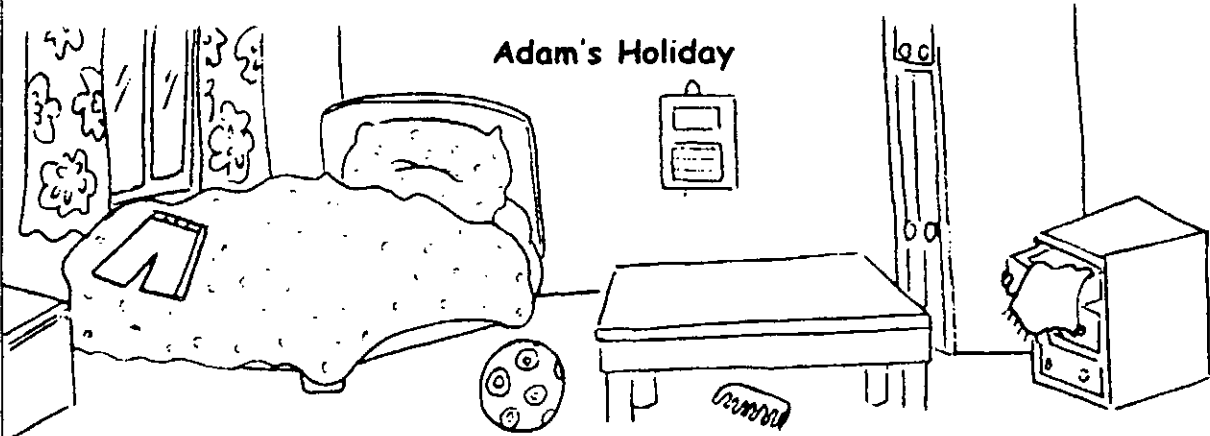
Scores: 30

Part 1 Reading Comprehension

Read the passages and choose the best answer by putting X in the box on the answer sheet.

Passage 1 Items 1-5

Adam's Holiday

Adam is going out today with his sister and Mum. He wants to take red swimming shorts, a green towel, a yellow comb, a blue ball and sun lotion for his skin with him. They are in different places in the bedroom. The red swimming shorts are on the bed. The green towel is in the drawer. The yellow comb is under the table and the beach ball is on the floor.

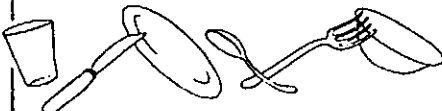
Picture from Liz drizcoll. (1998). Get Set Go 4. Oxford University Press. (p. 90).

1. Where is Adam going to? He is going to the _____.
 - a. beach
 - b. school
 - c. zoo
 - d. park

2. Who else is going out with Adam? His _____.
 - a. friend
 - b. teacher
 - c. family
 - d. cousin

3. How many things does Adam want to take with him?
 - a. four
 - b. five
 - c. two
 - d. one
4. Why does Adam take sun lotion for? For _____.
 - a. selling
 - b. giving to somebody
 - c. protecting his body
 - d. cleaning his self
5. Where are the green towel and yellow comb? They are in the _____.
 - a. living room
 - b. bathroom
 - c. kitchen
 - d. bedroom

Passage 2 Items 6-9

Mr. Dino

Mr. Dino is a waiter. He works in a restaurant and he works only at the weekend. He starts working at 8 o'clock. Lots of people come to the restaurant- men, women, children, and babies.

Mr. Dino works very hard. He carries food from the kitchen to the table. At night, he washes the dishes. He is

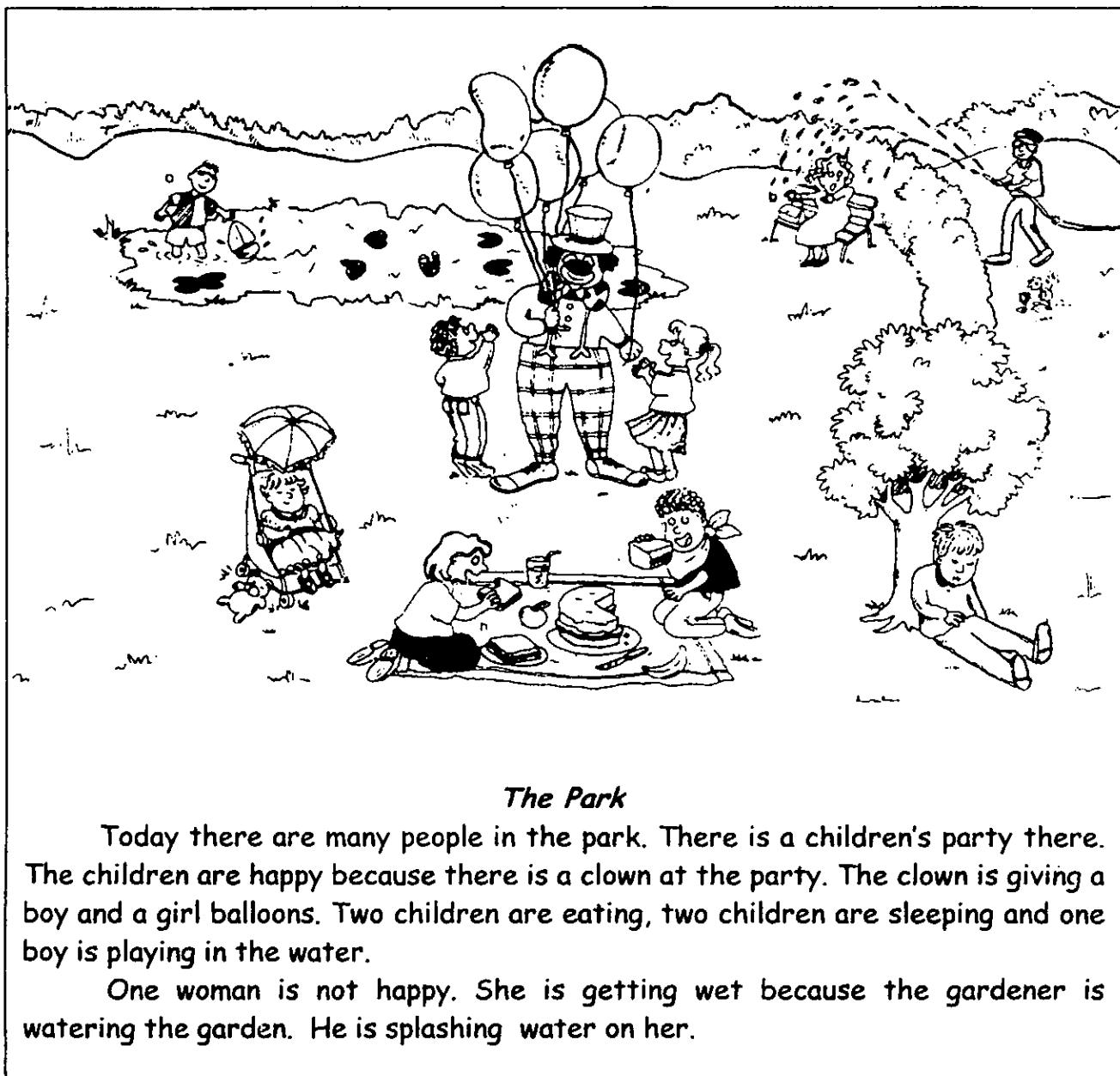

tired and his feet hurt!

Adapted from Cathy Lawday. (1996). Get Set Go 3. Oxford University Press. (p. 55).

6. What is this story about? It is about _____.
 - a. food
 - b. a cook
 - c. drink
 - d. a waiter
7. When does Mr. Dino start working? In the _____.
 - a. afternoon
 - b. evening
 - c. morning
 - d. night
8. How often does Mr. Dino work in a week? He works _____ a week.
 - a. five days
 - b. two days
 - c. six days
 - d. one days

Passage 4 **Items 14-15**

The Park

Today there are many people in the park. There is a children's party there. The children are happy because there is a clown at the party. The clown is giving a boy and a girl balloons. Two children are eating, two children are sleeping and one boy is playing in the water.

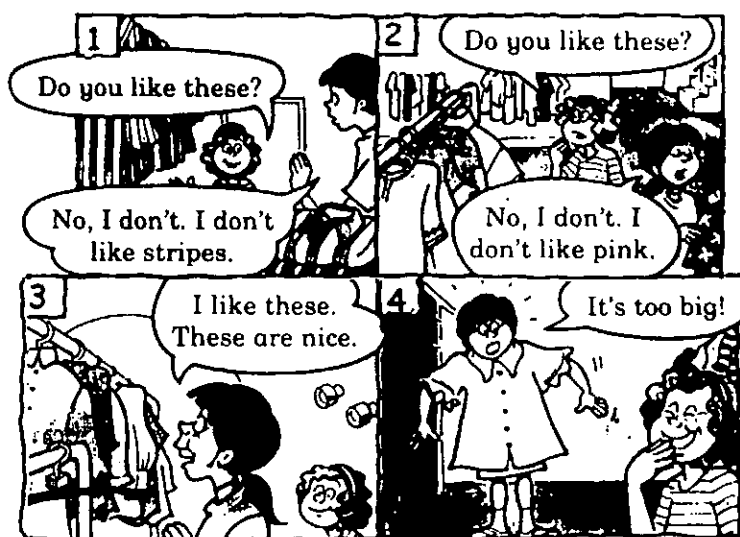
One woman is not happy. She is getting wet because the gardener is watering the garden. He is splashing water on her.

Picture from Cathy Lawday. (1996). *Get Set Go 2*. Oxford University Press. (p. 56).

14. How many people are there in the park today? There are _____.
- a. twenty b. six
- c. ten d. five
15. How do the children feel? They feel _____.
- a. happy b. sick
- c. sad d. cold

Passage 5 Items 16-18

Look at the pictures and choose the best answer.

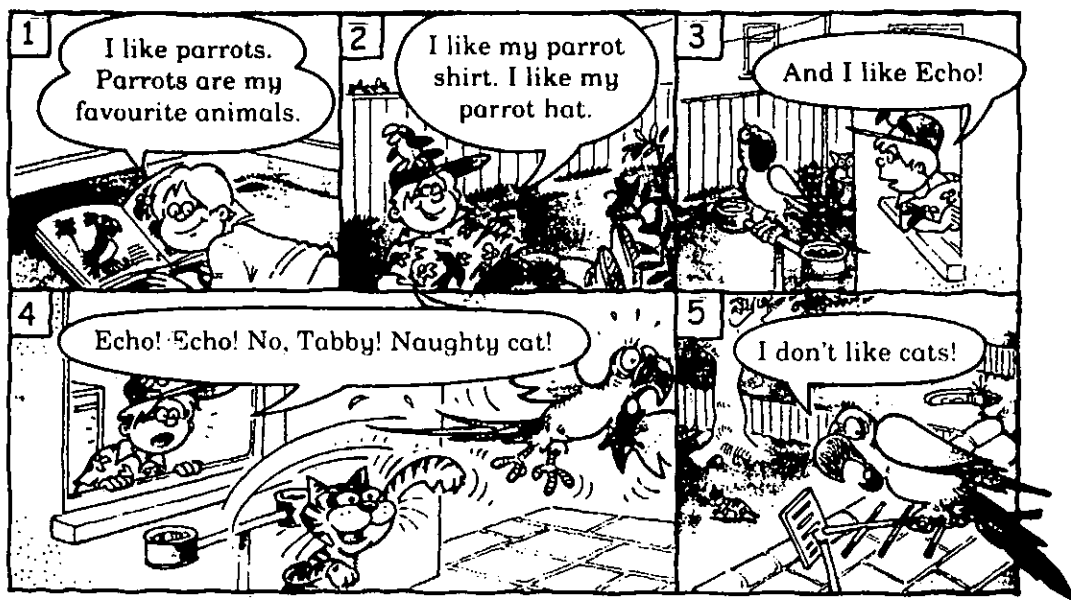

Picture from Cathy Lawday (1996). Get Set Go 3. Oxford University Press. (p. 33).

16. Where are they? They are _____ .
 a. in the toilet
 b. in the fitting room
 c. at home
 d. in the clothes shop
17. How many times does the woman ask her friend to look for the blouse?
 a. one
 b. three
 c. two
 d. four
18. What happens in picture 4? The blouse is too _____ .
 a. big
 b. small
 c. expensive
 d. cheap

Passage 6 Items 19-20

Look at the pictures and choose the best answer.

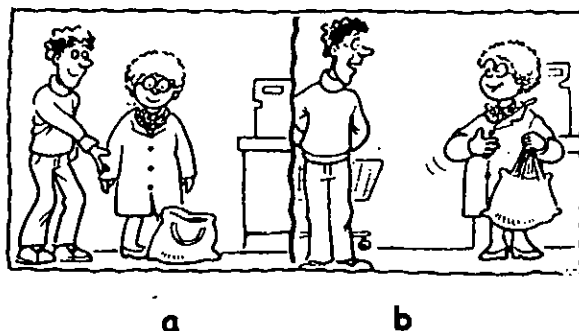
Picture from Cathy Lawday. (1996). Get Set Go 3. Oxford University Press. (p. 45).

19. What is Echo? It's a _____.
a. bird	b. cat
c. dog	d. fish
20. Why doesn't Echo like Tabby? Because it's _____.
a. quiet	b. boring
c. naughty	d. lovely

Part 2 Items 21-25

Choose the correct picture that is matched with each sentence.

21. Mrs Brown carries her bag.

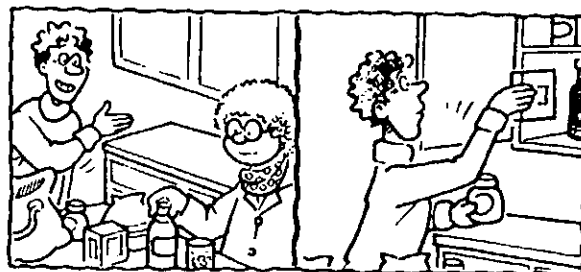
22. Mrs Brown washes the dishes.

a

b

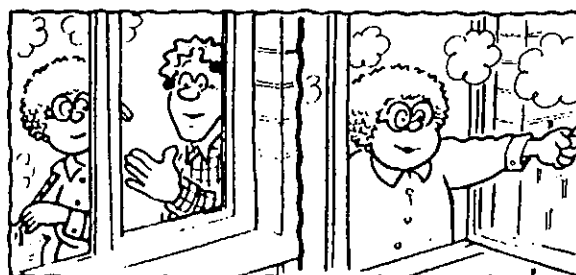
23. John puts things in the cupboard.

a

b

24. Mrs Brown opens the window.

a

b

25. John pays the money.

a

b

Part 3 Items 26-30

Match the correct sentences with the pictures.

Put only the letters (a, b, c, d, e, f, and g) in front of the pictures.

- a. Jim has a shower.
- b. Jim gets up early.
- c. Jim puts on his clothes.
- d. Jim brushes his teeth.
- e. Jim goes to bed.
- f. Jim combs his hair.
- g. Jim has his breakfast.
- h. Jim cleans his shoes.

ภาคผนวก ค

แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้ภาพการ์ตูนเป็นสื่อการเรียนรู้

**แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้ภาพการ์ตูนเป็นสื่อการเรียนรู้
ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5**

- คำชี้แจง** 1. แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้ภาพการ์ตูนเป็นสื่อในการจัดการเรียนรู้
ในงานวิจัยครั้งนี้ มีจำนวน 8 ข้อ
2. ให้นักเรียนทำเครื่องหมายถูก (/) ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของนักเรียน

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1. ภาพของตัวการ์ตูนมีความชัดเจน.....					
2. ตัวอักษรที่ใช้ในบทเรียนอ่านง่าย ชัดเจน.....					
3. การใช้ภาพการ์ตูนประกอบบทเรียน ทำให้นักเรียนอยากอ่านมากขึ้น.....					
4. ภาพการ์ตูนประกอบที่ใช้ในบทเรียน ช่วย ให้นักเรียนเข้าใจความหมายของคำศัพท์ ได้ดีขึ้น...					
5. บทเรียนที่มีภาพการ์ตูนประกอบนี้ ช่วย ให้นักเรียนเข้าใจเรื่องที่อ่านมากขึ้น					
6. นักเรียนต้องการ ให้มีการนำภาพการ์ตูน ลักษณะนี้มาใช้ในบทเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่อไป.....					
7. บทเรียนภาพการ์ตูน ทำให้นักเรียนต้องการ สร้างภาพและเรื่องจากจินตนาการด้วยตนเอง....					
8. นักเรียนอยากอ่านหนังสือการ์ตูนภาษาอังกฤษ เพิ่มเติมนอกเหนือจากบทเรียน/นอกห้องเรียน...					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ภาคผนวก ง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

- ตาราง 3 แสดงคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน
ก่อนและหลังการทดลอง

ตาราง 3 แสดงคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน ก่อนและหลังการทดลอง

คนที่	ก่อนการทดลอง (30 คะแนน)	หลังการทดลอง (30 คะแนน)	ผลต่าง D	ผลต่าง ² D ²
1	6	17	11	121
2	6	15	9	81
3	11	19	8	64
4	13	22	9	81
5	11	21	10	100
6	10	15	5	25
7	6	15	9	81
8	4	19	15	225
9	14	23	9	81
10	8	21	13	169
11	14	21	7	49
12	13	20	7	49
13	9	15	6	36
14	12	26	14	196
15	8	17	9	81
16	10	22	12	144
17	16	25	9	81
18	5	15	10	100
19	8	22	14	196
20	9	20	11	121
21	6	15	9	81
22	10	20	10	100
23	12	21	9	81
24	12	19	7	49
25	4	14	10	100
26	10	21	11	121
27	8	16	8	64
28	8	15	7	49
29	13	25	12	144

ตาราง 3 (ต่อ)

คนที่	ก่อนการทดลอง (30 คะแนน)	หลังการทดลอง (30 คะแนน)	ผลต่าง D	ผลต่าง ² D ²
30	9	15	6	36
31	9	16	7	49
32	12	23	11	121
33	8	21	13	169
34	10	21	11	121
35	10	21	11	121
36	15	23	8	64
37	15	27	12	144
38	11	24	13	169
39	13	20	7	49
40	11	18	7	49
41	10	21	11	121
42	9	16	7	49
43	10	14	4	16
44	13	22	9	81
45	6	19	13	169
46	10	20	10	100
47	9	22	13	169
รวม	466	919	$\Sigma D = 453$	$\Sigma D^2 = 4667$
ค่าเฉลี่ย	9.91	19.55	9.64	

ภาคผนวก จ

- จดหมายขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ
- จดหมายขอความอนุเคราะห์

บันทึกข้อความ

คณะมนุษยศาสตร์	
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	
วันที่	1291
วันที่	9 ม.ค. 47
เวลา	13:30

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มศว โทร. 5731, 5618

ที่ ศธ 0519.12/5425

วันที่ 4 มิถุนายน 2547

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะมนุษยศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวสระศรี ภิรมย์โยธี นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ ในฐานะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้ภาพการ์ตูน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ในพระบรมราชูปถัมภ์” โดยมี อาจารย์เตือนใจ เฉลิมกิจ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์เฉลียวศรี พิบูลย์ชล เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ และ อาจารย์เตือนตา เถาสุขศรี เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้ภาพการ์ตูนเป็นสื่อการเรียนรู้ และ แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ แบบสอบถาม แบบทดสอบ และแผนการจัดการเรียนรู้ให้ นางสาวสระศรี ภิรมย์โยธี และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

/s/

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เพ็ญศิริ จิระเชษฐกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มศว โทร. 5731, 5618

ที่ ศธ 0519.12/5423

วันที่ ๒ มิถุนายน 2547

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน อาจารย์นงเยาว์ กอสนาน

เนื่องด้วย นางสาวสระศรี ภิรมย์โยธี นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ ในฐานะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้ภาพการ์ตูน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนราชประชาสมาสัยในพระบรมราชูปถัมภ์” โดยมี อาจารย์เตือนใจ เฉลิมกิจ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบทดสอบให้
นางสาวสระศรี ภิรมย์โยธี และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญศิริ จิระเชษฐกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ศธ 0519.12/ 5424

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

1 มิถุนายน 2547

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน อาจารย์ใหญ่โรงเรียนราชประชาสถาสัยในพระบรมราชูปถัมภ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวสระศรี ภิรมย์โยธี นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ ในฐานะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้ภาพการ์ตูน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนราชประชาสถาสัยในพระบรมราชูปถัมภ์” โดยมี อาจารย์เตือนใจ เกลิมกิจ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ อาจารย์ขจร วิมุทธะถน เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามความคิดเห็น เกี่ยวกับการใช้ภาพการ์ตูนเป็นสื่อการเรียนรู้

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามให้ นางสาวสระศรี ภิรมย์โยธี และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เพ็ญศิริ จีระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ มือถือ 09-9214308

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

ที่ ศธ 0519.12/ 5421

4 มิถุนายน 2547

เรื่อง ขออนุญาตเพื่อการศึกษาวิจัย

เรียน อาจารย์ใหญ่โรงเรียนราชประชาสถายในพระบรมราชูปถัมภ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวสระศรี ภิรมย์โยธิ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ
ในฐานะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนา
ความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้ภาพการ์ตูน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียน
ราชประชาสถายในพระบรมราชูปถัมภ์” โดยมี อาจารย์เตือนใจ เฉลิมกิจ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์
ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการศึกษาวิจัย โดยขอใช้สถานที่เพื่อสอนแผนการจัดการเรียนรู้วิชา
ภาษาอังกฤษ กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 1 ห้องเรียน และตอบแบบสอบถามความคิดเห็น
เกี่ยวกับการใช้ภาพการ์ตูนเป็นสื่อการเรียนรู้ และแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ
ในระหว่างเดือนมิถุนายน - กรกฎาคม 2547

จึงเรียนมาเพื่อขออนุญาตให้ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวสระศรี ภิรมย์โยธิ
ได้เก็บข้อมูลในการทำสารนิพนธ์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญศิริ จิระเชษฐกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ มือถือ 09-9214308

ประวัติย่อผู้สารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ ชื่อสกุล

นางสาวสระศรี ภิรมย์โยธี

วันเดือนปีเกิด

27 ตุลาคม 2514

สถานที่เกิด

จังหวัดกรุงเทพมหานคร

สถานที่อยู่ปัจจุบัน

ประชาธิปไตย 79 ทุ่งครุ กรุงเทพมหานคร

ประวัติการทำงาน

โรงเรียนสารสาสน์วิเทศศึกษา ปี 2540 - 2546

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2547

ศศม. (วิชาเอกการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ)

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

พ.ศ. 2545

Certificate (A Three week English Language Professional

Development Course: October 2002)

Hopwood Hall College: UK.

บธ. บ. (การเงินและการธนาคาร)

มหาวิทยาลัยสยาม